

പാല്പക ഉട്ടഡി .

(ഓഷാവ്രാവ്രാനസഹിതാ)

പ്രംബ്രംതംവ്

പി. എസ്സു. താന്നന്തനാരായണൻ.

ମାତ୍ରା କାହା ଉଠିଲା

(ଶୋଭାବ୍ୟାବ୍ୟାକଳିତାଟକ୍ଷତିଭାବ)

କଣ୍ଠାଙ୍ଗ—ସନ୍ଧିଗ୍ରହଣ

ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ତ ବ.

ଯୁତ୍ତିଶୋକ୍ ଏହୀଙ୍କୁଁ. ଅନ୍ତରାଳରେ ଶାଖୀ,

ତୁ ଛୋଟ ପାଦ ପାଦ କିମ୍ବା

କାରତବିଭାସଂ ଶାଖାକ୍ରିଦଂ ଉତ୍ତମମୟକଳଂ

ମିଳିଯିବେଳେ ଶାଖକିଚ୍ଛତଃ

ମାତ୍ରା.

ପାକପ୍ରକାଶଂ ଶ୍ରୀ ଶାଖାକ୍ରିଦାନ୍ତିଲେଖକିରି କବିତାଳାଳା ।

ମିଳ ଶାଖା ଶାଖା ।

୧୮୪୦

ஸாபூதவுக்கரளைப் போன்றாகாண்டு, இஞ்சியூஜியை
காலைப் பூட்டுவது பார்வையில் பூர்வகரமாகவாய்கின். ஸ
பூஃதாசுபமாவதீங் தொகூரியமைவது பூதியாலோகநிதிக்கு
பாளிமீசுப்பி காங்கிரிடிக்ஷன் பாவாதிரையின் ஒருக்கநிதி
கொட்டக் குறுஞ்சுக்கரமாக்கிறதென விழுந்துள்ளது. பாக்கி,
ஏதேனும் அதிர்வேலை விஷநாத்தினா ஸுஶமத வசை
தூதாதிலப்பு திறக்கு. கடங்கோலை பால்கிரிக்கை கீழ்க்கு
நொப்பித்து காலையோலை தாங்கல்கஷ்ணங்கள் ஸங்கீர்ணிக்கு
நூலும், தாக்கங்காலம் மாது பாதங்கவ சூழாக நிறும்பு
நீலாக்கலங் பீராவும் பூதன்திய பீடிக்கலூரைநைலுள்ளதுகளிலூ
நெரங்காமானுமிதான ஏதேனும் அதிர்வை பூதாகமாக உடன்று.
அதே பீராக்கார அதேபேஷத்தின் ஸாபித்துக்காட்டுவால். ராக்கு
வெட்டிவைக் காட்டுவது ஸங்கீர்ணங்கு நிமித்தம் கைவழுக்கரளாகும் கு
த மாது ஜூன் தேதியிலுள்ளதுமாலும் நீதி ஸக்ராமங்களிலைவாக
நொன்று கிளிவத்திக்கூட்டு ஸங்கதிவகுக்கூட்டுக்கு. இதுதான்
ஸாக்கிப்புமாதுமாக்காண்டு, நாட்டின் நடவடிக்கை தட்டி, எல், அ ஒது
நூல் ஸக்கதன்காட்டுக்காண்டு ஜடில்லாக்குதிரையும், பாளிமீசு
திரிவும் வகுவர் துவக்காக்கும் பார்க்குமிடுரிக்கை. அது
ஒதுபூஃ, பூதுக்கு நடத்துவான் வேள்கி பாளிமீசு கூடுத்துக்காண்டு
கூடுதல் ஸுதாபுரம் அது பாஜ்ஸுவாக்குக்காவது அரிசுத்து
கொட்டு வான் வெறு பூதாக்கமானு.

ഭാഷയിലും സ്വന്തമായി കോതിരിക്ഷയാൽ സാജാത്മം പിടിച്ചുകാണുന്നു'. ഒരു ജാതിയിച്ചുള്ള കാഞ്ഞൻ പാഠാനു കഴിത്താൽ മഹാരാജ തുടങ്ങുകയായി. സംജക്കവലിപ്പം ഒരിടത്തു മുടിക്കിടക്കണംണാകും; നാന്ദികാഞ്ഞങ്ങളിലും മഹാരാജിന്റെ വഞ്ചി പിച്ചിരിക്ഷം; ലോപതരിംഗൾ കൂടു വേജാരിടത്തു പിന്നുവിച്ചിരിക്ഷം; ദ്രിഥിരിംഗൾ വുച്ചുട്ട് പിന്നുകരിട

தான். ஹெலிகெ ட்ரிசூதிரிக்கவேண கண்ணை எல் லா
க்ஸுஷன்ஸிலிருந்து காஸ் ஆகங்கிரால்பூரத விழு
நூச்ச அவையினாவான் மற்றும். மஹாபாஸ்தி, காலீக் குட
நீரிழுது மூருளையாரிக்குலாய வூராபூரானார் மேல்பூரத அம்
நீரிழுது தீரீராம அரையைக்குதையூக்கயால் ஏற்பூருஷபிக்குது அது
யாஸ்விழவங்குமாய விழுராத்திக்கல் அவாயாயாக்கலைக்காட்டு
மலாடுமிலூ. அநைடிகாநாழுதுவதாக அது வரை நிரவேரதவா
காய்க்கான் ஸிலூநைக்குது ஒதுலாய லக்ஷ்மிபூராபூ
ராநைக்குது பூர்ப்பா. அது வகு ருமங்கலிலும், விஷயங்களு
வு அங்குவடிக்கைக்குதையை விளாங் வத்தீட்டுங்களோ ஏற்கா
கூட சோத்ரத்தினு முன்வான் ஸமதிசூடு உரவுகிப்பவான் கிழ்ச்சா
மிலூ. ஏகிலூ அது வகு ருமங்கலை விழுராத்திக்கலைப்பக்காரக
ங்குதித்தின்டிட்டுங்களுக்குது நிழ்விவாடு தெள்ள.

வூரகர்ணத்தின்கு ஸப்ருபஜான் ஏதிழூதுதித் ஸஂ
பாலிசூத் கொங்குநாமநாருப்பிக்குன தரக்காகல் உபயோக
பூஷுவாநாயி ஸிலூநைக்குதுவித்து நின பூராநைக்குது
நோக்கலை குவிசுந்துது சமந்தான் ஹூ லாலுக்குது. ஹூ
தித்தின்கு பூரேந்தாவு வரதநாஞ்சுக்குன பஸ்யித்தான். ஹூ
நாத்தின்கு ஜாதகங், நிவாஸ், ஜிவிதரிதி முதலாய்வாயா
நா கிழ்சிலூநை ஸமிதிக்கு, ஹூதேந்தத்தின்கு பேரிலுது ரா
ஜங்கூ, கொக்கான்பூரமாக்குதை ஹூதித்து நக்குது பூத்துக்கூ
போலேந்தை, அநைது அநைத்தம்மாம், ஏற்காதுடி பாவான் ஹூ
பூரூ ஸாயிக்குனத்தூ. வூதிய ரிதியிலுது விழுராத்து
நைகிலைப்புத்திரிக்குன விழுராத்திக்குது ஜிஜான் மேல்பூரத வி
ஷங்குதித் துதேகுகிசூம் பூஷுலமாயிரிதூநிட்டியுதுகொ
நா' அவாயாலூ அநீந்தை' அயிக்குதாமாஸ் தூடாதை அநீயி
ஷுகாங்குமான பூதின்தைப்பூவக்குன லாலுக்குதுவிய
ங்காக்கிட்டு வரலராஜபஸ்யித்து தெள்ள ம சூரி ஸிலூநைக்குது
கிலைந் தை 'நடுத்தரம்' கொஞ்சுதிக்குடி ஏற்குதியங்காக்கிட்டுங்க
நைக்குத் ஹூ அவங்குத்தித் துதூவேங்குமான். ஹூக்கா

മുദ്രകളും മുലാ പാണിനിയമാകയാൽ വിഷയത്തിന്റെ തുംബ കാവത്താലും മാറ്റക്കാരാവരത്തെന്നാണ് രിക്ഷന്ത്.

ഇടക്കാലത്ത് ഇടക്കാലത്തിലോ ചിങ്ഗന സംസ്കാരവിഭ്രാംഗം ഉണ്ടാമതും പെത്ര നിവാസന ഇടക്കാലത്തു സംസ്കാരവിഭ്രാംഗം പഠിച്ചുനിവാസന തുകയും അധികമായിവിശ്വാസം. സംസ്കാരവാദാലകളിൽ ലഘുനക്കാമുടി പാര്യവുമുകമായി തീന്തിരിക്കുന്നതിനാൽ, അതിന്റെ പ്രചാരം വിശദയിച്ചും വലിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കണമല്ല.

ലഘുകൊട്ടിക്കാരൻ ഭാഷാവ്യാപ്താനമുണ്ടായാൽ, കേരളീയാധാരായ സംസ്കാരവാദാലൂബിഭ്രാംഗമികർക്കു പാണിനിയ തത്തിൽ പ്രമാഖ്യപ്രഭാവം അസ്ഥിയുമായിതീരുമെന്നാഭിപ്രായപ്പെട്ടു എന്ന് തത്തിൽ പ്രമാഖ്യപ്രഭാവം അഭ്യന്തരാഭ്യന്തരാ മാപ്പിച്ചതിനാലും ഏന്തു പുനരുദ്ധരിതനവി നിലക്കൂടാനും അവൻകൾ ഒരു വ്യാപ്താനമുണ്ടാക്കാൻ എന്ന ഫ്രോസാ മാപ്പിച്ചതിനാലും എൻ ഇക്കാലം തത്തിൽ ഉള്ളമിച്ചു. വ്യാപ്താനാ മുഴുവൻ എഴുതിത്തീന്തിട്ടിക്കു ഇപ്പോൾക്കു മുന്നാകാലം തത്തിലെ ദിക്കമാക്കിരിക്കുന്നു. സംഗതിവരാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാൻ ഇതുവരെ താമസം നേരിട്ടേപോക്കി. ഇപ്പോൾക്കിലും ഒന്നാം ഭാഗാമന നിലച്ചിൽ സന്ധിത്രാനം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാൻ സാധിച്ചതിൽ എന്നിങ്കു വലതായ ചാരിതാത്മകമാണ്. താവൻ നിഷ്ടകാഗ്രണം അനൈതിപദം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാൻ നിങ്ങളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാപ്താനം തത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടാക്കാവുന്ന ഒരു തക്ക മഹാമാർ സദിയം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചതനാൽ കൊള്ളാമെന്നു താഴീക്കാരി അംഗങ്ങിക്കുന്നു. ബൗദ്ധാന്തികരക്കാൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാവ്യാപ്താനം കൊണ്ടുവരുന്നു. അപ്പോൾക്കിലും ഉപകാരമുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ എന്ന് പ്രയത്നം സഹായാക്കി.

തൃപ്പിവിപ്പത്രം 24-2-87 { പി. എസ്. അനന്തനാരായണൻ.

അറിയി പ്രോ.

സുത്രങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ചേത്തിട്ടുള്ള തരം സ്ഥലിൽ ആദ്യ
ഗതത് അഭ്യർധ തക്കിന്റെയും, ഗണകാമത്തേതത് ധാരാത്തികന്റെയും,
മുന്നാമശത്രു സുത്രത്തിന്റെയും സംവർഖാക്കന്ന. വാത്തികന്മ
ഞ്ച ശ്രൂഢാവിജാനാ ഉള്ളില്ലാണ് ചേത്തിട്ടുള്ളത്. മുലവും വൃം
വ്യാനവും ചേത്തിട്ടിനാക്കണാൻ എസുകളുടെത്തിനാവേണ്ടി മുലത്തി
ലും വ്യാവ്യാന നാലിലും ഒരു ദിവസം നന്ദി ചേരാൻ തിരികെന്ന. ഫു
കരനാം മാരകനടത്തു നന്ദിയാം മാരന്നതാണ്. വിഷയത്തെ വിഷ
മുംകാംക് അച്ചടിപിഴകൾ ചിലതു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുക
കൂടു മഹാഭാസ ചുണ്ണിക്കണാം തുകന്നതാണു അടുത്തവ
വിപ്പിക്കു പരിജ്ഞരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭരതവിലാസം പ്രസാധകൻ.

ಶ್ರೀ

ಅ ಮ

ಉತ್ತರಾಕಂತಾರ್ಥಿಪಾರಭ್ರಂತ.

ಅಂಗಣೋಹಾ ನಮಃ

ಒತ್ತಪಾ ಸರಸಪತೀಂ ವೇವೊಂ ತ್ರಿಭೂಯಂ ಗ್ರಂಥಂ ಕರೋಮ್ಯಾಹಮ್ ।
ಪಾಣಿಗಿಯಪ್ರವರ್ತಾಯ ಲಾಘವಿಭೂತಾಕಂತಾರ್ಥಿಮ್ ॥ ೪ ॥

ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಾನಾಲ್ಪಾರಂ ೬ ४.

ಅಂತಿಮ ಅಂತಿಮ ನಮಃ.

ವಾಪ್ಯವಾಚಫಳಾವೇತ ಭಾಸಮಾನಮಗೈಕಯಾ ।

ತಡೆಕಂ ನಿಷ್ಪಾಲಂ ವಿಷ್ಪಾ ಚಕಾಷ್ಪಾ ಮಮ ಮಾನಣೆಸ. ॥

ಓಗಾಯಮಾಯ ವ್ಯಾಕರಣಾಣ್ವಿತಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಪ್ರಾಂತ ತಹ
ಷ್ವಬಿವಿಕಾಸಂ ವಣಿಕ್ರಿಯಾತತವಕ್ತಂ ಸಮಂಷಿಯಾಯಿ ವ್ಯಾಕರಣ
ಣಾಣ್ವಿತಾಗಾತತ ಜಗಿಪ್ರಿಯೆಣಣತಿಲೆಹಕಾಯಿ, ಶ್ರೀವರದರಾಜಪ
ಣಿತಿಗಳ ಇತ ಗ್ರಹಣತತ ಉಣಣಾಕಣವಾಗು ತ್ರಂತಣಣಕಣ್ಣಂ, ತ್ರಂತಣಣ
ಗ್ರಹಣತಿಗಳಂತಾ ನಿಷ್ಪಿಷ್ಣಾಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಕಣವೆಣಿ ಶಿಷ್ಟಾಪಾರ
ರಣತ ಓಗಣಸರಿತ್ತಾ ಮಂಗಳಂ ಚೆಫ್ಫಾಣ್ಣಂ, ಸಾರ್ಯಾಧಾರಾಣವ್ಯತಿಕಾಂ
ಯಿ ಅತ ಮಂಗಳಾತತ ಗ್ರಹಣತಿಂ ತ್ರಂತಣತ್ತಂ ಚೆಫ್ಫಾಣ. “ಒತ್ತಪಾ”—ಎಣು. ಸೊಂತ ತ್ರಾಂತಾಯಾಯಿರಿಕಣಾ
ಸರಸಪತೀವೇವಿತಯ ನಮಿತ್ತಿಕ್ಕು, ಪಾಣಿಗಿಯಪ್ರವರ್ತಾತಿಗಾಯಿ
ಕೊಣೆ” ಲಾಘವಿಭೂತಾಕಂತಾರ್ಥಿವೇ ಚೆಫ್ಫಾಣ. ತ್ರಾಂತಾ=ಪರಿತ್ರಾ
ಭೂ. ಗ್ರಂಥಾ=ಪ್ರಾಣಣಣಾಯ ಗ್ರಂಥಾಣ್ಣಾಂತ ತ್ರಂತಣಾಯಿ. ನಮಿ
ಕಣ=ಗಮಣ್ಣಿರಿಕಣ. ಪಾಣಿಗಿಯಪ್ರವರ್ತಣ=ಪಾಣಿಗಿಯತಿಂತ ಪ್ರ
ವೇಣಂ. ಪಾಣಿಗಿಯ=ಪಾಣಿಗಿಂತಿರಾಷ್ಟಿಯಾತ ಪರಿಯವಪ್ರತಿಕ್ಷಣಣ
ಣಾಣ್ಣಂ. ಪ್ರವರ್ತಣ=ತಾವಂಗಾಹಂ. ಇವಿದ ಬಾಲಾಗಾ ಎಣು.
ಆಖ್ಯಾತಾರ್ಥಿವಿಕಣಂ. ಓಪ್ಪಾರ್ಥಾ ಬಾಲಗಂತಾ ವ್ಯಾಕರಣಾಣ್ಣ
ತಿಂತ ಪ್ರವರ್ತಣ ಸಿಭಿಪ್ಪಾಗು ಎಣಣತಮಂ ಕಿಂತಣ. ಲಾಘವಿಭೂ
ತಾಕಂತಾರ್ಥಿ=ಲಾಘವಾಯಿರಿಕಣಾ ಸಿಭಿಭೂತಾಕಂತಾರ್ಥಿ. ಲಾಘ=ಒಪ್ಪಾ

താമ സംജ്ഞയാദ്യുകരണമ்

(1) അ ഇ ഉ ണു | മാ ഇ ള കു | റ | ഫു, ഒ വു | ഓ | വൈ ഒ റു
ച്ച് | സ | ഹ യ വ ര കു | ഓ | ല ണു | ന്നു | ലൈ മ ഓ ണ ന മു | റ |
യൈ ഭ ണു | പ്പു | ഘാ ലൈ യ ഷു | ളു | ജ വൈ ച ഡ റു | മു | വ
ഹ ചു | മ ചു | മ ചു | ക വ യു | മു | റ | ശ ഷു സ റു | ഫു |
ഹ ലു | മു | ഇതീ മാഹേരപ്രാണി സൃംഗാസ്ത്രാദിസംജ്ഞയാ
ത്ര്യാനി.

- (2) എം.ഷാമത്രും ഇതിഃ (3) മഹാരാജിഷപകാര ഉച്ചാരണാത്മിഃ;
 (4) ലണ്ണമദ്ദേശ്യ ത്രിസംജ്ഞകകിഃ(5)*യ ല ന്തു മു_നു_ന_—।
-

തമഃ=പ്രജയാജനാഃ. ഈ സുത്രങ്ങളുടെ ഘലം അണം, ഇണം, ഇതലായ സംജ്ഞകകളെ സാധിക്കണാക്കുന്ന എന്ന താല്പര്യം. ഈതു മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കം. (2) “എം.ഷാമ—” എന്നും. ഈതുകളുടെ അന്ത്യം ഇത്രക്കളാക്കുന്നു. ഈ പതിനൊലെ സുത്രങ്ങളുടെ ഒഴിവി മുന്തെ അക്ഷരങ്ങൾ അതായത് സീ, കീ, മുതലായവ ഇത് എ) നൂത്രു പേരുടെ തുടിയവയാകുന്നു. ഈതുകൾക്കും ഇത്രക്കൾക്കും എ) നൂ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ പേരിട്ടിരിക്കുന്ന എന്ന സാരം. (3) “ഹകാരാഡിഷ്”—എന്നും. മഹാരാജികളിൽ അകാരം ഉച്ചാരണാത്മം മാക്കുന്നു. മഹാരാജികൾക്കും അക്ഷരം=അം എന്ന അക്ഷരം. ഉച്ചാരണാത്മം=ഉച്ചാരണമാക്കുന്ന അത്മതോടു കൂടിയതാണ്. ഉച്ചാരണം=പറയുക. അത്മം=ഘലം. ഇവിടെ ഉച്ചാരണപദംബകാണ്ടു സുഖോച്ചാരണമെന്നാത്മം വിവക്ഷിക്കുപ്പു കുറിക്കുന്നു. ഹയവര്ദ്ദന തുടങ്ങിയുള്ള സുത്രങ്ങളിൽ മും യും വേം റേം എന്ന പാഠാത്മ എല്ലാം അക്ഷരങ്ങളാണും അകാരം തുടി ഹ, യ, വ, റ, എന്ന പാഠത്തിൽ ഉച്ചാരണസൂഖ്യത്തിനു വേണ്ടിയാകുന്നു. അതല്ലാതെ ഹ, യ, വ, എന്നിൽത്രാഡികൾ ഭാരീ അക്ഷരങ്ങളാണുണ്ടു് നീ വിചാരിച്ചുപോകരുത്. (4) “ലണ്ണമദ്ദേശ്യ”—എന്നും. ലണ്ണമല്ലുത്തികലാക്കുടു ഇത്സംജ്ഞകമാകുന്നു. ഇവിടെയും അകാരം എന്ന സംബന്ധം ലണ്ണമല്ലുതിലുള്ള അകാരം ഇത്സംജ്ഞകമാകുന്ന എന്നതാം. ലണ്ണമല്ലും=ലണ്ണ എന്ന സുത്രത്തിന്റെ മല്ലും. മല്ലും=നടവും. ലം_ണും ഇതുകളുടെ നടവിലുള്ള അകാരം എന്നതാം. ഇത്സംജ്ഞകം=ഇത് എന്ന സംജ്ഞയോടു കൂടിയതാണ്. എല്ലാ സുത്രങ്ങളിലുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ഇത്സംജ്ഞകങ്ങളാകുന്നു. ലണ്ണ സുത്രത്തിൽ നടവിലുതെതെ അകാരം തുടി ഇത്സംജ്ഞകമാകുന്നു. മറ്റൊരുവരുടു തുടങ്ങിയുള്ള സുത്രങ്ങളിലുള്ള അകാരങ്ങൾ കേവലോച്ചാരണാത്മകങ്ങളാകുന്നു. എന്ന വന്നതുടിയ അത്മം. ഇതല്ലോ പ്രമാണസിദ്ധവുമാകുന്നു. ഈതുകളുടെ പ്രമാണങ്ങൾ ഉപരി പറയുപ്പെട്ടുന്നതുമണം. അതിൽ ഇന്ത്രകന്നാമരായി പാഠത്തിട്ടുള്ളത് സുത്രങ്ങളുടെ അന്ത്യം ഇത്രക്കുന്നാമരായി പാഠത്തിട്ടുള്ളത് സുത്രങ്ങളുടെ അന്ത്യം

- (6) ഉപദേശന്ത്രം ഡലിസ്പ്രാൽ | (7) ഉപദേശ ആദ്യാച്ചാരണമ് |
 (8) സുത്രേഷപദ്ധ്യം പദം സുത്രാന്തരാദനവത്തനിയം സമ്മതം |

ഈബനാനാണ്. അതിനിള്ള പ്രമാണത്തെ കാണിക്കുന്ന (5) “ഹലന്തു” എന്ന്. ഹല്, അന്തും എന്ന പദമേം ദം. ഒരു സുത്രത്തിൻ നീറി രഥത്മം പുണ്ണമാവാൻ വേണ്ടിവരുന്ന പദങ്ങൾ മൃദുവനം തന്റെ സുത്രത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവിടെ വേണ്ടപ്പോട് പദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സുത്രങ്ങളിൽനിന്ന് അനവത്തിക്കു പതിവാക്കുന്നു. “സുത്രേഷപദ്ധ്യം പദം സുത്രാന്തരാദനവത്തനിയം” എന്ന മുകളിൽ പറവാൻ പോകുന്നു. ആ നിയമത്തെ അംഗസ്തി ഇവിടേയും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സുത്രത്തിൽനിന്ന് ചില പദങ്ങൾ അനവത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സുത്രത്തിനു മുമ്പ് പാണിനിസുത്രപാരതത്തിൽ “ഉപദേശജനനാസിക ഇൽ” എന്ന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്ന് ഈ സുത്രത്തിലേക്ക് ഉപദേശ എ എന്നും, ഇത് എന്നും, അനവത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഹച്ച്, അന്തും, ഉപദേശ, ഇത്, എന്നായി. ഇതുകഴിടെ അന്തരയം ഉപദേശ അന്തും ഹല് ഇത് എന്നമാകുന്നു. സ്ഥാപി എന്ന ലഭ്യാധിരവും ഉണ്ട്. അപ്പോൾ വന്നതുടർന്നിയ സുത്രത്മത്തെ കാണിക്കുന്ന (6) “ഉപദേശ” — എന്നും. ഉപദേശത്തിൽ അന്തുമായിരിക്കുന്ന ഹല്ലു ഇതൊക്കെ ഭവിക്കും. ഉപദേശപദത്തെ വ്യാപ്താനിക്കുന്ന (7) “ഉപദേശം” എന്നും. ഉപദേശം എന്നത് ആദ്യാച്ചാരണമാകുന്നു. ഒന്നാമതായിട്ടുള്ള പ്രതിപാദനം എന്നതം. അന്തും = അവസ്ഥാന്തരത്ത്. ഹല്ലു = കു ദിതൽ യോ വരേയുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ. ഇത് = ഇതെന്നു ഫേൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, ആദ്യാച്ചാരണത്തുനാനുപരമായിരിക്കുന്ന പതിനൊല്ല സുത്രങ്ങളിടെ അവസ്ഥാന്തരത്തെന്നു തില്ലുള്ള ഓ, കു, ദിതലായ ഹല്ലുകൾക്ക് ഇത്സംജ്ഞയുണ്ടുന്നു പ്രമാണം കൊണ്ടു സിലിച്ചു. ഇനി സുത്രത്തിൽ ഇല്ലുന്നത് “ഉപദേശേ” “ഇത്” എന്ന പദങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന വ്യാപ്താനി ആത് എങ്കിലും എന്ന കിഞ്ച്ചുമാക്ക് ഉണ്ടാവാനിടയുള്ള ഒക്കെ തെ ഗ്രന്ഥകാരൻതെന്ന നിരാകരിക്കുന്നു. (8) “സുത്രേഷ്” — എ എന്നും. സുത്രങ്ങളിൽ അദ്ധ്യമായിരിക്കുന്ന പദം എല്ലായിടത്തും സു

(9)* താഴെനംചലാപി-മ-ന്നീ | 10) പ്രസക്തസ്യാദംനംചലാപ
സംജ്ഞാസ്യാദി | 11) * താസ്യജലാപി-മ-ന്നീ | 12) താസ്യജതാലോ

ആന്തരാതിൽ കിന്ന് അനവത്തംനീക്കമാകുന്നു. അദ്ദേഹംകാണു
പ്പെടാത്തതും. സൗത്രാംഖ്യംമാറ്റാതു സൗത്രം. അതും സൗത്രം
തനിൽ കഴിഞ്ഞു സൗത്രാധികിനിക്കേണും. അനവത്തംനീയും അനു
വത്തിക്കവൈപ്പുംബന്ധത്തും. ആകുത്തുരകാണ്ഡ് ഇവിടേയും “ഉപഭോഗ
ജനനാസിക ഇത്”എന്നു അതിതുറ്റത്തിൽനിന്ന് ഉപഭോഗം
എന്നും, ഇത് എന്നു അനവത്തിച്ചുതാണെന്നു താല്പര്യം. ഈ
നി “തസ്യജലാപി” എന്നു സൗത്രാത്ത ഉപന്യസിക്കേണാലിനു
യി ആദ്ദോ ലോപപദ്ധതി വായുന്ന. (9) “അഭർന്നം ലോ
പി ചും” എന്നു. അദർശനാ, ലോപി, എന്ന പദഭേദം.
“സ്ഥാനനാതരതമഴ്” എന്നു സൗത്രത്തിൽ കിന്ന് സ്ഥാന എന്നു
നാനവത്തിക്കുന്നു. സ്ഥാനേ ഒരുംഗം ലോപി എന്നാണി.
അഭ്യൂദാ കന്നികൻ സ്ഥാനത്തിൽ വരുന്ന അഭർന്നം ലോപിചാ
ക്കുന്നു. സ്ഥാനം എന്നാൽ പ്രസക്തി. കന്ന കേൾക്കേണ്ടതാണി വ
ക്കുന്നടത്തും അതികാന്ന അഭർന്നം ലോപം എന്നതമും. ഇങ്ങി
നെവന്നകൂടിയിരത്തമാത്ത കാണിക്കുന്നു. (10) “പ്രസക്തസ്യ്”—
എന്നു. പ്രസക്തത്തിന്നും അദർശനാ ലോപസംജനമാകുന്നു.
പ്രസക്തം=കേർണ്ണവൈപ്പുംബന്ധത്തും. അഭർന്നം=അതുവെണ്ണും. ഒ
ബ്യൂത്തിനു ദംനദിശാഗ്രതയില്ലാതെത്തുരകാണ്ഡ് ഇവിടെ ദംന
പദത്തിനും ശ്രദ്ധാം എന്നാകുന്ന അതമും. ലോപസംജനം=
ലോപം എന്ന പേരോടു കൂടിയതു. ഇപ്പോൾ ലോപംബ്യൂത്തമും
മനസ്സിലായഘ്യം. (11) “തസ്യജലാപി”—എന്നു. തസ്യജലാപി,
എന്ന പദഭേദം. അനവുത്തി ഇപ്പു. തസ്യജലാപി സംജനയോ
യി മുൻപാന്തതിള്ളിള്ളിന ഗ്രഹിക്കുന്നതാണു. ഉദാഹരണം—
“ദേവദശതു മനിഷി. സ എ സുഖാദ്” ഇവിടെ സം എന്നതു
കാണും മുൻപാന്തത ദേവദശതന ഗ്രഹിക്കുന്നു. ദാതൃക്കംഠം
ഇവിടേയും തസ്യജലാകാണ്ഡ് രൂപ്യോക്തത്തിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നും.
പാണിനിസ്യുത്രപംതതിൽ “തസ്യജലാപി” എന്നതിനു ദി
വിൽ ഇതിനുണ്ടും പ്രതിപാദിച്ചുള്ളില്ലതും. താരുരകാണ്ഡ്

പരിസ്ഥാപനം(13)ബാധകമായിരുന്നതാണ്(14)*മനുഷ്യന്റെവിജ്ഞാനിക്കളുടെ
ശ്രദ്ധ-ഭ്രഹ്മ-|(15)അങ്ങനേയെതാസചിത്തത്വാർത്ഥിമന്ദിപ്പിലുംനാംസ്വന്ന

ചാ സാജക്കാ സുരാര്യഃ (സ്ത്രി) ഉമാ—താണിതി അഞ്ചലി. വള്ളം നാനാം സൗഖ്യം, (18)* ചെറു ചുവാൻ പാപം ശാപം ദയവിൽ ദയയാണ്: (18)* ഉള്ളകാലേം

ജ്യോസപ്പെൽമല്ലുതിക്ക് മരച്ചെടു (19) ഉന്നു ഉണ്ണയു ഉം നു അവ വഴി
വാം കാല ഇവ കാലോ യാശ്രി നി ഉം വചനമാണ്.

വചനമാക്കണ. വാം കാല ഇവ കാലോ യാശ്രി നി ഉം കുലേ സി. വാം എന്നത് ഉം ഒരു ദാഖലിക്കിന്റെ പിണ്ഡിയും വചനമാണ്. അ പ്രോഡി ഉം കുലേ കാലം പാഠവാലയളളിൽ കാലത്തോടുകൂടിയത് എന്നായി. കാലം = ഉച്ചാരണകാലം. “പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധ മാണം പദം പ്രത്യേകമാറ്റിംബുന്നത്” എന്നണം. പ്രസ്താവന വസ്തുനാശിൽ കേൾക്കേണ്ടുള്ളുന്ന പദം പ്രസ്താവനക്കണ്ണളായ ഒ രോ പദങ്ങളോടു ചേർക്കേണ്ടുള്ള എന്നതം. അതിനാൽ ഉം എ നാ പ്രസ്താവിക്കിന്റെ പിന്നാലെ കേൾക്കേണ്ടുള്ള കാലം ഉം പ്രസ്താവനക്കണ്ണളായ ഉച്ചാരണ കാലം പ്രത്യേകമാണെങ്കിൽ ഉച്ചാരണ കാലം എന്നതു കി. അച്ച് എന്ന് ജാത്രേകവചനമാക്കണ. അച്ചുകൾ എന്ന തമം. ഗ്രസപ്പെൽമല്ലുതിക്ക്. ഗ്രസപദ്യ ലീം അ ഫൂത്തനു തേജം സമാധാരി ഗ്രസപ്പെൽമല്ലുതിക്ക്. സമാധാരലപ്പട്ടത്തിൽ നവുംസ കലിംഗം വരേണ്ടതാണ്. എക്കിലും സൈറ്റുടെ യേശമായതുകൊണ്ട് സാധ്യവാണ്. നൃത്രം വേദംപോലെയായരിനാൽ അതിലെ പ്രഭോഗങ്ങൾ എല്ലാം ഒരിതനെ. ഉംകാലം എന്നതുകൊണ്ട് കൂന്നുതിക്കിന് ഗ്രഹിച്ചു. ഗ്രസപ്പെൽമല്ലുതിക്ക് എന്നം മുന്നെ കിം പായക്കുട്ടിരിക്കണ. അവരെ യമാസംവ്യുമായി അന്തപ്പിക്കണ. അപ്പോൾ ഉകാലോച്ച് ഗ്രസപ്പി, ഉംകാലോച്ച് ലീം ശലി, ഉം കാലോച്ച് ഫൂത്തിക്കിട്ടാണ്. അതിനെ കാലംപോലേയും ഉച്ച കാലത്തോടുകൂടിയത് എന്ന പറയുന്നും എക്കുമാത്രം എന്ന വരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഉച്ചകാലം എന്നതിനും പ്രീമാത്രം ഉം കാലോ എന്നതിനും ഗ്രിമാത്രം എന്നം അതും. അപ്പോൾ ഒ ലേ മാത്രം ഫൂത്ത് ഗ്രസപ്പം, രേഖമാത്രയുള്ളത് ലീം, ദൂനമാത്രയുള്ളത് ദൂതാ എന്ന ചലിക്കണ. ഇതിനെയെല്ലാം മനസ്സിൽ വെച്ചും കാണണ്ട് നൃത്രാത്ത വ്യാപ്താനിക്കണ. (19) “ഉന്നു” — എന്ന രൂട്ടണി. ഉവാം, ഉച്ചവാം ഉ നു വും ഉംകാലാണ്. ഉംകാലുടെ കാലം ശ്വേതവഞ്ചിയും കാലം യാത്രനീനിനെ ന്നു അച്ച് കുമമായി അ

ജ്ഞതി സ്വാർ(20) സ പ്രത്യേകമുഖാത്മാദിക്ഷേപന ത്രിഡി(21)*എ
വാച്ചുകാത്തിക്രമ-ഡ-റൻ(22) *നീജെചെരുന്നഭാത്തിക്രമ-ഡ-റ-നം
*(23)സമാധാരി സ്വർത്തിക്രമ-റ-ന-മ(24)സ നവവിഡ്യാപി

സ_പ്രദീപ്മില്ലപ്പുതസംജ്ഞതമാകി വേകണം. എക്കമാത്രം ആയിട്ടുള്ളത്
അ_സ_പ_എ_നം,പ_പി_മ_ആ_മ_യ_ത_ര_ തി_ം_മ_ന_ം, തി_മ_ആ_മ_യ_ി_ട_ള_ള
ത_ര_ ഷ_ത_മ_ന_ം_ വന_ാ_ള_ട_ക_ി_യ_ അ_ത_മ_ം_(20) “സ പ്രത്യേകം—” എ
നം. അത് പ്രത്യേകം ഉഭാത്മാദിക്ഷേപനകൊണ്ട് മുന്നപ്രകാരം ആ
കുന്ന. പ്രത്യേകം = ഓരോന്ന്. ഉഭാത്മാദിക്ഷേപാ = ഉഭാത്മാദിക്ഷേ
പാ ദേപം. ഉഭാത്മാദിക്ഷാ=ഉഭാത്മം മുതലായവ. ഉഭാത്മം, അന
ഭാത്മം, സ്വർത്തം ഇതുകഴിഞ്ഞ ദേപംകൊണ്ട് അ_സ_പ_ദീപ്മില്ലപ്പുത
അ_പ_വ_ന_ മുന്നവിധിയതിലുള്ള ഓരോ അച്ചുകഴിം പ്രകാരാന്തരേന്നു
മുന്നവിധിയതിലുഡിത്തിക്കുന്ന.(21)“ഉജാച്ചുകാത്തിക്രമം” —എന്ന്.
ഉജാച്ചു, ഉഭാത്തി എന്ന പദശേഷം. ഉജാച്ചുപ്പായുള്ളത് ഉ
ഭാത്മമാകുന്ന. ഉജാച്ചു=ഉബ്പ_പ്രഭാഗതിൽ ഉണ്ടായത്. ഉഭ
ബ്പ_പ്രഭാഗം = മുക്കിഭാഗം. ഉഭാത്മം=ഉഭാത്മമന്ന പേരേണ്ടക്കൂടി
യത്. അക്ഷരങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളെ മുകളിൽ വിവരിച്ചുപറയും.
അ_തി_ബ_ന_ അ_ന_സ_ര_ി_ച_ അ_ത_ാ_ക_ഹ_ര_ണ_ങ_ള_ട_ക_ സ_ധ_ാ_ന_ത_ി_ൽ_ മ_ക_ൾ
ഭ_ാ_ഗ_ത_ി_ൽ_ ഉ_ണ_ഡ_ാ_വ_ന_ അ_ച_ ഉ_ഭ_ാ_ത_മ_മ_ക_ന_ എ_ന_ സ_ാ_ര_ം.
(22)“നീജെചുരുന്നഭാത്തി” —എന്ന്.നീജെചു,അനഭാത്തി,എ
നാ പദശേഷം. നീജെചുപ്പായുള്ളത് അനഭാത്മമാകുന്ന. നീജെച
ു= അജ്യാഭാഗതിലുണ്ടായത്. അജ്യാഭാഗം=കീഴ്ഭാഗം. മുൻ
പാണ്ഠമാതിരി സ്ഥാനത്തിന്റെകീഴ്ഭാഗതിൽ ഉണ്ടാവുന്ന അ
ച_ അ_ന_ഭ_ാ_ത_മ_മ_ക_ന_.(23)“സമാധാരി സ്വർത്തിക്രമം” —എന്ന്.
സമാധാരി, സ്വർത്തി, എന്ന പദശേഷം. സമാധാരമായിട്ട്
ഉള്ളത് സ്വർത്തമാണ്. സമാധാരം= രണ്ടു ധന്ത്യങ്ങൾ തുടിഞ്ചുന്നി
ട്ടുള്ളവ. എത്തു രണ്ടു ധന്ത്യങ്ങൾക്കുപരിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉഭാത്മാനഭാത
ത_പ_ങ_്ങ_ൾ_ത_ാ_ന_ അ_തു_ക_ോ_ണ_ട_ യാ_ഭ_ാ_ന_ി_ജ_െ_ന_ എ_ക_ദേശത്തിൽ
ഉഭാത്മതപ്രഥം അബ്രൂഭാഗതിൽ അനഭാത്മതപ്രഥമക്രമി വരുന്ന
വോ ആ അ_ച_ സ്വർത്തിസംജ്ഞതമാണ്. (24) “സ നവവിഡ്യാ
പി” —എന്ന്. നവവിധമായും ഇരിക്കുന്ന അത് (അ_ച_)പ്രത്യേ
കം അനന്താസിക്കാനനനനസിക്കത_പങ്കൈശക്കാണ്ട് രണ്ടുപ്രകാരമാ

പ്രത്യേകമന്നാണിക്കാനണ്ടനാണിക്കത് പാഭ്രംഖ-പ്രിയാ(25)*മുഖനാണിക്കാവച്ചന്നാണന്നാണിക്കിക്കി മ-മ-പ്പ ।(26) മുഖസഹിതനാണിക്കി ഹോച്ചുചുമ്പുവണ്ണാം വള്ളുന്നനാണിക്കിസംജ്ഞക സ്ഥാത ।(27) തരി തമശ— അ ഇ ഉ ജ എ ചും വള്ളുന്നാം പ്രത്യേകമഘട്ടാലൻ ദേശഃ ।

കുന്ന. മുൻപാണത്തൊടിരിക്കും അച്ചുകൾ മുസപ്പലിയ്യൽപ്പുത്രജിള്ലയും, താവഴിൽ ഓരോന്നും ഇടാത്താനഭാത്തസ്വർത്തഞ്ചേളായും ചീരിത്തു് അച്ചുകൾ ഒമ്പതുവിധമായിത്തീറ്റംവരെ. താവായല്ലോ അനന്നാസിക്കഞ്ചേളായും അനന്നനന്നാസിക്കഞ്ചേളായും രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിഭജിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അനന്നാസിക്കത്തെ ഗ്രഹിച്ചുന്നതു് അനന്നനന്നാസിക്കത്തെ എഴുപ്പുത്തിൽ ഗ്രഹിക്കും. എന്നുംകാണുന്ന നാൽ അനന്നാസിക്കമല്ലാത്തതാണവല്ലു അനന്നനന്നാസികും.അതിനായി ഒന്നാമതു് അനന്നാസികും ഇന്നത്തെന്ന പറയുന്നു.(25)“എവനു്”— എന്നു്. മുഖനാസികാവചനം, അനന്നാസികും എന്ന പദ്ധതി. മുഖസഹിതം നാസികാ മുഖനാസികാ (മുഖത്രേശ്വര തൃടിയ നാസിക) സാ വചനം ഉച്ചാരണകാരണം യസ്തു സി= ദി വനാസികാവചനം. മുഖനാസികയാകുന്ന ഉച്ചാരണകാരണം തോട്ടുടിയതു്. വണ്ണും എന്നബ്ലൂച്ചരിക്കുന്നും. അഞ്ചുപ്പും വന്ന തൃടിയ അത്മവരത കാണുന്നിക്കുന്നു(26)“മുഖസഹിതു്”— എന്നു്. മുഖ സഹിതനാസികകാണു് ഉച്ചാരണമാണമായിരുന്നുനു വണ്ണും അനന്നാസികസംജ്ഞം ആണു്. ഉച്ചാരണമാണു്=ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. വണ്ണും=ആക്ഷരം. ഇച്ചിട മുഖശബ്ദംകാണു് അതാതക്കുന്നം അനുഭൂതിക്കുന്നും. അപ്പോൾ നാസികാസഹായതോട്ടുടിയ സ്ഥാനത്താൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടുന്ന ആക്ഷരം അനന്നാസികും എന്ന വന്നതുടി. (27) “തരിതമു്”— എന്നു ചേരുവായിട്ടു് ഇപ്രകാരം ഭവിക്കുന്നു. “അ ഈ ഉ ഇ”എന്നു്. അ ഈ ഉ ഇ ഇ വണ്ണുംനുക്കു് ഓരോന്നിനു പതിനെട്ടു ഭേദങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. അതായതു് മുസപ്പം തന്നെ ആരവിധ അതിൽ ആയിത്തീരുന്നു. മുസപ്പാലാത്താനന്നാസികും, മുസപ്പാ നാഡാത്താനന്നാസികും, മുസപ്പസ്പരിതാനന്നാസികും, മുസപ്പാദാത്താനന്നാസികും, മുസപ്പസ്പരിതാനന്നാസികും, മുസപ്പസ്പരി

(23) සාධ්‍යාත්මක පුද්ගලික ප්‍රජාවලයා (29, තසු) ඩීම්හාන්වාත් (30) උග්‍රභාව පාඨ පාඨයා (31) තැන්තාව මූල්‍ය ප්‍රජාවලයාවාත් । (32) * අලුජාත්‍යාප යෙතු යොමු කිරීමෙන් නො ඇති ප්‍රජාවලයාවාත් (33) තාව පාඨ ප්‍රජාවලයාවාත් ප්‍රජාවලයාවාත්

ଏଥେତୁପାତ୍ରର ଯଶୁ ଓ ତମିମଦିସବଣ୍ଟି ସଂଜନଂ ପ୍ରାତି
(34) ଅଳ(ବଣ୍ଟିହୋନ୍ତିମଃ ସାଵର୍ଣ୍ଣଂ ଯାଚ୍ଯାଂ) (୩୫) ଅଳହୀବି
ସଜ୍ଜନୀଯାନାଂକଣ୍ଠଃ(୩୬) ଉଚ୍ଚଯତାନାଂତାଲ୍ବା(୩୭) ଅଳରହୀବାନାଂ
ମୁଖୁ(୩୮) ନେତୁଲପାନାଂ ଡନାଃ । (୩୯) ଉଚ୍ଛ୍ଵପଦ୍ଧାନୀଯାନାମେ

ଅଁ. ଅନୁଷ୍ଠେ ବେଳ ଅନୁଷ୍ଠୁ=ଦୁଵେତତିରେ ବୈଚ୍ଛ ତାଲପାତିକରୀ. ଅ
ଯତାଂ = ଅନୁଭ୍ରନରପ୍ରୟତିରୀ. ଅନୁଷ୍ଠେ ପ୍ରୟତିରୀ = ଅନୁଷ୍ଠୁ
ପ୍ରୟତିରୀ. ତୁଲ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଠୁପ୍ରୟତିରୀ ଯଶୁ ତଳେ = ତୁଲ୍ୟା
ପ୍ରୟତିରୀ. ତୁଲ୍ୟାନ୍ତିରିକଣା ଅନୁଷ୍ଠୁପ୍ରୟତିରାଙ୍ଗେଭାବ
ଶୀତିରେତେବେ. ଏକକୁରଣ୍ଧରର ସମାନପ୍ରୟତିରାଙ୍ଗରେ ତୁଲ୍ୟାନ୍ତି
ବୈକଣନାଵେ ରାବ ଏକାନମଂ. ଅନୁତରକାନ ପରିଷ୍କାର— (୩୩)
“ତାଲପାତିଗମାନ” — ଏକାନ୍. ତାଲପାତିଗମାନରୁ ଅନୁଭ୍ରନର
ପ୍ରୟତିରୀବୁ ଏକାନ୍ ରଣ୍ଟ ଯାତରାନିନେଇତୁ ଯାତରାନିନେଇତି
କୋଟ ତୁଲ୍ୟମାକଣାଵେ ରାବ ତମିରେ ସବଣ୍ଟିସଂଜନନୀଯାକି
ବୈକଣନା. ଅନତାକହରଣ୍ଧରର ସମାନପ୍ରୟତିରାଙ୍ଗରେ ପରିଷ୍କାର
ଶାବ୍ଦେ. (34) “ଅଳବଣ୍ଟିଯୋଧ” — ଏକାନ୍. ଅ, ଲବଣ୍ଟିନ୍ଦରିକର
ତମିରେ ସାଵର୍ଣ୍ଣଂ ଯାଚ୍ଯାଂମାଣୁ. ଅଳବଣ୍ଟିନ୍ଦରି = ଅ, ଲ, ଏକାନ୍
କହରଣ୍ଦରି. ସାଵର୍ଣ୍ଣଂ = ସବଣ୍ଟିମାଧ୍ୟ ଏକାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୟରେ “ଅଳବଣ୍ଟି
ଯୋଧ” ଏକାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୟ ପାଞ୍ଚିକମାଣୁ. ପାଞ୍ଚିକକଣ୍ଠର ପ୍ରେଣ
ରାବ୍ ପରିଚିଯାଣୁ. ଅନ୍ତେମଂ ଚିଲ ଭାଗଙ୍କାରୀରେ ମୁଗ୍ରା
କୋଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟକର୍ମପ୍ରକାରର ଅନମନ୍ତରରେ ବିଦ୍ୟକାଣ୍ଡେ. ଅନ୍ତେ
ହତତିନାନ୍ ମୁଗ୍ରକାରଣେକାରୀ ପ୍ରାମାଣ୍ୟରୁ ଉଣ୍ଡେ. ହୁବିରେ
ଅ, ଲ, ଏକାନ୍ ଅକହରଣ୍ଦରିକାନ୍ ମୁଗ୍ରକାରମତପ୍ରକାରର ସାବ
ଣ୍ଟିକାଂ ହୁଣ୍ଟି. କାରଣଂ ରାବଯୁଦ ସମାନ କଣ୍ଟିପ୍ରାଣୀ ରାତ୍ରକାଣ୍ଡେ
ହୁତକ୍ଷେତ୍ର ସାବଣ୍ଟିକାଂ ମୁଗ୍ରନିଲମଣ୍ଟି. ପାଞ୍ଚିକକାଣ୍ଡ ବି
ଦ୍ୟକର୍ମପ୍ରକାରର ବିଦ୍ୟକାଣ୍ଡର ଯରିକଣାଂ. ହୁନି ଅକହରଣ୍ଦରିର
ସମାନରେ ପରିଷ୍କାର— (୩୫) “ଅଳହୀ” — ସମାନ ଏକାନ୍. ଅ
ଲୁହାହରିକଣାଂ. ଅଳହୀବିସଜ୍ଜନୀଯାନିମାରୀ କଣ୍ଠେ ସମାନ
ମାକଣା. ଅଳହୀବିସଜ୍ଜନୀଯାନିମାରୀ = ଅ, କ, ଯ, ବିସଜ୍ଜନୀ
ଯା ହୁତକରୀ. କିମକବ୍ରଂ (କୁ, ବୀ, ଗୁ, ଘୁ, ଙୁ ହୁତକରୀ) ବି
ସଜ୍ଜନୀଯାନିମାରୀ = ବିସବ୍ରଂ. ଅକାରଂ, କବ୍ରଂ ହେକାରଂ, ବିସବ୍ରଂ ହୁତ
କରୀକ କଣ୍ଠେ ସମାନମାକଣାଂ— (୩୬) “ହୁ ଚୁ ଯ” ହୁବିରେଯଂ, “ନା

രജു(40) നമ്മുടെ ഗാനാനാം നാസികാ ചാ(41) എന്തെല്ലെങ്കിൽ നാഡിയുണ്ടോ
താല്ലു(42) നാവാദാരതാഴക്കേണ്ടുണ്ടോ(43) വകാര സ്ഥാപിക്കാൻ ആശീര്യം(44)

സികാനസപാരസ്യ” എന്നതുവരേയുള്ള എല്ലാ വാക്കുകളിലും, സ്ഥാനം എന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കാരം ഉണ്ട്. ഇച്ചയണ്ണാം ദിവസം താലു സ്ഥാനമാക്കുന്നു. ഇച്ചയണ്ണാം=ഈ, ചാ, യ, റ, ഇതുകൾ. ചു=ചവച്ചും (ചു, ചു, ചു, ചു, ചു) ഇകാരം, ചവച്ചും, യകാരം, റകാരം, ഇവകൾ താലുസ്ഥാനത്തിൽ വിനിഗ്രാമാക്കുന്നു. (37) “അട്ടര—”എന്ന്. അട്ടരധിഷ്ഠാപികൾ ദ്രംബം സ്ഥാനമാക്കുന്നു. അട്ടരധിഷ്ഠാപികൾ=അ, ടി, റ, ഷ, ഇവകൾ. ടി=ടവച്ചും (ടി, ടി, ടി, ടി, ടി), ഇകാരം, ടവച്ചും, റേഡം, ഷകാരം ഇവകളുടെ സ്ഥാനം ഇല്ലാവാക്കുന്നു. (38) “ഓതുലസാനാം”—എന്ന്. ഓതുലസാനാം കൾ ദന്തങ്ങൾ സ്ഥാനമാക്കുന്നു. ഓതുലസാനാം=ഓ, തി.ല, സ ഇതുകൾ. തി=തവച്ചും(തി, തി, തി, തി, തി). (39) “ഉപുവ്”എന്ന്. ഉപുവയ്യാനിയങ്ങൾക്ക് ഭാവ്യങ്ങൾ സ്ഥാനമാക്കുന്നു. ഉപുവയ്യാനിയങ്ങൾ=ഉ, വു, ഉപയാനിയം, ഇവ. വു=പവച്ചും (വു, വു, വു, വു, വു, മു). ഉപയാനിയം ഇന്നതെന്നു മുകളിൽ പാഞ്ചം. (40) “ഐമരണാനാനാം”—എന്ന്. ഐമരണാനാനാപികൾനാസികളും സ്ഥാനമാക്കുന്നു. നാസികാഡം എന്നതെന്നു അതാളു വച്ചുനേരുടെ സ്ഥാനം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. (41) “എന്നാവദതോറി”—എന്ന്. എന്നാവദതോറികൾക്ക് കണ്ണാതാലു സ്ഥാനമാക്കുന്നു. എന്നാവദതോറികൾ=എന്നാവദതോറികൾ. എന്നാവദതോറികൾ=എന്നാവദതോറികൾ. (42) “ഓവാലോതോറി”—എന്ന്. ഓവാലോതോറികൾക്ക് കണ്ണാലു സ്ഥാനമാക്കുന്നു. ഓവാലോതോറികൾ=ഓതും, ഓതും. ഓഡി=ഓകാരം. ഓഡി=ഓകാരം. കണ്ണാലു=കണ്ണാലും, ഓഡിഡം. (43) “വകാരസ്യ”—. എന്ന്. വകാരത്തിനു ദേന്താഴും സ്ഥാനമാക്കുന്നു. ദേന്താഴും=ദന്തങ്ങളും, ഓഡിഡം. (44) “ജിഹപാരുലിയസ്യ”—എന്ന്. ജിഹപാരുലിയത്തിനു ജിഹപാരുലം സ്ഥാനമാക്കുന്നു. ജിഹപാരുലിയം മുകളിൽ വിവരിക്കാപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജിഹപാരുലം=ജിഹപാരുലിയം മുകളിൽ വിവരിക്കാപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (45) “നാസി”—എന്ന്. നാസിസ്ഥാനത്തിനു നാസിക സ്ഥാനമാക്കുന്നു. നാസിസ്ഥാനം ഇ

ജിഹവ്രദ്ധിക്കു ജിഹവ്രദ്ധിക്കു (45) നാസിക്കുന്ന സ്വപ്നം (46) കുറ്റണാ ദ പിംഗാ എത്തോ ഓയു, യു, (47) എത്തോ പരമ്പരാ | സ്വീകൃതി സംശയം പിരുതവിരുതാം പുതാൻ | (48) തന്ത്ര സ്വാധിം പ്രയതിരം പുതാനാമ് | (49) ഇഷ്ടത് സ്വാധിമന്ത്രിസ്ഥാനാ ച | (50) ഇഷ്ട പിരുതകൂജ്ഞാനാമ് | (51) വിരുതം നപരാണാ മ് | (52) അസ്വാവന്നിസ്സു അഞ്ചാഗസാവുത്തീ | (53) എങ്ങി

കളിൽ വിവരിക്കുന്ന പ്രത്യേകിയാണ്. ഇ ക്ഷിനെ സ്ഥാനമാക്കി അവസ്ഥ താഴെ പറയുന്നു. (46) “യത്രോ” — എന്ന്. അതു രാജ്യവിധാനമാക്കാം. ആളുടെ റോ, മൊഹി, എന്ന്. (47) “അതു ചേരും അഭു പ്രകാരത്തിലാക്കാം. ആളും = ഒന്നാ മുംബത് (ആളുന്നേയാണ്) സ്വാധോധിപരാശ്വാധിപവിവുതവിവുതസം പുതിയതും മനുവാക്കിട്ടും സ്വാധോധിപരാശ്വാധിപവിവുതവിവുതസം പുതിയതും മനുവാക്കിട്ടും, മുംബത് ചേരും, മുംബത് പിവുതാം, വിവുതതാം, സംവു താം, മുതുകളാട ദേശം. (48) “തന്ത്ര” എന്ന്. അവയിൽ സ്വാധോശ സ്വാ ദാനങ്ങളാട പ്രയതനമാക്കാം. സ്വാദാനമാ പറയാപ്പെട്ടും. പ്രയതനം = പ്രയതനം. (49) “ഈഷത്രസ്വാധോശം” എന്ന്. ഇഷത്രസ്വാധോശം അന്തി സ്വാധോശാട പ്രയതനമാക്കാം. അന്തിസ്ഥാനമാ ഇന്നവായതാം മുകളിൽ ചൂണ്ടം (50) “ഈഷദിവുതം” — എന്ന്. ഇഷദിവുതം ഉണ്ണുക്കളാട പ്രയതനം തന്നും. ഉണ്ണുക്കമാരി മുകളിൽ പറയാപ്പെട്ടും. (51) “വിമുതം” — എന്ന്. വിമുതം സപരണങ്ങളാട പ്രയതനമാക്കാം. സപരണങ്ങളം വിവരിക്കുപ്പെട്ടും. (52) “അസപസ്യ” — എന്ന്. ഗ്രംസപമായിരിക്കുന്ന അവണ്ണത്തിന്റെ പ്രഭ്യാഗതിയിൽ സംവു താം പ്രാശ്രന്മാക്കാം. പ്രാശ്രന്മാ = ഉച്ചയോഗം. (53) “പ്രക്രിയാ” — എന്ന്. പ്രക്രിയാദാനയിലാക്കട്ട വിവുതംതാനും. പ്രക്രിയാദാന = പ്രക്രിയയുടെ ദശാ. പ്രക്രിയാ = ദാന്തുവിധിയായ അന്നസർജ്ജ ദശാ ദശാ പാദനം. ദശാ = അവസ്ഥ. ഗ്രംസപമായ “തന്ത്ര” എന്ന ക്ഷാരത്തിനും അവസ്ഥാദാനും കൊണ്ടു പ്രയതനഭേദം ഉണ്ട്. ആ തന്ത്രങ്ങൾ നാം ഉച്ചയോഗിക്കുന്നും അതിനും പ്രയതനം സംവു താനും. എക്കിലും ശാന്തിക്കാഞ്ഞം വരുത്തുന്നും അതിനും വിവുതമായി വിചാരിക്കാം എന്ന സംശാം. (54) “ഒമ്മു

ଖୁବରୁଖୁବୁଥୁ ବିଷ୍ଟ ତଣେବା (54) ନୂହିପୁଯତେଳିଙ୍ଗୁ ପକାଇଲୋ ଯା ।
ଯି ବାରି, ସା ବାରି, ଶପାଳସା, କାତୋଡ଼ଖୁବେଶୀ, ଲୋକହୁମୁଦ୍ରି,
ପ୍ରାଣୀ, ମହାପ୍ରାଣୀ, ଉତ୍ସାହିତୀନାନାତରକ, ସାପରିତଣେତି (55)
ବେଳୁ ବୀବାରି ଦ୍ରୋଷା ରାଜେଲୁହୁଅସ୍ତୁ (56) ଯଦି ସାବାରା
କାତୁ ଦେଖାଯାଏୟା (57), ବର୍ତ୍ତୀଶ୍ଵାଙ୍ମ ପ୍ରମମନ୍ତ୍ରକିର୍ତ୍ତିଯପନୁମା ଯଳା

യത്രു—എന്ന്. ബാഹ്യപ്രയത്നമാക്കരു വിവാദം, സംവാദം, ശപാസം, നാദം, തരം ചലാഷം, ഭോഗം, താപ്പുപ്രാണം, മഹാപ്രാണം, ഉദാതതം, താനദാതതം, സപർത്തം, ഘുനിണിക്കെന എതിരെന്നുവിധിമാക്കുന്ന (55) “പഞ്ച” — എന്ന്. പശ്ചകൾ വിവാദം കൈച്ചും ശ്രദ്ധാസങ്കളും തരം ചലാഷങ്കളുമാണ്. പശ്ചകൾക്ക് വിവാദം യും, ശപാസവും, താപ്പുചലാഷവുമാണ് ബാഹ്യപ്രയത്നം പശ്ചപ്രത്യാഹരണമാണ് “പഞ്ച” എന്ന തുടക്കി “രഘുസർ” എന്നതുവേണ്ടി (56) “ഹരി” എന്ന്. ഹരികൾ സംവാരണങ്കളിൽ നാദങ്കളിൽ ചലാഷങ്കളുമാണ്. ഹരികൾക്ക് സംവാദവും നാദവും ചലാഷവുമാണ് ബാഹ്യപ്രയത്നം എന്ന ഗ്രാമിക്കക (57) “വർണ്ണാണം” — എന്ന്. വർണ്ണങ്ങളുടെ പ്രമാത്രതീയപരമായിട്ടും യണ്ണകളിൽ താപ്പുപ്രാണാശഭ്യാസം. വർണ്ണങ്ങൾക്കുവർത്തം ദിതലായ അഞ്ചു തുടക്കങ്ങൾ (കുവർഡം, ചവർഡം, കവർഡം, തവർഡം, പചർഡം) പ്രമാത്രതീയപരമായിട്ടും പ്രമാത്രവും, തുടിയവും, പാപ്പമവും. പ്രമാത്രം ഒന്നാമതേതതോ. തുടിയം = മൂന്നാമതേതതോ. പരമവം = രഥഭ്യാമതേതതോ. ഒരോ വർണ്ണത്തിൽ അഞ്ചുഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടോള്ളും. അവയിൽ ഒന്നാമതേതതും മൂന്നാമതേതതും രഥഭ്യാമതേതതും യണ്ണകളിൽ താപ്പുപ്രാണാശഭ്യാസത്താട്ടുടക്കിയവയുമാക്കുന്ന ഉദാഹരണം — കുവർഡത്തിൽ കു, ച, ഞ, ഇവൾക്ക് അപ്പുപ്രാണമാണ് പ്രയത്നം. ഇതിനെ മാറ്റവർണ്ണങ്ങളിലും അവിന്ത്രൈക്കാത്തിരിക്കും. യണ്ണ പ്രത്യാഹരണമാകുന്ന (58) “വർണ്ണാണം തൊി” എന്ന്. വർണ്ണങ്ങളുടെ തൊിയുചരിത്തം മഹാപ്രാണാശഭ്യാസി ഭേദങ്ങൾ. വർണ്ണങ്ങൾക്കുവരുമ്പോൾ = തൊിയുചരിത്തം ചാത്രത്തിൽ ഒന്നും പോലീ മഹാപ്രാണാശഭ്യാസത്താട്ടുടക്കിയവയുമാണ്. തൊി

അംഗമുള്ളാണ് | (53) വസ്ത്രങ്ങൾ ദക്ഷിണചരക്കത്തിൽ നബ്ല
മഹാപ്രാണം | (54) സംശയം മാവാസരം ദ്രോഗി | (55) അ
ഞ്ചൊറ്റം സ്ഥാനം (56) സംശയം പ്രാണ അംഗ പ്രസരം | (57) കുർ
പ ഇന്തിക്കവാദ്യം ദ്രാവക്കവാദം ദ്രാവക്ക ദ്രാവക്ക ജിഹവിഭ്രംഖിയ | (58)
ദ പാടം മ ഇന്തിവാദം ദ്രാവക്ക ദ്രാവക്ക ദ്രാവക്ക ഉപഭൂതിയ | (59)
ദ (അ) അംഗ അംഗ ഇന്തിവാദം ദ്രാവക്ക ദ്രാവക്ക ദ്രാവക്ക ദ്രാവക്ക ദ്രാവക്ക
സംശയം സംശയം സംശയം | (60) സ്വത്തിയ തവിയിൽ കൈ

ഇവി പ്രത്യയഃ । അവിധികമാദനാണാം~~ഈ~~ സവണ്ന്തംജന്മഃ
സ്വാൽ । അഭഗതവാണ് പദരണ സന്കാരേണ । ~~കട്ടുകുത്തു~~
എംതു ഉംതികി । തദ്ദേശം അ ഇത്രഘോഷാനാം സംജ്ഞാ । ത

ത്രയഃ എന്നതിനും അവിധികമാനം എന്നതംമാണ് । കിട്ടിയ
അത്മാത്ത കാണിക്കുന്നു. “അവിധികമാ” എന്നും. അവിധി
കമാന്മായിരിക്കുന്ന അണ്ണം, ഉദിത്തം സവണ്ന്തികൾ സം
ജ്ഞാനയാളി ഭവിക്കും. അവിധികമാനം = വിധിക്കപ്പെട്ടാർത്തം ।
ഉദിത്തം = ഉ താകന ഇത്തോട്ടുകൂടിയതം । ഉൽ = ഉകാരം. വി
ധിക്കപ്പെട്ടുന്ന അണ്ണിനേരയാഴിച്ചുള്ള അണ്ണം, ഉദിത്തം, അതി
കുറ സ.വണ്ന്നാക്ഷരങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നവയാണെന്നാൽമം । “അ
ഭഗതവാണ്” എന്നും. ഭവതി എന്നാഖ്യാഹരിക്കുന്നും. ഇവി
ടെ മാത്രം അണ്ണ് പരമായിരിക്കുന്ന സന്കാരത്തോട്ടുകൂടി ഭവിക്കു
ന്നു. അണ്ണ് എന്ന പാഡുനോർ അ ഇ ഉണ്ണ് എന്ന സന്കാര
ത്തോട്ടുകൂടി ഗ്രഹിക്കുന്നോ, അഭപ്പുകിൽ ലണ്ണ് എന്ന ഗുത്ര
ത്തിലെ സന്കാരത്തോട്ടുകൂടി ഗ്രഹിക്കുന്നതോ എന്നും റൈജുണാ
കം. അതിനെന നിവത്തിപ്പിക്കുന്നയാണ് “അഭഗതവം” എന്ന
വാച്ചാകണ്ടു ചെയ്യുതോ । ഇം ഗുത്രത്തിൽ മാത്രം അണ്ണ് പദം
പരമായ സന്കാരത്തോട് (ലണ്ണ് എന്ന ഗുത്രത്തിലെ സന്കാര
ത്തോട്)കൂടി ഭവിക്കുന്നു. മാറ്റല്ലായിട്ടും അണ്ണ് പദംകാണ്ടു
അ ഇ ഉ ഇതുക്കുള്ള ഗ്രഹിച്ചാൽ മതി. ഇവിടെ അ ഇ തുടങ്ങി
ല വാരഘും ഗുത്രതോക്കുന്നാണെല്ലെങ്കല്ലാം ഗ്രഹിക്കുന്നും എന്നു
താപ്പം. “ക ച ട-”. ക, ച, ട, ത, പ, ഇതുകൾ ഉംതിനു
കളാക്കുന്നു. ഉംതിനുകളം സവണ്ന്താണുള്ള ഗ്രഹിക്കുന്നവയാണു
ല്ലോ. അതുകാണ്ടു കി, എന്നു പാഡുനോടുള്ളും ഇ, അകന ഉം
തോട്ടുകൂടിയ കകാരം കൊണ്ടു കകാരത്തിനു സവണ്ന്താണുള്ള
ക, പ, ട, വ, ഒ, ഓ, ഇവയായ ഗ്രഹിച്ചാകാളിണും. “തദ്ദേശം”
ഭവതി എന്നാലല്ലാബഹരിക്കുന്നും. അതുകാണ്ടു ഇപ്രകാരം ഭവി
ക്കുന്നു. “അ_ഇത്രഘോഷാം” എന്നും. അ എന്നതു പതിനെട്ടുക
ളിടു സംജ്ഞയാക്കുന്നു. അകാരം പതിനെട്ടുവിധിച്ചണണു ഇൻ

അമുഖരാക്കാവരം | ജുകാരസ്സിംഗതകി | എവം സകാരാവി | എ
ചോ പൊദ്ദോനാമ് | അനന്താസികാനനനാസിക്കളേന യവ
ലു ല്ലിയാ | തേനുനനനാസികാണ്ടു പ്രയോദ്ധ്രയേം സംജ്ഞാ |

പാശ്ചാട്ടിട്ടണാല്ലോ. അതിനന അനസ്വിച്ച് “അ” എന്നാജി
ൽ സ്വബന്ധമായ പതിനെട്ടുവിധി രാകാരത്തെയും ഗ്രഹിപ്പിച്ച
നാതാണ്. “താമകാ—” എന്ന്. വെതകി എന്നാല്ലോ റിക്ക
ണാ. ഇകാരാകാരങ്ങളും രാപ്രകാരം ഡേവികനു. രാപ്രകാരം
എന്നാൽ പതിനെട്ടിന്റെന്നു സംജ്ഞയായി എന്നതും. “ജുകാര
സ്സി—” എന്ന്. ജുകാരം മുപ്പതിന്റെ സംജ്ഞയാണ്. ഒ എന്ന
താമകാണ്ടു ജുകാരത്തിന്റെ പതിനെട്ടു ഭേദങ്ങളും, ജുകാരത്തി
ന്റെ സ്വബന്ധമായ രാകാരത്തിന്റെ പത്രങ്ങളും ഭേദങ്ങളും ഗ
ഹിക്കണും. അഞ്ചുപാടി മുപ്പതിന്റെ സംജ്ഞയായി ഡേവിക്കുണ്ട്.
“എവം രാകാരവാവി?”. രാകാരവും ഇണ്ടിനെ തന്നെ. മുപ്പതി
ന്റെ സംജ്ഞയായിരുത്തുന്ന ഡേവികനു. “എചോപാ”— എ
ന്ന്. എച്ചുകൾ പത്രങ്ങളുടെ സംജ്ഞയാണ്. എച്ചുകൾ പാത്ര
ഞ്ചവിധത്തിലേ ഡേവിക്കുള്ളിവന്ന് ഒൻപതിട്ടുള്ളത് ഒക്കെ
ക. “അനന്താസികാ—” എന്ന്. യവലണ്ണർ അനന്താസികാന
നനനാസികിട്ടംകൊണ്ടു രണ്ടുപ്രകാരം ഡേവികനു. യകാരവകാര
വഴാരങ്ങൾ അനന്താസിക്കങ്ങളായും, അനന്തനാസിക്കങ്ങളായും ഉ
ണ്ട്. “തേന നാനന—” എന്ന്. അതു ചേതുവായിട്ട് അനന്തനാ
സിക്കങ്ങളായിരിക്കുന്ന അതുകൾ ഇംഗ്രിജിന്റെ സംജ്ഞയാക
നു. അനന്തനാസിക്കങ്ങളായ യകാരവകാരലക്ഷാരങ്ങളെ പറയു
ന്നുന്നത് അനന്തനാസിക്കതേക്കളുടെ ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. എ
ന്നാൽ അനന്തനാസിക്കങ്ങളായ യവലണ്ണർ ഇംഗ്രിജിന്റെ
ന്റെ സംജ്ഞയാക്കണമ്പില്ല. കാരണം— അണ്ട് സ്വബന്ധത്തിന്റെ
സംജ്ഞയാണാണ്ട് വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. അണ്ട് എന്ന പായ
നേബാർ മാഹേശപരമ്പരാസ്ത്രങ്ങളിലെ അക്ഷരങ്ങളെ മാത്രമേ ഗ്രഹി
പ്പാൻ പാടുള്ളത്. മാഹേശപരമ്പരാസ്ത്രങ്ങളിൽ പരിച്ചിട്ടുള്ള യവല
.. ദി അനന്തനാസിക്കങ്ങളുമാണ്. അതുകൊണ്ടു അനന്തനാസിക

- (68) പരദ സംഗികയ്ക്ക് സംഹിതാ | മ-ഈ-മറൻ- | വള്ളുന്നാനു
മതിരാഹിതഃ സന്നിധിഃ സംഹിതാസംജ്ഞതഃ സ്വാതഃ | (69) ഹ
ലോഹാതരാഃ സാദ ഉണ്ട് | മ-മ-ര- | അജ്ഞിരവ്യവഹിതാ ഹ
ലദ സാദയാഗസംജ്ഞതഃ സ്വാതഃ | (70) സുപ്തിഓറ്റം പദമ് | മ-ഈ-

യവലഭാർ സവള്ളുന്നിരി സംജ്ഞയാക്കന്നില്ല. (68) “പ
രദ സാ നികയ്ക്ക്” എന്ന്. പരദ, സം നികയ്ക്ക്, സംഹിതാ, എ
ന്ന് പദഃഷ്ഠം. സന്നികയ്ക്ക് = സംബന്ധം. രാഖ്യരാഘവമായ
തുനാകാണട വള്ളുന്നാരുടെ സന്നികയ്ക്ക് തന്നെ. പരം = അതിരായി
തച്ച്. അതിനാന കാണിക്കുന്നു. “വള്ളുന്നാം” എന്ന്. വള്ളുന്ന
ഈരട്ട അതിരായിതമായിരിക്കുന്ന സന്നിധി (സംബന്ധം) സംഹി
താസംജ്ഞമായി ഭേദിക്കുന്നു. ഒരക്കരത്തെ ഉച്ചരിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ അ
ധികരംഗസാക്ഷികാരി മനാരാത അക്കരതേതയും ഉച്ചരിക്കുന്നുള്ള
ണ്ണാക്കന അതിരായനുള്ള അക്കരംഗുള്ളില്ലെങ്കിൽ സംഹിതാ എന്ന
പേര്. (69) “ഹദലു” എന്ന്. റല്ലി, അനന്തരാഃ, സംഡോ
ഗഃ, എന്ന പദഃഷ്ഠം. അനന്തരഭാരം = വ്യവധാനമില്ലാത്തവ.
വ്യവധാനാ സജ്ജതീയങ്ങളുടെക്കാണട വക്കന്തല്ല. അതിനാൽ
വിജാതീയങ്ങളായ അച്ചുകളുടെക്കാണട വ്യവധാനമില്ലാത്തവ എ
ന്ന വന്നാളുള്ളുണ്ടു്. അപ്രകാരംതന്നെ വ്യാവ്യാമിക്കുന്നു “അജ്ഞ
ഭിഃ” എന്ന്. തന്മുകളാൽ അവധിതങ്ങളായ റല്ലുകൾ
സംജ്ഞയാഗസംജ്ഞയായി ഭേദിക്കുന്നു. ഇവിടെ റല്ലി എന്ന
ബഹുവചനാ വിവക്ഷിതമല്ല. അതുകൊണ്ട് രണ്ട് റല്ലുകൾക്കും
സാദയാഗസംജ്ഞ വക്കന്തിനു വിഭിന്നയമില്ല. ചുരക്കി പരാജ
നാനാഭാത്മ നാം സാദാരംഗം “ക്രൂട്ടക്ഷരം” എന്ന പരാജ്ഞാവയേ
യാണു് ഈ റാഘവതിൽ സംഖ്യാഗമനം പാഞ്ചന്ത്. (70)
“സുപ്തിഓറ്റം” എന്ന്. സുപ്തിഓറ്റം, പദം, എന്ന് പദ
ദേശം. സുപ്ത് ചതിരു് ച സുപ്തിഓരു സുപ്തിഓരു അന്തേ യ
സ്വരൂപം തന്റെ സുപ്തിഓറ്റം = സുപ്തം തിഞ്ഞും യാതാനിജന്നും അന്തേ
തന്തിൽ ഭേദിക്കുന്നുവും അത്. “പ്രസ്പംജന” എന്നു തുടങ്ങി
യാണും കാണട സുഖവന്തും തിഞ്ഞും എന്ന വന്നാളുള്ളുണ്ടു്. അ

മഹ_। സുഖനം തിങ്ങന്നു ചുവദാം പദ്ധതി സ്വന്നം ॥ ഇതി സം
ജനാപ്രകരണം ॥

അമാച് സന്ധിപ്രകരണമേ ॥

ഇക്കാ യഥാപി । നൃ-ചൂ-രൈ-। ഇക്കി സ്ഥാനേ യഥാ സ്വ_
ചുവി സംഗ്രഹിതായം വിഷയം । സുധി ഉപാസ്യ ഇതി സമിക്ഷാ(1)
തസ്മീനിതി നിൽക്കിയേണ്ട പുംബം । ച-ച-ന്റു- । സാന്തുഷ്ടിനിൽക്കേണ

തിനേതെന്ന പാഡിന “സുഖനം” എന്നും. സുഖനാശവും
തിനേതവും പദ്ധതിമായി ഭവിക്കുന്നു. സുഖും തിനേതു മുകളിൽ
വിസ്തുരിച്ച പായപ്പെട്ടുടോ. തദ്ദേശങ്ങളു പദ്ധതിയാണെന്നു ധരി
ക്കുന്നും. “ഇതി സം” എന്നും. (ഇപ്രകാരം) സംജനാപ്രകരണം
കഴിവെന്നു.

“അമാച്-സ_” എന്നും പ്രാരംഭിച്ച എന്നഭൂമാർക്കിക
ണും. താരാതരം അചേപ്പി-സന്ധിപ്രകരണം തുടങ്ങപ്പെട്ടുന്നു. “ഇ
കോ യട_” എന്നും. ഇക്കി, യഥാ_, അചു എന്ന പദ്ധേഷ്ഠം.
സംഗ്രഹിതായം എന്നും അരാവത്തിക്കുന്നു. ഇക്കി എന്നതു യജ്ഞം
കവചനമാണും. യജ്ഞിനിൽക്കേണ്ട ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ സ്ഥാനേ എന്നും
അല്പാധികരിക്കുന്നും. അങ്ഗും സിലിച്ചു അത്മാത്ത കാണി
ക്കുന്നു. “ഇക്കി സ്ഥാ_” എന്നും. ഇക്കിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ, അ
ചേപ്പി സത്തായിരിക്കുന്നും സമയത്തിൽ സംഗ്രഹിതാവിഷയത്തിൽ യഥാ
ഭവിക്കും. അചു എന്നാജീതിക്കുന്ന പിന്നാലു സതി എന്നും അ
ല്പാധാരം ഉണ്ട്. ഉദാഹരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്ന “സുധി_” എന്നും.
സുധി + ഉപാസ്യം എന്നിരിക്കുന്നും (1) ഇപ്പോൾ ഒരു സംശ
യം ജനിക്കുന്നു. ഇക്കിന്റെ സ്ഥാനത്തും, അചേപ്പി സഹായിരി
ക്കുന്നും യഥാ_ വജം എന്നാജീ വിധിപ്രകാരം എവിടേയക്കിലും ഉജ്ജീ ഇക്കിനു
യഥാ_ വരുവാൻ വിരോധമില്ല. അതുകൊണ്ട് സുധി + ഉപാ
സ്യം എന്നടക്കത്തും എന്നതാൽ ഇക്കിനാണും യഥാ_ വജരണ്ടു
എന്നും സാരായിക്കാം. അതിനാന നിവത്തിപ്പിപ്പാൻവേണ്ടി ആ
മാനം കാണിക്കുന്നു. “തസ്മീനി” എന്നും. തസ്മീൻ, ഇതി,

ന വില്ലീയ മുന്നം കൊള്ളും വണ്ണാന്തരേണ്ടാവും വഴിത്താൽ എല്ലാം

ഒമ്പാല്ലൂർ (2) * സമാനാതരതമും | ട്ര-ട്ര-റീ- | പ്രസംഗേ സതി
സദ്വാരതമ ത്രുപ്പേരേഈ സ്ഥാത | സുയേ ചീ ഉപാസ്യ ഇതി ശാതേ
(3) * അനച്ചി ച | വ്യ-ജ-ജ- | അച്ചി പരസ്യരോ ലേവാ

ഇ, ഉ, മതലായവരകാണ് ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഭദ്രങ്ങളിലെയ്യോം
ഗ്രഹിക്കാതിനാൽ ഇം, ഇം, മതലായവയും ഇ ക്ഷക്കി തഃന
ഡാണ് (2) എന്നി സുധി + ഉപാസ്യഃ എഃനടത്ത് ഇം എ
ന ഇക്കിന്ന് യണ്ണ് വരുന്നതായാൽ ചീ, വീ, റീ, ലീ, ഇരു
ക്കെല്ലും വരുമോ? എന്നതുകിലും കൗം വരുന്നതായാൽത്തന്നു
എതാണ് വരിക? എന്നും കൈകയ നിവത്തിപ്പിക്കണം.
“സമാനേന്നു” - എന്ന്. സമാനേന, അന്തരതമും, എന്ന് പദ
ചേട്ടും. സമാനം=പ്രസ്തും. സതി എന്നാല്ലൂചരിക്കണം. അന്ത
രതമും=സദ്വാതമും. സമാനാതിൽ വരുന്നത് ത്രുപ്പേരും തന്നെയും
വിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് ത്രുപ്പേരും എന്ന കിട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ
വന്നതുകിയ അന്ത്യത്തെ പാഴുനു - “പ്രസജ്ജസ്” - എന്ന്.
പ്രസ്തും സതാഖിരിക്കണംസമയത്തിൽ സദ്വാരതമരായിരിക്കുന്ന
ത്രുപ്പേരും ഭവിക്കും. പ്രസ്തും ഉണ്ടാക്കുന്നും അതായത് എന്നതെ
കിലും കൗം മാറ്റാനിബാൻ സമാനത്തു വരേണ്ടതാക്കുന്നും എ
തിബാൻ സമാനത്തു വരേണ്ടുമോ അതിനോട് എന്നവും സദ്വാര
മായ ത്രുപ്പേരുമേ വരികയുള്ളൂ. എന്നതാൽ സാദ്ധ്യമും നോക്കേണ്ട
ത് പ്രധാനമായി സമാനംകൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ ഇംകാര
ത്തിബാൻ സമാനത്തു യണ്ണ് വരുന്നും ഇംകാരഞ്ഞും നാട്വാര
തമമായ യണ്ണ് അതായത് യകാരം വരും. അപ്രകാരം യകാരം
ദേഹം വരുത്തിയ ത്രുപ്പേരും കാണിക്കുന്നു. “സു യേ ചീ + ഉപാ
സ്യ ഇതി” എന്ന്. സു യേ ചീ + ഉപാസ്യഃ എന്നായപ്പോൾ.
(3) “അനച്ചി” എന്ന്. അനച്ചി; ചീ-എന്ന് പദചേട്ടും. ഇ
വിജട “അരോഗ്യനാസിക്കുന്നാസികോ വാ” എന്ന സ്ത്രീത്തിൽ
കിന്ന് യഥി, വാ എന്ന പദങ്ങളും “അച്ചുവരഹാദ്രിം ദേ_”
എന്നതിൽനിന്ന് അച്ചു, ദേ എന്ന പദങ്ങളും അനവത്തിക്കു
ന്നു. അച്ചു എന്നത് പദമിക്കാണ്. പദമുന്നുനും വരുത്തുന്നു.

ସୁତ ର ତପଚି । ହୁତି ଯକାରଙ୍ଗୁପିତପାଦ୍ୟ(୪) *କୁଲପଂଜୀର୍ଦ୍ଦର୍ଶନି । ପୁ ଭ-ଭ-ର- । ଲୁଷ୍ଟମ୍ । ହୁତି ଘୁର୍ଯ୍ୟକାରଙ୍ଗୁ ଉତ୍କଳି । (୫) ସଂଖେଶାରଙ୍ଗୁ ଲୋପି । ପୁ-ର-ରଙ୍ଗ । ସଂଖେଶାରଙ୍ଗୁ ଯତ୍ତ

ତତ୍ ପରାହନ୍ ଅଭ୍ୟାଶରିକଣା । ହୁବିନାଟ ଅଭ୍ୟାଶରିକ ପ୍ରେସ ପରାହନ୍ ଅରି ଏହି ଗୀ ଯି-ଶୁପ୍ରନନ୍ଦନିକିରିକିର ବିଶେଷଣମା କଣା । ରାତଚାରୀ ଏହିନାମିନ୍ ରାତ୍ରିକଳ ହୁଲ୍ଲ ଏହିନମନ୍ଦନା । ହୁତିନା ବାନ୍ଧୁତ୍ତିକିଯ ରାତମନାରେ ହୋଜିପ୍ରିଥି ପାଇଁନା “ଅ ଚାହ ପ-” ଏହିନା । ରାତ୍ରିକଳିନ୍ ପରମାଯିରିକେନା ଯତ୍ତ ନ୍ ରଙ୍ଗକାଳୀ ପରମାଯିରିକଣ । ଏହିନାକ ରାତ୍ରି ପରମାକଣେବାରୀ ହୁଲ୍ଲ । ପ୍ରତିତତତିଲେ ନୁ ଯ୍ୟ ଯ୍ୟ + ଉପାସ୍ପି ଏହିନେଟତ୍ତ୍ଵ ହୁଏ ନୁଗ୍ରାନକାଳୀ “ତୁ” ତତ୍କାଳ ରାତ୍ରିକଳିନ୍ ପରମାଯିରିକେନା ଯକାରଣାକାଳୀ ଯତ୍ତିନ ପ୍ରିତପଂ ବନ୍ଦନା । ଅତିକଳ ଲୁଷ୍ଟମାକଣ ନା । “ହୁତି ଯ”- ଏହିନା । ହୁପ୍ରକାଶ ଯକାରଣିକିନ୍ ପ୍ରିତପଂ ବିକଣା । ରାତ୍ରିପ୍ରାତି ନୁ ଯ୍ୟ ଯ୍ୟ + ଉପାସ୍ପି ଏହିନାଯି । (୪) “ଯେବୁଂ ଜାରୀ ଯେବୀ” ଏହିନା । ଯେବୁଂ, ଜାରୀ, ଯେବୀ, ଏହିନା ପରମାଯିରିବା । ଯେପ୍ରତ୍ୟେକାନ୍ତ ନମାନନ୍ଦିତ ଯେବୀ ପରମାକଣେବାରୀ ଜାରୀ ବଜା । ହୁଏ ନୁଗ୍ରାମ୍ ଅନ୍ତରେ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଉତ୍ତଲାବାତାନା, ହୁଲ୍ଲା ତତ୍ତ୍ଵରକାଳୀ ନୁଗ୍ରାମମାନନ୍ଦିତ ତରକିର ଅଭିପ୍ରାୟରେ ପ ରହୁନା “ଲୁଷ୍ଟମ୍”- ଏହିନା । ହୁତିକିରୀ ରାତମା ଲୁଷ୍ଟମାକଣା । ହୁଏ ନୁଗ୍ରାନକାଳୀ ବନ୍ଦନା କାଞ୍ଚିନିତ ପାଇଁନା “ହୁତି ଘୁର୍ଯ୍ୟ”- ଏହିନା । ହୁପ୍ରକାଶ ଘୁର୍ଯ୍ୟକାରଣିକିନ୍ କାରାମ ବୈକଣ । ଘୁର୍ଯ୍ୟ ଯକାରଣିକଣାମାନନ୍ଦ ଯକାରଣ । ନୁ ଯ୍ୟ ଯ୍ୟ + ଉପାସ୍ପି ଏହି ନିରିକଣିକଣାମାନନ୍ଦ ହୁଏ ନୁଗ୍ରାନକାଳୀ “ନମାନନ୍ଦରତ୍ନି” ଏହିନ କିମନ ଅନ୍ତରେ ନୁଗ୍ରାମିଥିଁ, ଅନ୍ତର୍ଭାବର ଯକାରଣାକାଳୀ ଯେଲ୍ଲିନ୍ ର ବନ୍ଦନାର ଯକାରଣାକାଳୀ ଯେବୀ ପରମାହତ୍ରମକାଳୀ କାରାମକ ନା ଜାରୀ ବଜାନା । ରାତ୍ରିପ୍ରାତି ନୁ ତୁ ଯ୍ୟ ଯ୍ୟ + ଉପାସ୍ପି ଏହି ନାଯି (୫) “ସାହେଶାରଙ୍ଗ”- ଏହିନା । ସଂଖେଶାରଙ୍ଗୁ, ଲୋପି ଏହିନା ପରମାଯିରିବା । ହୁବିନା “ପରମାଯିରିବା” ଏହିନା ନୁଗ୍ରାମ ରାତ୍ରିବୁନ୍ତିକଣା । ସାହେଶାରଙ୍ଗୁ ଏହିନାର ପରମାଯିରିବା

വദം ത.രണസ്യ ലോപിക്കുന്നത് । (6) * അലോറസ്സ് । ഫ-ഫ-
രൂ- । ഷ്വീനിത്രിഷ്ടാന്തസ്ഥാനഭേദങ്ങൾ സ്വന്ത് । ഇതി അലോറിപ ഫ്രാ
ഡ്ലേ । (7) * (യണി ദ്രുതിയേഖിയാ വാച്ചുള്ളി ।) । സുല്പുപാസ്സ്,

ഒൻ്റെ വിശ്വാസം അഭ്യൂതം സിഡിച്ച സുത്രാത്മകത
കാണിക്കുന്ന “സംയോഗാന്തം” - എന്നും. സംയോഗാന്തമായ
ധാരാത്രാ പദമേ അതിന്റെ ലോപം ഭവിക്കും. സംശയാഗാന്തം
സംശയാഗം തന്ത്രത്തില്ലജുത്. സംയോഗം സംശ്രാപകരണ
ത്തിൽ പായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്തം=അവസാനം. പദം, ലോ
പം ഇവായ സംജ്ഞയിൽ വിവരിച്ചു. (6) എന്നി ഇംഗ്ലോപം
പദത്തിന്റെ മുഴുവൻ വരുന്നതല്ല എന്ന കാണിക്കുന്ന “അലോ
സ്സ്” - എന്നും. അലി, അന്തുസ്സ്, എന്നും പദശ്ശൈം. ‘സ്ഥാ
നേന്തരതമി’ എന്നതിൽനിന്നും സ്ഥാനേ എന്നനേവത്തിക്കുന്നു.
വിധിയമാനം എന്നാലും ദരിക്കണം. അഭ്യൂതം സ്ഥാനത്തിൽ
വിധിക്കാപ്പെട്ടുന്നത്, സ്ഥാനഷ്വീനിത്രിഷ്ടാന്തം വിധി എന്നും വ
ന്നുട്ടുന്നു. അന്തുസ്സ് എന്നത് അലി എന്നതിന്റെ വിശേ
ഷണമാണും, അതിനെ കാണിക്കുന്നു. “ഷ്വീനി” എന്നും.
ഷ്വീനിത്രിഷ്ടാന്തസ്ഥാനഭേദത്തിനും അന്തരേഗമായി വരും. ഇവിടെ
അന്തുപദഭേദം അന്തുമായ അണ്ട് എന്നതുമാണും. അലി
പുരൂഹാരമാക്കുന്നു. അതിൽ എപ്പോ വന്നുനേരും അക്കണിട്ടുണ്ട്.
അതുകാണ്ടു സംശയാഗാന്തസ്സ് ലോപം എന്ന ഷ്വീനിത്രിഷ്ടാന്ത
വിധി സംശയാഗാന്തപദത്തിന്റെ അവസാനത്തെ വന്നുത്തി
നും വരും. പ്രക്രിതത്തിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നു. “ഇതിയ്” - എന്നും,
ഇപ്പോറു യലോപം പ്രാപ്തമായ സമയത്തിൽ. സു ലോപ +
ഉപാസ്സ എന്നാരിക്കുന്ന പ്രക്രിതോദ്ധാരണത്തിൽ “ലോപ യു റു”
എന്ന സംശയാഗം അന്താത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള സു ലോപ യു റു എന്ന
പദത്തിന്റെ അന്തുമായ റു എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ “സം
ശയാഗാന്തസ്സ് ലോപം” എന്ന സുത്രാകാണ്ടു ലോപം പ്രാപ്തമാ
യഭ്യൂതം. (7) അലോപാവാത്ത തട്ടക്കുന്ന - “യണി, പ്രതി” - എന്നും.
അണി, പ്രതിഷ്യയും, വാച്ചുള്ളി, എന്നും പദശ്ശൈം. ഏന്തിനും

മഖപരീം, ധാതുംരീം, ലാക്തീം | (8) * എഡുച്ചായവായാവിം | നൃ-
മ-ഇവ് | എഡുച്ചി ക്രമാദൽ, അവ്, ആയ്, ആവ് എന്തേസ്വര

പ്രതിശ്വയം വാച്ചുഭാക്കനു. അണ്ട് പ്രതിശ്വയം എന്നത് “സം
ജ്ഞാനാന്തസ്മൃ” എന്ന സുത്രാന്തിലുള്ള വാത്തികമാണ്. അതുകൊ
ണ്ട പ്രകരണാവശ്യം പ്രതിശ്വയപദ്ധതിനു് ലോപത്രിബന്ധം നിർ
പ്രതിശ്വയം എന്നത്മാ കിട്ടുന്നു. പ്രതിശ്വയം=നിർശ്വയം. ഒരു
പ്രോം സംജ്ഞാഭാനലോപം യരലവണ്ണാർക്ക് വരുന്നതല്ല. ഒരു
ത്രാകാണ്ട് സു ദീ യീ ശീ + ഉപാസ്മീ എന്നേന്തത് പ്രാപിച്ച
ലോപം വരുന്നതല്ല. എന്നി സു ദീ യീ ശീ + ഉപാസ്മീ എന്ന
തിനാന ത്രാ ഉച്ചരിച്ച കാണിക്കുന്നു. ‘സുഭ്രംഖാസ്മീ’ എന്നു്.
മുൻപാണ്ടിട്ടുള്ള പ്രിതപം വരാത്തവക്ഷതവിൽ സിലബിക്കുണ്ട് തു
പരാത്ത കാണിക്കുന്ന ‘സുധ്യപാസ്മീ’ എന്നു്. ഇകാരത്തിനു്
യാന് വജ്രാ സ്ഥാപം കാണിച്ചുണ്ടും മാരാളുംവേയെങ്കിലും ഇണ്ടാഹ
രിക്കുന്നു— ‘മഖപരീം’ എന്ന തുടങ്ങി. സന്ധിക്ക് ദിവിൽ മധു+
താരിം എന്നുന്നു്. ഇവിടെ ഇകാരമാക്കുന്ന ഇക്കിനു് സ്ഥാന
സാദ്ധ്യംകാണു് ‘വീ’ വരുന്നു. രേഖിം കാഞ്ഞാൻഡു സുഭ്രംഖാ
സ്മീ എന്നേന്തത് വരുന്നുപാശലതാനു. ‘ധാതുംരീം’ എ
നു്. സന്ധിക്ക് ദിവിൽ ധാതു + ധാതുംരീം എന്നുന്നു്. ഇവിടെ
സ്ഥാനസാദ്ധ്യംകാണു് ഇകാരത്തിബന്ധം സ്ഥാനാണ് എന്നുന്നു.
അതിബന്ധം രേഖിം ‘ഈനാച്ചിച്ചു’ എന്നു് പാശു പ്രിതപം വരു
നു. ലോപമുച്ഛിനിശ്വയങ്ങളും ഉണ്ടു്. പ്രിതപം വരുന്നുവാക്കും
ധാതുംരീം എന്നു് രണ്ടുതകാരത്തോടുള്ളടക്കിയ ത്രാവും പ്രിതപം
വരാംതവക്ഷതവിൽ ധാതുംരീം എന്നു ഒരു തകാരുളുള്ള ത്രാവും
സിലബിക്കുന്നു. ‘ലാക്തീം’ എന്നു്. ഓ + ആക്തീം എന്നാണി
അനു. ഒകാരാശമാനത്തിൽ മുൻപ്രകാരം ലകാരം ആക്കേണ്ണാണി
വനു. ഇ ചിട്ട പ്രിതപം ലോപമുച്ഛിനിശ്വയങ്ങൾം ഇതാണും
ഇല്ല. (8) ‘എഡുച്ചായവാ—എന്നു്. പ്രീച്ചു, അഡവാച്ചാവി, എ
നു് പദ്ധതിം. ഇ ചിട്ട ‘ശ്രക്കാ യണച്ചി’ എന്ന സുത്രത്തിൽ
നിന്നു് രഥചി എന്നുന്നവത്തിക്കുന്നു. തായവാച്ചാവിം എന്നാണി

ചി : (9) * അമൃസാപ്തിക്രമനാട്ടണ സമാനാർ | ഫ-സ-ഫ-0- | സ
മസംഖ്യയി വിധിക്ഷ്മാസംപ്രാ സ്ഥാത | ധരാതേ, വിഘ്നജവ,

നു” അഞ്ച് അവു് ച ആഞ്ച് ച ആവു് ച എന്നാക്കന്ന വിഗ്രഹം. അജപ്പാർ കിട്ടിയ അത്യന്തര കാണിക്കുന്ന. ‘എച്ചി കുഡാക്’ എന്ന്. എച്ചിനു് കുമായി അഞ്ച്, അവു്, ആഞ്ച്, ആവു് ഇ ഇകൾ അച്ചു് പരമാക്കുപാർ ഭവിക്കും. അപ്പോൾ അച്ചു് പരമാക്കുവാൻ എ എന്നതിനു് അബു് എന്നാ, എഎ എന്നതിനു് അഞ്ച് എന്നം, ഒ എന്നതിനു് അബു് എന്നാ, അരുദേശം വരും എന്നതുമായി. ഏനി ഏച്ചി കുമാക് എന്ന വ്യാപ്താന സിൽ കുമാക് എന്നളളതു് എങ്ങിനെ കിട്ടി എന്ന ജിങ്ങാസായ ശമിപ്പിക്കുന്ന. (9) “അമാസം” എന്ന്. യമാസംവ്യം, അന്നദേശം, സമാനം എന്നു ചാദ്രപ്പേഡം. അന്നദേശംവിലി. ‘സമസം സീ’ എന്ന്. സമസംബന്ധിക്കാറിക്കുന്ന വിലി യമാസംവ്യം മാതി ഭവിക്കും. അരുദേശസ്ഥാനികൾ യാതാരേട്ടതു് സമാഖ്യായി വരുന്നവും അവിടു സംബന്ധയെ അന്നം സഹിച്ചു് അരുദേശസ്ഥാനികൾ ഭവിക്കും. ഒന്നാമതാ സ്ഥാനികൾ ഒന്നാമതാ അരുദേശം. റണ്ടാമതേത തിനു് റണ്ടാമതേതതു് ഇന്തിനെ കണ്ണേക്കാളിലുണ്ട്. ആയതു കൊണ്ട് ‘എഃചുഡവാഡാവി?’ എന്ന സുഗ്രന്ഥിൽ സ്ഥാനിയും അരുദേശം, ഒന്നാലും വന്നതുകാണു് അവിടേണ്ടം കുമ്പുകാരാ സ്ഥാനവ്യാദിത്വാഭാവം. വരുന്നതാബന്നു് മുൻകൽത്തിട്ടാണു് അവിടു കുമാക് എന്ന് വ്രാവ്യാനിച്ചാതനു് പുഡയം. ഇനി ‘എഃചുഡവാഡാവി?’ എന്നതിനു കുമായി ഉദാഹരിച്ചുകാണി ക്കുണ്ട്. ‘ഹാരാ’ എന്ന്. ഇവിടെ സസ്യികൾ ദുഃഖിൽ ഫറേ + എ എന്നായിരുന്നു. അജപ്പാർ അല്ലെന്നതു എക്കാരന്തിനു് റണ്ടാമതാ എകാരംാക്കനു അച്ചു് പരമായതുരക്കുന്നേടു അഞ്ചു് എന്ന അരുദേശം വന്നു. മരഞ്ചു് + എ എന്നായി. കൂടിച്ചുപ്പു സ്വേച്ഛ മരഞ്ചു എന്ന അപം. ‘വിജ്ഞവേ?’ വിജ്ഞവേ + എ എന്നിരിക്കുവാൻ ‘ഓ’ എന്നതിനും സ്ഥാനത്തിൽ അബു്

നായകി, പാവകി । (10)* വാണീ യി പ്രത്യേയി | ഓ-മ-നേൻ-
യകാരാദോ പ്രത്യേയ പഃര കാദൗഭാരവാവൈഷ സൂഡി | റവ്യു,

ആദി വനം വിജ്ഞവ് + എ. പെക്ഷണോർ വിജ്ഞവ്. ‘നാ
യകി’- എന + അകി എന അവസ്ഥയിൽ എ കാരത്തിന്
ആദി എന്നാദേശം വനം. നായി + അകി. ദോജിപ്പിക്കേ
ണ്ണും നായകി. ‘പാവകി’ പെഉ + അകി എന്ന് സന്നി
ക്ക് മുഹിലുള്ള ത്രം. ആവാദശം. പാവകി. (10) ‘വാണീ
യി’ എന്ന്. വാന്തി, യി, പ്രത്യേയ എന്ന് പദശ്വംബ. യി എ
ന്നു പ്രത്യേയ എന്നതിനെന്റെ വിശേഷണമാക്കുന്നു. ‘അസ്തിന്
വിധിസ്താവാവശ്വഗമനേ’ എന്ന് പരിഭ്രാഷ്ട്രജ്ഞാൻ. അതി
നും സാരം സപ്തമ്രന്തമായ വള്ളംവോധകപദം വിശേഷണ
മായി വരുന്നേട്ടും ആ പദാവകാണ്ടു തദാദിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നു
എന്നാക്കുന്നു. പ്രക്രിയത്തിൽ ‘യി’ എന്നത് യേ എന്നതിനെന്റെ
സപ്തമ്രക്കവചനമായതു കാണ്ടു സപ്തമ്രന്തമായ വള്ളംവോധക
പദമായി. അതിനെ വിശേഷണമാക്കുന്നു യി എന്നതി
നു യകാരാ എന്നത്മാഖ്യം. യകാരാദോ എന്നത്മാഖ്യം. അ
പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രത്യേകം പായാത്തതു കാണ്ടു പുംഗിച്ചു.
വാന്തി എന്നു വിറുഹം വേ അവന്ത യസ്യ സേ എന്നാക്കുന്നു. വ
ശാവസാനത്തിലുള്ളത് വകാരമാക്കുന്ന അന്തേതാട്ടക്കുടിയ ആദേ
ശം. അതായത് ഉപസ്ഥിതിജ്ഞായ പുംഗിസ്തുതാക്കത്- അവ് ആ
വേ ആദേശങ്ങൾ തന്നെ. ആ ആദേശങ്ങൾക്ക് ഈ സ്വതു
ത്തിൽ സ്ഥാനിച്ച പ്രത്യേകം പായാത്തതു കാണ്ടു പുംഗിതു
ത്തിൽ സ്ഥാനികളായിരുന്ന കാകാരക്കാരങ്ങൾ തന്നെ ഇവി
ടേജും സ്ഥാനികളെല്ലാം വിവരിക്കുന്നു. അപ്രസ്താവിക്കുന്ന കിട്ടുന്ന സ്വത്താത്മ
തന്ത വിവരിക്കുന്നു. ‘യകാരാദോ’- എന്ന്. യകാരാദിയായ
പ്രത്യേകം പരമാക്കണ്ണും കാദൗത്തുകർക്ക് അവ് ആവ് ഇതു
കുറിച്ചുകൊണ്ടു. യകാരാദിയകാരമാക്കുന്ന ആദിരേഖാട്ടക്കുടിയത്.
കാദൗത്തുകർ=കാത്തം കാത്തം. പ്രത്യേകം ഉദാഹരിക്കുന്ന ‘ഒ
വ്യാ’ എന്ന് തുടങ്ങി. ‘ഒവ്യാ’ കൊ + യം എന്നിരിക്കുന്നു

നാവും, । (അല്പപരിമാണംച ।) ഗവുതിഃ । (11)* അംഡൻ
ഗ്രം । മ-മ-ര- । അങ്ങേനേംച ഗ്രംസംജനി സ്വാരം । (12)*
‘യ’ എന്നത് ഒരു യകാരാദി പ്രത്യയനായതുകൊണ്ട് ഓകാരന്തി
നോ താവാട്ടേശം വരുന്നു. ഗവ് + റം = ഗവും. ‘നാവും’.
നൈ + റം=നാവും. ഇവിടെ ‘യ’ പ്രത്യയമാണ്. പ്രത്യ
ഡാർഡ ഇനിനാവയാഥന്നും മറ്റൊരു ഉപരി വ്യക്തിയെല്ലാം. ‘അ
ല്പപരിമാണം’— എന്നോ. ഇവിടെ ‘ഗ്രാഞ്ചു’തെന്നു ചുന്നുവും പ
സംഖ്യാനം? എന്ന ഘുഞ്ചവാത്തിക. തുറന്തിനോ ഏഡാം ഘുട്ടു
ഉപസംഖ്യാനം എന്നീ പദങ്ങൾ അനുബന്ധത്തിനുണ്ടോ. അ
പ്രേംഡ ഗോഡ ഘുട്ടതെ അല്പപരിമാണം ഉപസംഖ്യാനം എ
നോ സിപി.ഒന്നും. ഇതിന്റെ താൽക്കാം ഗ്രാഞ്ചുത്തുനോ ഘുട്ടി
ഡബ്ല്യൂ പരമാക്രമ്യമാർ അല്പപരിമാണത്തിലും ഉപസംഖ്യാ
നം അടിസ്ഥാന ഉപസംഖ്യാനം = ടറയണ്ടും. അതുനും അ
വാട്ടേഡം പറയുപ്പേടുന്നു. അനുബന്ധം അല്പപരിമാണം സ
ംഭവാത്തിന്റെ അത്മമായി വരുണ്ടും. അല്പപരിമാണം = അ
ല്പപരിമാണം. അല്പപാവ് = മാർഡം. പരിമാണം =
അളളവ്. ഉദാഹരിക്ഷാനം. ‘ഗവുതിഃ’-എന്നോ ഏഡാം ഘുട്ടി
എന്നീരിക്കണ്ണവാർ ഗ്രാഞ്ചുത്തുനീറി ഓകാരന്തിനോ അവാ
ഡേഡം വന്നോ ഗ്രാഞ്ചുതിഃ എന്ന അപാ ഉണ്ടാവുന്നു. അതിന്റെ
അത്മാ രണ്ടു നാഴിക എന്നാണ്. അതു വഴിയുടെ അളവാണ
പ്ല്ലാ. (11) സംജനാപ്രക്രിണികളിൽ ഓതുപ്പേരുപയോഗിക്കുന്ന
ചില സംജനകളെ പാണത്തുനാണക്കിലും അവിടവിടുട അവലും
പോലെ സംജനാവിധികരിക്കപ്പെട്ട ഉപസ്ഥിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രക്രിണാവി
ഡോഡം പറയുന്നതുക്കുള്ള എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഗ്രം
സംജനാവിധികരിക്കുന്നതു പറയുന്ന — ‘അങ്ങേനേം’- എന്നോ.
അതു, എന്നും, ഗ്രം എന്ന പദമേഖലം. ‘അതു എന്നും ചു?’—
എന്നോ. അജ്ഞാനം എന്നും ഗ്രംസംജനമായി ഭവിക്കും. അതു =
അക്കാദം. ഇവിടെ അവിധിച്ചനന്മായിരിക്കുന്ന ‘അ’, ഏഡാം
അക്കാദാന്തിനോ പതിനാറു ഭേദങ്ങളും ഗ്രം ആണും. എ
ത്രാകാണാഡം (12) ‘താരന്നു’- എന്നോ തുപാഡി, തത്തുകാ
ഡാഡം, എന്നോ പദമേഖലം. തഹരി എന്ന പദത്തിനും നാഡാഡം

തവരസുത്ത്‌കാലസ്യ മ-മ-റോ-। തി പദ്ധര യസ്താത്രച താത്ര
യേവച്ചുഞ്ഞമാണ സമകാലാ സ്വർഖ സംജനാ സ്വാരം | (13) * അതു
ഭേദം നിഃവിഷയാണെന്നും അവശ്വാഭച്ചി പദ്ധര വുഡ്വിപരണ്ണേ

പ്രിംഗിതരോധുകയു സമാസങ്ങളെ ക്ലീച്ച തകാരമാക്കുന്ന പര
ഞ്ഞോടു കൂടിയാനോ, തകാരത്തിൽനിന്നും പരമാണം, അതു
പരം സ്പീക്കരിക്കുന്നപ്പുട്ടിഹിക്കുന്നു. വിശ്വാസക്രാന്തി സൃംഗര്യാ
വ്യാനാവാിൽ മുലകാരനുൽ പരിശോപ്പുന്നുണ്ട് തിണ്ടാലസ്യ എം
നന്തിനു് തസ്യ കാല ഇവ കാംലു യസ്താപി തസ്യ എംനു്
വിശ്വാസി. അതിനും കാലം പോലെ ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോടു കൂടി
ടിയത്. അത് = തവരമാണി ഉച്ചരിക്കുപ്പുനുത്. കാലം = ഉച്ചരി
ം കാലു. തവരമാണി പായപ്പുട്ടിട്ടിള്ള അക്ഷരത്തിനും ഉച്ചാ
രാനാകാലം താഥ സമമായ കാലം അതം കൂടിയതും അതിനും. സം
ജ്ഞാന എംനുപ്പോൾ വിശ്വാസിക്കാം. അപ്പോൾ കിട്ടുന്ന അതിനും കാ
രാജിക്കുന്നു—“തിപരാം”—എംനു്. തകാരം യാതൊന്നിൽനിന്നു്
പരിശുദ്ധി സാദു മാത്രം, തകാരഞ്ഞിൽനിന്നു് പരമായിട്ടിള്ളതും ഉ
ച്ചുഞ്ഞാനാണി സും കാലപരിശുദ്ധി സംജനയായി വെിക്കുന്നതും. എം
നുത്തും കാം സംജനയുടെ ആരക്കുന്നു് എംനു സൃംഗത്തിൽ അത് എംനു തവര
മായി (തകാരംഭാക്കുന്ന പരിശുദ്ധി കൂടിയതായി) ഉച്ചരിംപ്പുട്ടി
അക്കാം താനും ഉച്ചരിക്കാലമായ ഒരു മാത്രയോടു കൂടിയതും അ
കാരഞ്ഞിരാ—അതായ ഗ്രൂപ്പപാകാരത്തിനെ മാത്രമേ ഗ്രഹി
പ്പും യൈഥും. എംനും ഗ്രൂപ്പപാകാരത്തിൽ വരാവുന്ന അതും ദേശം
ഒഴിപ്പും വിരോധമില്ല. താൽ പരി എംനു സമാസങ്കും
ണ്ട്. തകാരാജിൽ നിന്നു് പരമാണി ഉച്ചരിക്കുപ്പുട്ടി എംനു് മുതലാ
യന്നുകാണും സമാനകാലങ്ങളും മാത്രമേ ഗ്രഹിച്ചുകൂട്ടും. ഭിന്ന
കാലങ്ങളായ പ്ലിതം മുതലായവരയ ഗ്രഹിച്ചുകൂട്ടും അതിനും
മായി. (13) “തുല്യം എംനുതു തവരമല്ല. അതും, മുണ്ണം എംനു് പദ
പ്രേക്ഷണം. ഇവിടെ അന്തി എംനുതു തവരമല്ല. അ എംനുതിനും
പഞ്ചാച്ചകവചനമാണു്. “ഇക്കായണു്”—എംനു സൃംഗത്തിൽ
നിന്നു് അചി ഏംനുവാന്തിക്കുന്നു. ‘എക്കി വുഡ്വിപരണ്ണേ’ എം
നു സൃംഗര്യം അനുവാന്തിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കിട്ടിയ മുത്തുമാ

ಅರ್ಥಕೂ ಗ್ರಹಣದೇಗೆ ಸ್ಯಾತ್ | ಉಪೇರ್ಮಿ, ಗರ್ಜೆಗೊಡಕ್ತಿ | (14)*
ಉಪಾಂತರಾಜಗಂಗಾಸಿಕ ಇರ್ಲಿ | ಮ-ಇ-ರ- | ಉಪದೇಶಗಂಗಾಸಿ
ಹೋಜಿಸಂಜನಿ ಸ್ಯಾತ್ | ಪ್ರತಿಜ್ಞಾನಗಂಗಾಸಿಕ್ತ್ರಾಃ ಪಾಣಾಂಗಿಯಾಃ |
ಲಾಘವೀಗ್ರಹಣಾವಜ್ಞಾನ ಸಂಹಾರಾಷ್ಟ್ರಾಂಶಾಣೋ ರಾಷ್ಟ್ರೋ ರಳಿಯಾಃ

ಈತ ವಿವರಿಸಣ್ಣ “ಅವಣ್ಣಾತ್”-ಎಂಬು. ಅವಣ್ಣಾತ್ತಿಂತಿನಿ
ಂತ್ ಅಥವ್ಯ ಪರಮಾಯಾತ್ ಇವ್ಯಾಪರಣಾಂತ ಸಮಾಂತರತ್ತಿ ಇಂತ ಗ್ರಹಣ
ದೇಗೆ ಭವಿಕಂ. ಉಪಾಹಾರಿಕಣ್ಣಂ-“ಉಪೇರ್ಮಿ” ಎಂಬು. ಉಪ+
ಇರ್ಮಿ+ ಎಂಬಿರಿಕಣ್ಣಂ ಪ ಎಂಬಿಣಂ ತರ್ಲ ಪಕಾರೆಹಾಪರಿಯ್ತಿ
ಅರ್ಥಾರತತಿಂತಿನಿಂತ್ ಇಕಾರಕಹಾಯ ಅಥವ್ಯ ಪರಮಾಹಾತ್ಮಾಕಾಣ್ಣ ಇತ್ತ
ಇವ್ಯಾಪರಣಾಂತ (ಅಕಾರ ಇಕಾರಣಾಂತ) ಸಮಾಂತರತ್ತಿ ಇಂತ ಗ್ರಹಣದೇ
ಗಂ ವಜಣಂ, ಗ್ರಹಣಸಂಜನನೆಂಬಾಯ ಅ, ಏ, ಇ, ಈಂಬಿ ಸಮಾಂತರಿಕ್ಷಾಂತ ಸಾ
ಂತಿಲ್ಲಾ | ಅ, ವಿಂಂ ಕಣ್ಣಾಯ್, ಇ, ಈ ತಾಖ್ಯಾಯಂ ಸಮಾಂತರಾಂತಿಲ್ಲಾಂಂ. ಏಂ
ಹಿಕಾರತ್ತಿಂತಿನಿಂತಾ ಸಮಾಂ ಕಣ್ಣಾತಾಖ್ಯಾಯಾಣ್ಣಾ. ಅತ್ಯಾರ್ಹಾಣ್ಣಿಕ್ತಿ
ಅ, ಇ, ಕಳ್ಳಾಂತ ಸಮಾಂತರತ್ತಿ ಎಂಬ ತಬಣಂ ವರಿಕಿಷ್ಯಂ ಉಪೇರ್ಮಿ ಎಂಬು
ಇತ್ತಪರಮಾಹ್ಯಾಕಷಣ್ಣಂ ಚೆಯ್ಯಾಂ. ಎಂಬಿ ಅ, ವಿಂ ಇ, ಪರಮಾಹ
ಣಂ ಉಪಾಹಾರಿಷ್ಯಾ ಕಾಣಿಕಣ್ಣಂ-“ಗಾಜ್ಜಾತ್ಮಂ” ಎಂಬು. ಸ
ಸಿಹಿ ಇವಿತ್ತ ಗಂಗಾ + ಉರುಹಂ ಎಂಬಾಹಣಂ. ಇವಿಂತ ಸಮಾ
ಂತಸಾಮೃಂತಾಣಾಣ್ಣಿಕ್ತಿನಿಂತ್ ಅ, ಇ, ಇತ್ತಕಳ್ಳಾಂತ ಸಮಾಂತರತಿಂತಿ ಇಂತ ಅತ್ಯಾರ್ಹಾ
ಗಂ ವಜಣಂ. ಅಕಾರತ್ತಿಂತಿನಿಂತ್ ಇಕಾರಂ ಪರಮಾಯಿವರಣ ಸಮ
ಲಾತತ ಉಪಾಹಾರಿಪ್ರಾಂತ್ಯೋಹಣಂ. ಅವಿಂತ ಅಕಾರತ್ತಿಂತಿಗಳ್ಯಂ
ಇಕಾರತ್ತಿಂತಿಯಂ ಸಮಾಂತರತ್ತಿ ಗ್ರಹಣಾಂತಿರ್ಲ ವರಿತ್ಯಾ ಎಂತಿತ್ಯಾರಂ
ವಿರಣಾಹಣಂ ಸಂಗಣಯಂ ಇತ್ಯಾಕಣಿಸಣ. ಕಾರಣಂ-ತರಕಾರಂತ್ರಾಂತಿಕ್ಷಾಂತ
ಸಮಾಂತಸಾಮೃಂತಾಣಿ ಎಂಬು ಗ್ರಹಣಾಂತಿರ್ಲ ಇಂತಿ. ಇಕಾರಂತ್ರಾಂತಿ
ಇತ್ತಿ ಸಮಾಂತಸಾಮೃಂತಾಣಿ ಇಂಬಿಣಂ ಇಂಬಿ. ಅಪ್ರೋಂ ಗಮಕಮಿಷ್ಯಾತ್ಯೇರಣಾಂತ
ಣಂ. ಅತ್ಯಾರ್ಹಾಣ್ಣಿ ಅತ್ಯಾರ್ಹಾಣ್ಣಿ ಲಾಂ ಸ್ವಾತ್ಮಾಭ್ಯಾಸಿಕ್ತಿಗಳ ಪೂರ್ವಾಂತ
ಇತ್ತಾಂತಮಾಹಣಂ ಪಾಣತ್ತಿಕ್ತಿತಿಗಣ ಪ್ರಮಾಣಂಹಾಣ್ಣಿ ಸಮಿರ
ಷ್ಪ್ರುಷ್ಟಿತ್ತಾಣಂ. (14) “ಉಪದೇಶೇ”-ಎಂಬು. ಉಪದೇಶ, ಅಥವ್ಯ,
ಅಂಗಣಾಸಿಕ್ತಿ, ಇತ್ತ, ಎಂಬು ಪರಿಷ್ಪತಿಂ. “ಉಪಾಂತಾರ್ಹಾಣ್ಣಿ”-

സംജ്ഞയാ | (15) * ഉരണ' രഹരം | ഫ-ഫ-ഫ-ഫ- | ഇ ഇതിത്രിംഗതഃ
സംജ്ഞത്രുക്തമേ | തൽ ഗ്യാനേ യോണീസരപദം സന്നാവ മു

എന്ന്. ഉപദേശത്തിൽ അനന്തരാസികമായിരിക്കുന്ന അച്ച് ഈ
സംജ്ഞത്തായി ഭവിക്ഷണം. അതുകൊണ്ട് ലണ്ഠനു സ്വന്തമല്ലതില്ല
ഇതു അകാരം അനന്തരാസികമായ അച്ചായതിനാൽ അത് ഇത്സം
ജ്ഞമാണ്. എന്ന് ഇന്ന അച്ച് അനന്തരാസികമാണു ഇന്നത്
അനന്തരാസികമല്ല എന്നവിയുന്നത് എന്നും ചോദ്യ
ത്രിംഗ് മഹബടി പാഡിന—“പ്രതിജ്ഞയാണ്”—എന്ന്. പാണി
നീക്കരാർ പ്രതിജ്ഞയാണന്നാസിക്രൂരാരാണ്. പാണിനീക്കരാർ=
പാണിനീ വ്യാകരണശാസ്ത്രങ്ങളും പ്രതിജ്ഞയാണന്നാസിക്രൂരാർ=
പ്രതിജ്ഞയാഡിക്കുന്ന ആനന്തരാസിക്രൂരേണ്ട തുടിയവർ. പ്രതി
ജ്ഞയും=പ്രതിജ്ഞവചയ്യാപ്പെട്ടത്. ആനന്തരാസിക്രൂ=ആനന്തരാസിക
മാവു എന്നാജ്ഞത്. എന്നാവച്ചാൽ ഇന്നിനുവു അനന്തരാസിക്രൂ
ഈബനാനു് പുംചുംഗരാർ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. അത് ആ
ചൂംചുംപദേശരംകാണ്ടം വ്യാപ്താംകൊണ്ടം അനീയപ്പേണ്ടണ
താണു് എന്ന് താല്പര്യം. ലണ്ഠനുമല്ലതിലുജ്ജ അകാരത്തിനു്
ഇത്സംജ്ഞ വിധിച്ചുതുക്കാണ്ടിലുജ്ജ ചലപാതയ പറയുന്ന—“ലണ്ഠനു സ്വ
തന്മാ—” എന്ന്. ലണ്ഠനു സ്വന്തമാവണ്ണിംതാടക്കുടി ഉച്ചാച്ച
മാനമായിരിക്കുന്ന രേഖം റല്ലങ്ങളും സംജ്ഞയാക്കുന്നു. ഉണ്ഠ
സ്വന്തമാകാരത്തിനു് ഇത്സംജ്ഞയുണ്ടിക്കുന്നും “അതിരന്ത്ര
ന സംഖ്യാ” എന്ന സ്വന്തമാത അനന്തരാസിച്ച് പ്രത്യാഹാരം
ചെയ്യാവുന്നതാണു്. അപേപ്പാർഡ മഹവരട്ട് സ്വന്തതിലുജ്ജ റു്
എന്നതിനോടു ലണ്ഠനു സ്വന്തതിലുജ്ജ അകാരത്തെച്ചുത്തു് റു് എ
നു് പറയുന്നും അതു മജ്ജുംഗമായ ലക്കാരത്തെയും സപ്തമായും
മഹത്തും ഗ്രഹിക്ഷണം. ഇം രാണ്ണത്തിൽ “രു് എന്ന് പറയുന്നു
ടത്തു് രേഖവും ലക്കാരവും പ്രായേണ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണുന്ന
താല്പര്യം. (15) “ഉരണു്”—എന്ന്. ഉം, അണു്, രഹരം, ഏ
നു പദ്ധതിം. ഉം എന്നതു് ഒ എന്നതിനും ചുണ്ടുകവചന
മുണ്ടു്. രഹരം=റു് പദ്ധരാ തസ്മാത്സി (രമാകന്ന പദ്ധതാടക്കുടി

வத்தீது | குஜராதிங், தவணை | (16) * லேறவதி ராக லுஸ் |
 வு-ந-மகன்- | ஏவல்லாவுஞ்சையா | பகாங்கோஞ்சுவகைப்பெஸ்
 வானி பகர் | (17) * சூத்துருாஸிஹங் | வு-ந-ந- | ஸபானஸ்

നൃംഖാജ്യായിം പ്രതിത്രിപാദ്വരസിലം | ത്രിപാദ്വരമഹി ഷുഠം ആ
തി പരം ശാസ്നമസിലം | മര ഇഹ, മരയിഹ, വിജ്ഞിഹ,

എന്ന് പദ്ധതിപ്പം. ഈ സൗത്രം, നന്നാധ പാദങ്ങളടങ്ങിയ എം
ടിജ്ഞായ അഞ്ചായി നിമ്മിക്കൊപ്പട്ടിട്ടിള്ള അഞ്ചാല്പരായി എന്നപേ
തമനാമമാർ പാണിനിനിസൗത്രങ്ങളിൽ എംട്ടാമല്പരായ അഭിനന്ദന റ
ണ്ടാംപാദത്തിലെ ഒന്നാമാത്ത സൗത്രമാക്കണ. ഇത് ഒരു അധി
കാരസൗത്രവും ആണ്. ഇത് അഞ്ചാല്പരായി കഴിയുന്നതുവരെ
എപ്പോൾ സൗത്രങ്ങളിലും രഥവത്തിക്കുന്നു. അഞ്ചിനെ മേഘലും
ഈ സൗത്രങ്ങൾ തോറാ “പുഠ്യതാസിലം” എന്ന യോജിക്കേ
ബോർ പുഠ്യവിഷയം ഇതു അംസിലുമാക്കണ പുഠ്യം ഏപ്പിലും
സൗത്രങ്ങളിലും അത്മജാക്കണ. അഞ്ചിനെയായാൽ കിട്ടുന്ന അ
തമാത്ത വിവരിക്കുന്ന “സപാദസപ്തം” എന്ന്. സപാദ
സപ്താല്പരാശരാജാവിച്ച് ത്രിപാദി അംസിലുമാണ്; ത്രിപാദി
യിലും പുഠ്യത്തകൾവിച്ച് പരമായിരിക്കുന്ന ശാസ്നം അംസിലും
ണ്. സപാദസപ്താല്പരായി = സപാദകാരിരിക്കുന്ന സപ്താല്പരാ
യി. സപാദംപാദത്താട്ടക്കൂടിയത്. സപ്താല്പരായി = എഴുല്പരാ
യങ്ങൾ. ത്രിപാദി = മുന്ന പാദങ്ങൾ. അംസിലം = ഇപ്പാത്ത
തുടിപാലെ കല്പിക്കൊപ്പട്ടത്. ഇന്നിനെ പാതനത്തുടക്കാണ് ത്രി
പാദിക്കിലും കാഞ്ഞങ്ങൾ, അതിന്ന് മുമ്പിലും കാഞ്ഞങ്ങൾ ചെ
ജ്ഞംഭരായി വരുത്തുവാൻ ഇപ്പാത്തപോലെ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു
മനസ്സം, അതുപോലെ ത്രിപാദിയിലും ‘മുന്ന മുന്നുള്ള കാഞ്ഞങ്ങളെല്ല
ക്കാം’ പിന്നാലും പരബ്രഹ്മപ്പട്ട കാഞ്ഞങ്ങളും അംസിലുംങ്ങളാണെന്നു
നാം വന്നുവരുണ്ടാണ്. മുക്കുത്തത്തിൽ സാധിക്കേണ്ട കാഞ്ഞം, ലോപം
വന്നതിന്നും ശേഷം മുണ്ണം വരികയില്ലെന്നാണ്. അതു ഇ
പ്രോം സിഡിച്ചു. എഞ്ചിനെയെയാൽ — ലോപം ത്രിപാദി
യിലുംതാണ്. മുണ്ണം സപാദസപ്താല്പരായിയാൽ കഴിത്തിരി
ക്കുന്നു. അതുകാണ്ട മുണ്ണം കത്തവ്യമാക്കുവാൻ ലോപം
വന്നിട്ടില്ലെന്നതുപോലെ വിചാരിക്കേണ്ടുണ്ടോ. അഞ്ചിനെ വിചാരി

വിജ്ഞവിഹ | (18) * വുഡിരാജാലചേ | മ-മ-മ- | ആരാദച്ചു വു
ഡിസംജനങ്ങൾ | (19) * വുഡിരേചി | ന-മ-വുവ- | ആരേ
ചി പരേ വുഡിരകാംഗരൾ സ്വരം | ഗ്രാജാപവാദം | കൂച്ചിഷ്ടക

അങ്കമാർ അ + ഇ ഇതുകളാട ഇടയിൽ യക്കരം ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഗ്രാജാത്തിന്റെ പ്രാണിയും ഇല്ല. താനുകാണ്ട ലോപം വ
നന്തിന്റെ ശേഷം ഗ്രാജം വരികയില്ല. എനി ഉദാഹരിക്കുന്ന
“മരഞ്ഞഹ” എന്ന്. ഇതു ലോപവക്ഷത്തിലൂളിൽ തുപമാണ്. ലോപമില്ലാതെ പക്ഷത്തിൽ തുപമാണ് കാണിക്കുന്ന ‘മരഞ്ഞഹ’
എന്ന്. എനി വകാരലോപസമലം സാന്നിക്കുന്നു. “വിജ്ഞഹു
ഹ” ലോപവാദാവത്തിൽ ഉദാഹരിക്കുന്നു. “വിജ്ഞവിഹ” ഇവി
ടെ രണ്ടേക്കുറ്റം സന്ധിക്കണ്ട് മുമ്പിൽ വിജ്ഞു + ഇഹ എന്നാണ്.
(18) വുഡിസംജനങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന “വുഡിരാ” - എന്ന്. വു
ഡി, ആൽ, എപിചീ, എന്ന് പദഭേദം. “ആരാദച്ചു” എ
ന്ന്. ആരുളം എപിച്ചും വുഡിസംജനമായി ബനിക്കുന്നു. ഇവിടെ
ആൽ തഹരമാണ്. (19) “വുഡിരേചി” എന്ന്. വുഡി,
എപി, എന്ന് പദഭേദം. “ആരുളുന്നാം” എന്നതിന്റെനിന്ന്
ആൽ എന്നാം, “എക്കു വുപ്പുപരഞ്ഞോ” എന്ന സ്വന്തവും അദ്ദേഹ
വത്തിക്കുന്നു. “ആരേചി” എന്ന്. അക്കംഖത്തിക്കൽവിന്ന് എ
ചു പരമാക്രോധം (ചുവ്വപരഞ്ഞുള്ള സ്ഥാനാം) വുഡി എക്കു
ദേഹമായി ബനിക്കുന്നു. “ഗ്രാജാപവാദം” എന്ന്. ഗ്രാജാപവാദ
മാണ്. അത്മാൻ വുഡിത്വാജാ. ഗ്രാജാപവാദം = ഗ്രാജാത്തിന്റെ
തഹപവാദം. അപവാദം = ശാധ്യം. സ്വാത്താരായ തഹച്ചു പ
രമാക്രോധം വിധിക്കുപ്പുട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രാജാത്താ വിഡേശിയാം എപി;
ചു പരമാക്രോധം വിധിക്കുപ്പുട്ടിട്ടുള്ള വുഡി ബാധിക്കുന്നു. അതുകാണ്ട് എപിചു പരമാക്രോധം ഗ്രാജാത്തിന്റെ പ്രാണി
യുണ്ടുള്ള നന്തിനന്ന ബാധിചു വുഡി തന്നെ വക്കു. കൂർ
മായി ഉദാഹരിക്കുന്നു. “കൂച്ചിഷ്ടകത്പം” എന്ന് തുടങ്ങി. കൂ
ജ്ഞ + എക്കത്പം. ഇവിടെ സ്ഥാനസ്ഥാനകാണ്ട രണ്ടിന്റെയും
സ്ഥാനത്ത് എപികാരം വരുന്നു. “ഗംഗാഗംഗാ” എന്ന്. ഗ
ംഗാ + കാഖാ. “ദൈവവഘപ്രഞ്ചം” എന്ന്. ദൈവ + വഘാപസ്തം.

തൊ, ചന്ദ്രഗംഭീരവും തോവവുപയോഗം, കുരുക്കളും തുറമുഖം । (20)* ഏംതുയരുന്നും സൗഖ്യവും । നൂൽ-വസ്തു । അവണ്ണാക്കദാദ്രാക്കരത്തേരു തുറാതുശാച്ച പഴം വുഡിക്കാദശം സ്വാതം । പരതുവല്ലാ

“കുരുക്കളും” എന്ന്. കുരുക്കളും തുറമുഖം । (20) “എ തേരുയതുന്നു” - എന്ന്. ഏകപദം താനാ. ഇവിടെ അതിരു സൃഷ്ടിയിൽ അനവത്തിച്ചുവരുകയും അനവത്തിക്കുന്നു. വിശദ ഷിച്ചു അതിനുതുറാതുരു മുഴവരം അനവത്തിക്കുന്നു. അതിൽ ഏ ചി എന്നത് ഏതുയതികളിൽ മാത്രം വിശദമാകുന്നു. ഈ 0.5 എഞ്ചാറിതപരാജിസ്റ്റ് അസംഭവംകാണ്ട് വിശദമാക്കുന്നു. വിശദമാക്കുന്നുവും “അസ്തിഷ്ഠിയി” എന്ന് മൻ പാണ്ടിച്ചു പരിഞ്ഞായ അനസരിച്ചു ഏച്ച് പദത്തിന് ഏജാറി എന്നതുമാ കിട്ടുന്നു. മുക്തവിശദമാക്കുന്നതു അനസരിച്ചു വച്ചു മാനവനും ഏജാദ്രാഥി എന്നായി വരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുജാളുട്ടുടി വിവരിക്കുന്നു “അവണ്ണാദജാ” - എന്ന്. അവണ്ണാത്തിൽനിന്ന് ഏജാറികളം തിരികുന്ന ഏംതുയതികൾ ഉട്ടു ഉട്ടു പരമാക്രമവും മുഖി ഏകാദശമായി ഭവിച്ചു. ഏജാറികൾ = ഏച്ചാക്കന്ന ആദിധോട്ടക്കുടിയും. ഏംതുയതികൾ = ഇംഗ്ലീഷും, ഏഡാംഞ്ചും, “പരതുവല്ലാ” - എന്ന്. പരതുവല്ലാപാവാക്മാക്കുന്നു. ഈ സൃഷ്ടം ഒരംഗത്തിൽ പരതുവത്തിന്റെയും മാനവംഗത്തിൽ മുണ്ടാക്കിയും വോയക്കമാണ്. പരതുവം മുകളിൽ പാഞ്ചാണ്ട്. ഏഡാംതുയതികൾ പരമാക്രമവും സാമാന്യവിധികാണ്ട് പരതുവം പ്രാബല്യമാക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുജായി അതിനെ ബാധിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഉശർ പരമാക്രമവും സാമാന്യവിധിയും അനസരിച്ചു മണം വക്രങ്ങതാണ്. അതിനേബും ഈ വിശദമായി ബാധിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ അംഗങ്ങളുംകാണ്ട് ഈ സൃഷ്ടം രണ്ടിന്റെയും ബാധകനാണെന്നു താൽപര്യം. ക്രമമായി ഉദാഹരിക്കുന്നു “ഈ എവരി” എന്ന് തുടങ്ങി, ഉപ + ഏതി, ഏതി എന്ന ശബ്ദം ഇംഗ്ലീഷുജായിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. ഏജാറിയും ആണുദ്ദേശ്യം. വുജിവനാാൻ ഇംഗ്ലീഷി എന്ന ഗ്രന്ഥം. “ഈവാവധാരി” ഉപ + ഏഡാത. ഇവിടെ അവണ്ണാത്തിൽനിന്ന് ഏജാറിയായിരിക്കുന്നു

പവാദാ ഉച്ചവത്തി, ഉച്ചവയക്കു, പ്രാശ്ന്തഃ പ്രാജ്ഞാഃ കിമ് । ഉപേതഃ । മാ ഭവാൻ പ്രേതിയൽ । (22) (അക്ഷാംശുഹിന്നും പാസംപൂന്തിം ।) അക്ഷാംശുഹിനിം സേനാ । (23) (പ്രാഞ്ചേഹാഃ യാ

എയ്തി പരമായത്തുകാണ്ട് വുഡി വരക്കു. “പ്രാശ്ന്തഃ” പ്രജ്ഞ + ഉംഗഃ എന്നിരിക്കണമോ അവള്ളിൽ തിരികെന്നു് ഉംഗർ പരമായത്തുകാണ്ട് വുഡി വരക്കു. ഉംഗർ മുകളിൽ വുക്കത്താക്കം. ഉംഗ ഏ എന്നടക്കത്ത് ഉംഗരാ ഉംഗംബന്ന തല്ലാലും ഗ്രഹിക്കുക. എജാഭ്രഃ എത്രയത്രേഃ എന്നതിനും നിഴ്മി യുത്തം എത്രയത്രു ധരിക്കുടാട എച്ച് പരമാക്രമോ എന്നാംബന്ന പറയേണ്ടിവ കു. ഇവിടു മുലാത്ത അനാസരിച്ച് ഭാഷപ്പെട്ടതിനുയേണു ഉള്ളി. (21) “എജാഭ്രഃ കിം” എന്നു്. എത്രയതിക്കു എജാ ദിക്കളാചംജല വുഡിവരിക്കയുള്ളി. എന്നു് പാണ്ഠൈതനിന്നു് ഇത്തുകാണ്ട് എച്ച് എന്നനുവംശിച്ചതിനും ഫലം എന്നു് എന്നത്മാക്കുന്നു. മരവടി പായുന്ന “ഉപേതഃ” എന്നു്. ഉപ + ഉതഃ. ഇവിടു ഇതഃ എന്നരു് ഇന്നു് ധാത്രവിനും ലട്ടിൽ പരബന്നുപദ്ധതിൽ പ്രമമബുദ്ധിപ്പിച്ചപരം ആക്കുന്നു. ഇവിടേയും ഇന്നു് ധാത്ര പരമായത്തുകാണ്ട് വുഡി വന്നേക്കും. അതിനു വാരണം ചെയ്യാനാക്കി എജാഭ്രഃ എന്ന വിശേഷിപ്പിച്ചു. വുഡി വരാത്തതിനാൽ ഗ്രാം വരക്കു. “മാഭവാൻ” — എന്നു്. ഇവിടെ പ്രേതിയൽ എന്ന പദമാണു് പ്രക്തുതത്തിൽ പ്രത്യുദാഖരണമായി എടുക്കാപ്പെടുന്നും. പ്ര + ഇതിയൽ. ഇതിയൽ എന്നത് എയ്യാതുവിനും അപമാണാക്കിലും എജാലിയുണ്ട്. അതുകാണ്ട് വുഡി വരികയില്ല. (22) “അക്ഷാംശുഹി” — എന്നു്. അക്ഷാംശു തിരികെന്നു് ഉംഗിനിശ്ചും പരമാക്രമോ ഉപസംഖ്യാനമാണു്. അക്ഷാംശു നാഡിനും അകാരത്തിൽ നിന്നു് ഉംഗിനീം ബുദ്ധിയാലു അച്ച് പരമാക്രമോ വുഡി വരക്കുന്ന പാണ്ഠൈക്കാളിണം എന്ന സാരം. ഉദാഹരിക്കുന്ന “അക്ഷാംശുഹിനി” എന്നു്. അക്ഷ + ഉംഗിനി. അക്ഷാംശുഹിശ്ചുത്തിനും അത്മം പായുന്ന — “സേനാ” എന്നു്. (23) “ആഞ്ചേഹാ” എന്നു്. പ്രഞ്ചു നിരിക്കുന്നു് ഉംഗ, ഉംഗി, എച്ച്, എ

ഈയുംവയിഷ്യും |)എലുഹദി, എപുഡി, എപ്രുഡി, എപ്രുഷ്യും | (24) (ജ്ഞതചെ തുനിയാസമാണോ |) സുവേന ജ്ഞതി സ്വഭാവതി | തുതിയെതി കൊം | എരമത്ത് | (25) (പ്രവസതരക മുഖവും വസന്നാണ് ദണ്ഡനാശിനാ |) പ്രാണിനും, വസതരാൺമിത്രാ ദി | (26)* ഉപസർഘ്ഗിക്രിയയുംഹാഗേ | മു-ശ-അൻ | പ്രാദയിക്രിയാങ്ങുംഹാഗേ ഉപസർഘ്ഗി സംജ്ഞാം സ്വും | പ്ര, പരാ, അവ, സമ്, അന, അവ, നിസ്, നിരു, ഭസ്, ഭർ, വാ, ആദി, അവി,

ഈ ഇതുകൾ പരമാക്രമോർമ്മ വുംഡി വഞ്ചം. ക്രമമായി ഉദാഹരി ക്രാനാ “പ്രുഹദി” എന്ന്—തുടങ്ങി. (24) “ജ്ഞതചെ” എന്ന്. തുൽ വുഡിഃ എന്ന് ഇവിടേ ഒള്ള വാതനിക്കണ്ണളിപ്പും താലപ്പും ഹരാക്കേണം. അവണ്ണംതിൽനിന്നീന് ജ്ഞതശ്ശേം പരമാക്രമോർമ്മ തുനിയാസമാശാശ്വതിൽ വുഡി വഞ്ചം. തുതിയാസമാശാശ്വതി വെളിപ്പുട്ടതിനാകാണ്ട് ഉദാഹരിക്കേണ—“സുവേന” എന്ന് തുടങ്ങി. “സുവാത് 8”. സുവ + ജ്ഞതി. തുനിയാസമാശാശ്വതി എന്നെന്നത് തുനിയയെ പ്രഥേതുകമായി ഗ്രഹിച്ചതിനാണോ ഏലം എന്നെന്നും ചോദിക്കേണ—“തുനിയെതികിം” എന്ന്. മറ്റ സമാ സണ്ണളിൽ വുഡി വരികയിരിപ്പുന്ന കാണിച്ചുംകാണ്ടു മെടടി പരിഞ്ഞു “പരമഘന്യ” — എന്ന്. ഇവിടെ തുനിയാസമാശമ്പ്രാത തുകാണ്ട് “പരമ + ജ്ഞതി എന്നിരിക്കുംവുഡി വരികയില്ല. “ആദ്ധ്യാത്മി” എന്നതുകാണ്ട് മുണ്ണം വരുന്നു. വുഡി വരുന്നു ടത്തും മുണ്ണം വരുന്നോടത്തും രഹരത്തും ഉണ്ടാകുന്നരാണും. (25) “പ്രവസതര്” — എന്ന്. പ്രവസതരകമുഖവസന്നാണ്ണം ദാനികൾക്ക് ജ്ഞാനം പരമാക്രമോർമ്മ വുഡി വഞ്ചം. പ്ര, വസതര, കുമുഖം, വസന, ജ്ഞാന, ദാന, മുണ്ണം ദാനുംജാജിട്ടുടി അകാരാരബിൽ നിന്നും ജ്ഞാനശ്ശേംതിനാണോ ജുകാരം പരമാധാരം വുഡി വഞ്ചം എന്ന നിഷ്പിഷ്ടാത്മം. ഒന്നു രണ്ടുഭാവരണം കാണിക്കേണ “പ്രാണിനും” — എന്ന് തുടങ്ങി. പ്ര + ജ്ഞാനം. വുഡി. രഹരമായി വഞ്ചം. “ഇത്യാദി” എന്ന് പാഞ്ചതത്തുകാണ്ട് കമുഖാണ്ണം, വസന ണ്ണം, ജ്ഞാനാണ്ണം, ദാനാണ്ണം, മുത്രക്കേഡിയും ഗ്രഹിച്ചുംകാളിണ്ണം. (26) “ഉപസർഘ്ഗി” എന്ന്. ഉപസർഘ്ഗി, ക്രിയായോഗം, എന്ന്

അതി, സു, ഉൾ, അഭി, പ്രതി, പരി, ~~ഇപ്പോൾ~~ പ്രാദയം(27)*, ദ്രവാദിക്കാരിയാണ് | മ-ന-മ | ക്രിഷ്ണമൃഗിനോടൊപ്പെയുള്ള ഒ, TRICHY | തുസംജ്ഞകാരി സ്വർഘം | (28) * ഉപസ്ഥ്രാഘരിയാണു | ~~സംശ്ലീഹം~~ |

അവണ്ണാന്താദപസ്ത്രാദകരാഡലു ധാതു പറേ വുഡിരോകാ ദേശേ സ്ഥാപി | മുച്ചി (29) * എന്തി പരതുവമും | ന-മ- സ്-ജ- | അതുപസ്ത്രാദേശേഡലു ധാതുപരേ പരതുവദകാദേ റഈ സ്ഥാപി | പ്രേജതേ | ഉപാധി (30) * അദചൊന്തുഡിടി |

ശശംബകാന്ത് തദ്ദതാതത ഗ്രഹിക്കണം എന്ന പരിഭ്രാംഘണം. ഫു അവണ്ണാന്താദപസ്ത്രാദ എന്ന കിടി. ജ്ഞി എന്നത് “യസ്തി സ്വിഡി” എന്ന വുഡ്വ്വാക്കത്താരിഭാഡ്യാപ്രകാരം ആകാരാഡലു എന്നത്മാം ത ഗ്രഹിപ്പി ശാന്നി. അതിനെ പറഞ്ഞുണ്ട്. “അവണ്ണാ ന്താ”—എന്നു. അവണ്ണാന്തമാളിരിക്കുന്ന ഉപസ്ത്രത്തിൽനിന്നുണ്ട് ആകാരാദി താഴിരിക്കുന്ന ധാതു പരഠാക്കുന്നു വുഡി | കാംഡര മാളി ഭവിക്ഷം. ഉദാഹരിക്കുന്ന—“പ്രാംശ്ചി” എന്നു. പ്ര + പ്ര ജ്ഞി. ഇവിടെ “പ്ര” എന്നത് അവണ്ണാന്തമായ ഉപസ്ത്രമാണും. ആകാരി ജ്ഞാരാദിയായ ധാതുവുമായതുക്കാണും വുഡ്വ്വപരണ്ട ഭായ അ + പ്ര ഇതുകളുടെ സ്ഥാനത്ത് “തന്ത്രം” എന്ന വുഡി വ കുന്നു. (29) “എന്താ പരതു പം” എന്നു. ഇ പിടേ ചും “ആൻഡ സി” എന്നതിൽനിന്നും തുൽ എന്നം, “ഉപസ്ത്രാദത്”—എന്നതിൽനിന്നും ഉപസ്ത്രാദ, ധാതു. ശ്രൂ പദംബാളി, “എക്കി വുഡ്വ്വപരംശാം” എന്നം അനവത്തിക്കുന്നു. “അതുപസു”—എന്നു രഥമായിരിക്കുന്ന (അവണ്ണാന്തമായ) ഉപസ്ത്രത്തിൽനിന്നും എന്താദികായിരിക്കുന്ന ധാതു പരഠാക്കുന്നു പരതുവം എകാ ദേശമാളി ഭവിക്ഷം. ഹരതുവം-പരതിനിന്നും തുപം. പ്രത്രേകം ഉദാഹരിക്കുന്നു. “പ്രേജതേ” എന്നു തുടങ്ങി. പ്ര+എജാത. ഇവിടെ അവണ്ണാന്തമായ, ഉപസ്ത്രത്തിൽനിന്നും എംബാദിയായ ധാതു പരഠായതുക്കാണും വുഡ്വ്വപരണ്ടഭായ അ + എ ഇതുകളുടെ സ്ഥാനത്തു പരഠാനിന്നും, അതായത് എകാരതിനിന്നും തുപം വരുന്നു. “ഉപാധി” ഉപ+ഉധിതി. ഇതു ഓകാരാദിയായ പരഠാക്കുന്നു പരതുവം ഉദാഹരണമാണും. ശ്രൂ പരതുവം വുഡ്വ്വപ വാദമാണുണ്ട് യാക്കുക. (30) “അദോന്തുഡി” എന്നു. അ

ത്ര-മ-ന്റ- | രംചാം മദ്ദല്ല ഷോന്ത്രുകി സ ആദിഞ്ച്ചസ്യത്രക്കിസം
ജനം സ്ഥാത്വം | (31) (രക്ഷയപാദിഷ്ഠ പരത്രപം വാച്ചുള്ള്) തച്ച
ടേഡി | രക്ഷയുടെ, ക രക്ഷയുടെ, മനിഷാ | ആകൃതിഗ്രജണാശമ്മ് |

ചു, അന്ത്രുഭി, ടി, എന്ന് പദാദ്ധിദം. അചുവി എന്നത് ജാത്രേ
കവചന്നാകന്ന. അചാം ഏ, എത്രമാ. അതു നിഃഖാരണാധിഷ്ഠ
യുമാണ്. “അചാം ഉദ്ദേശ്യ്” എന്ന്. അചുകളിടുക മല്ലത്രതിൽ
(അചുകളിൽവാവച്ച്) യാതാനാ അന്ത്രമാകന്നാവാ അതാകന
ആദിഃയാട്ടക്കൂട്ടിയുള്ള യാതാനാനാ അതു ടി സംജനമാശി ഭവിക്കണം.
അന്ത്രം=അവസാനത്തിലുള്ളത്. ഉദാഹരണം രാജൻ എന്ന ഒ^{ബ്രഹ്മാ}
ബ്രഹ്മതിൽ അചുകളിൽവാവച്ച് അന്ത്രമാശി ജകാരോപാദിഃജ്ഞ
അ കാരം. അതാകന ആദിഃയാട്ടക്കൂട്ടിയുള്ള് “അഭി” എന്ന രീ. അ
കിന്ന് “ടി” എന്ന് സംജനയുണ്ടെ. അജന്നരബ്രഹ്മത്രിൽ അവസാ
നന്തര അ ചുംഗാകന കിസംജനാ. അതിനാ ആദിഃവാജ്ഞം അന
മായും സകല്പിക്കണം. (31) “രക്ഷയപാദിഷ്ഠ” എന്ന്. രക
ഷയപാദികളിൽ പരത്രപം വാച്ചുംാണ്. ഈ തീരുന്ന സ്വാം രക
ഷയപാദിഗ്രാന്തിലുള്ള രബ്രഹ്മരാ സിഖിക്കേണ്ടകിന്നാശി അതു
കളിൽ പരത്രപം വരുമനന പരശ്രാംതാണ്. “തച്ചടേഡി” എ
ന്ന്. അതാകട്ട ടിക്കാണ്. “രക്ഷയും” എന്ന്. രക+ശ
ന്യു എന്നിരിക്കുന്നേം രക രബ്രഹ്മതിന്നു അന്തരത്തിലുള്ള
അകാരത്തിനം അന്യുജബ്രഹ്മതിനില ആദ്യാകാരത്തിനം തുടി പ
രത്രപം വന്ന് ഇകാരമാശി തീരുന്ന. ഈ ചിട്ട പരത്രപം വിധി
കിണ്ടതപക്ഷം ദിഃം വന്ന് രക്ഷയും എന്നാം തിരുപ്പാകം. “കക്ക
സ്വും” കക്കം + അന്യും | രക്ഷയുപാഠത്വാണ് | “മനിഷാ”
എന്ന്. മനസ് + ഇംഷാ | ഇംവിട്ട മനസ് രബ്രഹ്മതിൽ ടി
സംജനമാശ അസ് എന്ന ഭാഗത്തിനം, ഇംഷാരബ്രഹ്മതിയായ
ഈ കാരത്തിനം തുടി ഇംകാരംതാന വരുന്ന “ആകൃതിഗ
ണാശം” എന്ന്. ഈ ആകൃതിഗ്രജണമാണ്. ഈ മാതിരി
സാധിക്കാവുന്നതുണ്ടും മാര സാധുരബ്രഹ്മച്ചും ഈ ഗണത്തിൽപ്പ
ടിവിശാഖാനാ കല്പിക്കാം. ആകൃതിവികാണ്ട ഗണിക്കേണ്ടപ്പേജും

மாத்தளையி | (32) காமாவோனு | ஸு_ஸு_க்ள_டு | காவி ஏதுவே
வால் பசும் பராகுபலீகாட்டுலை ஸுறங் | ரீவாக்யாகாமி | (33)
ரீவ ஷ்டிவி ரீவாமி | (34) ராக்காட்டிவந்து | ஸு_ஸு_வு_கடு |

ശാഖക്കാദേഹം സ വൃഥ്രസ്ത്രാനവൽപരസ്യാദിവൽ | (35) *
അക്കി സവജ്ഞനീയമാണ് | ഏ-മ-മും- | അക്കി സവജ്ഞനീയപി പ
റോ വൃഥ്രപരശ്യാദിയലു എക്കാദേഹം സ്വരം | ഒരത്രാരാഘി, അറി
ഗാൾ, വാഷ്ണവരാഘി, ഷോത്രകാരി | (36) * എന്നു പദാന്താദതി |

അവിടെ ധമാസംവ്യൂഹം ആതു ചിരഞ്ജീവാർ രൂപ്രസ്താവക്ക് പ
രസ്യാദിവൽ എന്നമാകിട്ടും. അതിനനു വ്യാപ്ത്യാനിക്കുന്ന “അംഗാ
യദേഹം” — എന്ന് | ധാനാജ ഇള എക്കാദേഹമാ ദാതു വൃഥ്ര
ത്തിനിന്നും അനന്തപുണ്ഡരാജും പരത്വിന്റെ ആദിപവാലേഖം ഭവി
ക്കും. ഉദാഹരണം ഉദിപരു എന്നിനടയുള്ള എക്കാര
തെത്തു വൃഥ്രപരശ്യത്തിനിന്നും അവസാനാക്കരംതായിട്ടോ പരപരത്തി
നീറും ആദ്യാക്കരമായിട്ടോ വിചാരിക്കാം. മുക്തത്തിൽ ആരു+ഇ
മി എന്നിരിക്കുന്നേയും ആരു+ഇ ഇതുകളുടെ സമാനാരൂപം എക്കാദേ
ശമാധി വന്നുകൂടിയുള്ള എക്കാരത്തു ആദ്യം ആദ്യാക്കരാനാ ധാതുവി
നീരും ആദ്യാക്കരമാണാണന്നും വിചാരിക്കാം. അനുബാകാണ്ഡ പരി
ത്രുപം വജ്രത്താക്കിനും അതിനനു ആദ്യാക്കരി സങ്കല്പിക്കാം.
അനുബാകാണ്ഡ “രിഖേചി” എന്ന ഉദാഹരണം സംഗത്യാശി |
(35) അക്കി സവജ്ഞനീയ എന്ന് | “ഇക്കാശഗച്ചി” എന്ന ഗു
ത്രത്തിൽനിന്നും അച്ചി എന്നം, “എച്ചി വൃഥ്രപരശ്യോഃ” എ
ന്നം അബ്ദവൽക്കരിക്കുന്നു. “അക്കി സവജ്ഞനീയപി” എന്ന്. അ
ക്കരിക്കൽനിന്നും സവജ്ഞമാക്കിത്തിരിക്കുന്ന അച്ചു പരശ്യക്കിനും തീ
മലും എക്കാദേഹമായി ഭവിക്കാം. ഉദാഹരിക്കുന്ന “ഒരത്രാരാഘി”
എന്ന്, ഒരത്രാഘി അരിപ്പു എന്നിരിക്കുന്നും ആദ്യാക്കരാ അക്കാര
മാക്കുന്ന അക്കാരിനിന്നും അക്കാരാഭാക്കുന്ന സവജ്ഞമാശി അച്ചു പ
രശ്യാക്കാണ്ഡ രണ്ടു മുഖം സമാനത്തു ലൈംഗം വരുന്നു. ഇതു
പ്രകാരം മനും ഉദാഹരണാജ്ഞാലിലും കണ്ടാക്കാനുള്ളണം. “അറിംഗൈ”
എന്ന്. അറി+ഇംഗൈ | വിശ്വാദാഘി | വിശ്വാദ+ഉദാഘി | “ഹോദ കാ
രാഘി” എന്ന്. ഷോത്ര+ജ്ഞാരാഘി | (36) “എംബേപദാ” എന്ന്.
എംബി, പദാന്താദതി, അതി, എന്ന പദം കൂടുതലും. “അഭിവൃഥ്രി”
എന്ന ഗുത്രത്രിക്കിനു വൃഥ്രി എന്നം, “എ വൃഥ്രപരശ്യോഃ”

നു ഫ്രെംസ് । പദാന്താങ്കണ്ടാതി പഠാ വുമ്പുത്തുപദ്ധതാദശി സ്ഥാപിക്കാൻ മരിച്ചുവെന്നും (37) സമ്പ്രതു വിഭാഗം ഗോപി നു ഫ്രെംസ്-1 ലോക വ്യാഴം ചൊരിപ്പാഡിസ്റ്റു ഗോരതി വാ പ്രക്രിയ

എന്നു അറി ബത്തിക്കുന്നു. “പദാന്താൽ?”—എന്ന്. പദാന്ത മാസിരിക്കുന്ന എടുക്കിയിൽനിന്നും ഒരുപഠനമാക്കിവും വുമ്പുത്തുപഠാ എടുക്കിയിൽനിന്നും ഒരുപഠനമാക്കി ദിക്കം. അത്=അക്കാരം. വുമ്പുത്തുപഠാ=വുമ്പുത്തിന്നാതുപഠാ. ഉദാഹരിക്കുന്ന “മജരവ്” എന്ന്. മരി + അവ. ഇവിടെ മരി എന്ന പദാന്തിന്നിനാ അന്തമായ എക്കാരമാകുന്ന എടുക്കിയിൽനിന്നും അക്കാരം പരമായി. അതുകൊണ്ട് വുമ്പുപരഞ്ഞാണ് എടുത്തു ഇതുകളുടെ സ്ഥാനത്ത് വുമ്പുത്തുപഠാ രാത്രി എടുക്കാരം വജനു. “വിഡ്യുവ്” എന്ന്. വിഡ്യുവ്+ അവ. ഇവിടെ പദാന്തമായ എന്നും കാക്കാരമാണ്. (37) “സമ്പ്രതു്”—എന്ന്. സമ്പ്രതു, വിഭാഗം, ഗോപി, എന്നും പദാന്താദശി. ഇവിടെ “പദാന്താദശി” — എന്ന സ്മരിതത്തിൽനിന്നും എടുക്കി പദാന്താദശി, എന്ന രണ്ടു പദാന്താദശിം “പ്രക്രിയാന്തരം പാദമുപ്പുപരെ” എന്ന സ്മരിതത്തിൽനിന്നും പ്രക്രിയാ എന്ന പദവും, അനവ ത്തിക്കുന്നു. എടുക്കി എന്നാളിൽത്തു് ഗോപി എന്നതിന്നിന്നു വിശ്വേഷണമാണ്. വിശ്വേഷണംകൊണ്ടു തന്നെത്തെത്തു ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടും. പദാന്താൽ എന്നതിനെ പദാന്താ എന്നും സപ്തമീവിഭക്ത്യുന്നതമായും മാറാണും. പ്രക്രിയാ എന്നതോടു ബേബി എന്നാലും ഹരിക്കുന്നും. ഇതിനുണ്ടായിട്ടും വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണിക്കുന്ന “അലാക്കവേദം” — എന്ന്. ലോകത്തിലും വേദത്തിലും എടുന്നതമായാർക്കിക്കുന്ന ഗോവിന്നു പാക്കി പദാന്താത്തിൽ പ്രക്രിയാവം ഭവിക്കും. സമ്പ്രതു് എന്ന പദാന്താന്നാ അത്മമാണും ലോകത്തിലും വേദത്തിലും എന്നും പ്രക്രിയാ ഗണം രണ്ടുവിധത്തിലും. ലൈക്കിക്കുണ്ടും, ഏവ ദിക്കുണ്ടും, അതുകൊണ്ട് സമ്പ്രതു് എന്നതിന്നിന്നു അത്യം ലോകത്തിലും വേദത്തിലും എന്നതിലും എന്ന പദാന്താ പാണ്ഡാത്തം മതി. വിഭാഗം എന്ന തു വാശേഖ്യത്തിന്നാണ് പഞ്ചാഖമാണും. അതുകൊണ്ടും വുന്നതി കിൽ വാഎന്നുപാണ്ടതാണ്. ഗോപി=ക്രാന്നബും. പ്രക്രിയാവം യാ

திலாவு பதானே | ரோ அருா, ரோரு | பதாகன கிழ் |
ரோ | ஏஃபாதஸு கிழ் | பிறுரபருஷ் | (38) அங்கங

தொக மாநாவும் தூகாதை ஒபிலாதை நிலதித்தனை இனிகள் கூ. உடுமரிச்சனா. “ரோ அருா”—ஏஃபா. இத் தை ஸங்கமாக்கனா. இவிட லோபிசூத்தபாலிட்சுத் தெய்வீக்கிரை முடி அல்லது ஏஃபாதினை பத்தூ ஸாயிசெனா. புதுதிலாவு அல்லது ஏஃபாதை பக்காதியை அபூ காளாச்சனா. “ரோரு”—ஏஃபா. இப்புதை பக்காதியை அபூ காளாச்சனா. “ரோரு”—ஏஃபா. புதுதிலாவு வராததபக்கம் “பிறுரு பதாகால்”—ஏஃபா பூஷ்டுபா வக்கன். இனி பதாகன ஏஃபா பதநிவாஸ் அமோஷனா பாவாகாலி சோத்து செழுங்கா. “பதாகன கிழ்”—ஏஃபா. பதாகன ஏஃபாத் ஏஃபாத்தீ? பதாகனமலூதெத்தனை? புதுதிலாவு வரிக்குலாஜூங் காளாச்சனா. “ரோக— ஏஃபா. இவிட ரோ + அஸ் ஏஃபாதிச்சனா. ரோகஸ்தூ பதாகனமலூதெத்தனை காஸ்தூ, ஏஃபாதமூதாஜூ. அங்கெனதிரிச்சாவேங்கி ஏஃபா காஸ்தூ, ஏஃபாதமூதாஜூ. அங்கெனதிரிச்சாதனின் ஏஃபா சோதிச்சனா “பிழ ஸு ஏஃபா விசங்கஷிப்பிசூத்தனின் ஏஃபா சோதிச்சனா “பிழ ஸு ஏஃபா விசங்கஷிப்பிசூத்தனின் கிழ்”—ஏஃபா. ரோகஸ்தூ ஏஃபாதமலூதெத்து வெற்றை கூடுதலதானான பாதுஙா—“பிறுரபரு” ஏஃபா. பிறுரு + அருா. இவிட பிறுரு ஏஃபா ஸமாஸத்தின் ரோகஸ்தூ, ஒக புதுக்கவியி * கொள்கூட ஒ ஏஃபாக்கனா. இவிட புதுதிலாவும் இப்புது. (38) ஏஃபா “அவன்ஸ்ஸூஂடாய்வ ஸு” ஏஃபா ஸுது பாதுஙாதினாலுவாயி ஒது ஸுதுஂடாக்கான்கூட வியிக்கைப்பூட்சுட்சு அவைக் ஏஃபாத வகு ஏஃபா ரிச்சுப்புட்சுட்சு இதுங்—“அங்கங்கால்ஜிக்”—ஏஃபா. அங்கங்கால், ரிதங், ஸப்புஸு ஏஃபா பதாகனமலூதெத்தனை, அங்கங்காஸ்தூ, ரிதங் ஸப்புஸு கால்—“அங்கங்கால்” = அங்கங்கங்கால்

* ரோஸ்தூயோங்ப ஸங்காஸு ஏஃபா அ ஸப்புஸு.

എ' മുഖ്യാകായന്നു | സു-ഫ-ഫറൈ- | പദാന്ത എന്നെന്നു ശ്രൂ
രവണ്ട' വാചി | ഗവാഗ്രഹം | ശ്രാഗ്രഹം | പലാങ്ക കിലു് | ഗ
വി | (41) ഇന്ത്രുച | സു-ഫ-ഫറ ശ- | ശ്രാവേദ്സ' സ്റ്റ്രേഡ്രൈ |

തനായത്രാക്കാണ്ക് താന്ത്രാക്ഷരമായ കാക്കാരത്തിന്നീൻറെ സ്ഥാനത്തു
വരുന്നു. അപ്പോൾ ഗവ + ശ്രാഗ്രഹ എന്നാക്കുന്നു. പിന്നു “അക്ക
കി സവഃഷ്ടിന്” എന്ന ലൈംഗം വന്ന് ഗവാഗ്രഹം എന്ന ത്രപാ സി
ഡിഡഭന്നു. എന്നാൽ അവരുടിന്നീൻറെ ഒക്കാരത്തിന്ന് ഇത്സാജണ
എന്നിട്ടെന്ന വജന്ന എന്ന രാമിക്കേരത്. എന്നെന്നുന്നാൽ “ധാത്ര
സ്വത്രാജാജാദിവാക്രൂഹിജ്ഞാനാസനം. അനുഗമപ്രത്യാദ്ദേ
ശാ ഉപദിഷ്ടാദ പ്രക്രിതിനിതാദി” എന്ന പ്രമാണമുണ്ടാണ്. അതി
നെ അനുസരിച്ചു് അദ്ദേഹജ്ഞം ഉപദിഷ്ടാദിജ്ഞാനം. അപ്പോൾ
“ഹിബ്രാവും” എന്ന സ്വത്രാക്കാണ്ക് അദ്ദേഹത്തിന്നീൻറെ താന്ത്രജ്ഞാ
യ ഒക്കാരത്തിന്ന് ഇത്സാജണ ദിംബുംധാരി വരുന്നു. അവരുടെ
വികല്പമായത്രാക്കാണ്ക് അവരുടെ വരാത്തെ പദ്ധതിൽ ത്രപാ കു
ണിക്കുന്ന — “ശ്രാഗ്രഹം” — എന്ന്. ശ്രാ + ശ്രാഗ്രഹ എന്നാൽ
ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വരാത്തെ പദ്ധതം “എന്നേ പദാന്താർ” എന്നു
മാത്രം ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ വരുത്തുന്നതു പദാന്താർ എന്നും വരുത്തുന്നതു
ലു പാവാനായി ചോദ്രം ചെയ്യുന്ന — “പദാന്തകിം” — എന്നും.
പദാന്ത എന്നിലിക്കുമ്പോൾ അവരുടേണ്ട വ
വി — എന്ന്. ശ്രാ + ഇ എന്നിലിക്കുമ്പോൾ അവരുടേണ്ട വ
ക്കന്നു. പദാന്ത എന്ന പരാത്തിട്ടിജ്ഞാക്കിൽ ഇവിടേയും അവ
ം വാന്നപോക്കും. ഈ പ്രത്യാധാരണത്തിൽ ശ്രാ എന്നതിന്
എ' മുഖ്യാകായന്നു — എന്നതിൽനിന്ന് ശ്രാദി, എന്നും, “അവരുടെ
മുഖ്യാകായന്നു” — എന്നതിൽനിന്ന് അവരുടെ എന്നും, അനു
മുഖ്യാകായന്നു. ഈ അനുമുത്തിനെയും സ്വച്ചിപ്പിപ്പാനാക്കുന്ന സ്വ
വത്തിക്കുന്നു. ഈ അനുമുത്തിനെയും ശ്രാവണജ്ഞാനിന്ന് അവരുടെ വരുത്തു
ഇന്ത്രുചും പരമാക്കുമ്പോൾ ശ്രാവണജ്ഞാനിന്ന് അവരുടെ വരുത്തു
മുഖ്യിലഭത്തെ സ്വത്രാക്കാണ്കുത്തോന്ന് സിലിച്ചിട്ടിള്ളപ്പോൾ ഈ സ്വ

ഗഭവന്തു | (42) മുരാഖുതേ ച | പു-ര-പുൾ- | മുരാത്സംഭോരയ
ഒ വാക്കുസ്യ ദേശ പ്ലതി | (43) പ്ലതപ്രമുഹ്യാ അചി നിത്രു

ത്രംകാണ്ടു വിയിച്ചത് ഈ അവദി നിത്രംകാന. പാക്കിക
മല്ല എന്ന് ഗ്രമിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഉദാഹരിക്കുന്ന—
“ഗഭവന്തു”— എന്ന്. റൊ + ഇന്തു. അവദി വജ്രവിഭാർ
ഗഭ + ഇന്തു. ‘ത്രംകളുണ്ട്’ എന്നതുകാണ്ടു ഗ്രം. ഗഭവ
ന്തു. (42) പ്രമുഹ്യഭാവം പറവാനായി പ്ലതം വിധിക്കുന്ന. ‘മു
രാഖുട്ടതുചി’— എന്ന്. മുരാൽ, മരുത, ച, എന്ന് പദഭൂഢം.
‘വാക്കുസ്യദേശ പ്ലത ഉദാത്രം’ എന്ന സൃതം അനവത്തിക്കുന്ന.
മരുതം = സംഖ്യേയനം. അപ്പോൾ കിട്ടിയ ഗൃഹഗ്രാമിന്ത്യത്വ പഠി
യുന്ന— ‘മുരാൽ സംഖ്യാ’— എന്ന്. മുരാതിൽ നിന്നുള്ള സം
ഖ്യായനത്തിൽ വാക്കുത്തിരിക്കുന്ന ടിക്ക് പ്ലതാ ഭവിക്കം. ഇവിടെ
ഉദാത്തമായ പ്ലതാ ഭവിക്കം എന്ന പ്രാവൃംഗിക്കണ്ണതാണ്. എന്നീ
കൂലും പ്രക്തതത്തിൽ അത്രാവഞ്ഞും ഇല്ലാതത്തുവകാണ്ട് അതു ഭാഗം
വിട്ടുകളിൽ. (43) പ്ലതം വരുംവിഭാക്കാനും കാണ്ടുംഭേദത്തു കാ
ണിക്കുന്ന— “പ്ലതപ്രമുഹ്യം, അചി, നിത്രം, എന്ന പദഭൂഢം.
“പ്രതിരുണ്ടി ധാദം”— എന്ന സൃതംത്തിൽനിന്നും പ്രക്തത്രാ എന്ന
നാമവാത്തിക്കുന്ന. “എംഗചി” — എന്ന്. ഇരുക്കൽ അച്ചു പറ
മാക്കുന്നവിഭാ പ്രക്തന്നും ഭവിക്കുന്ന. ഇതുകൾ=സൃജനാക്കന്നാണും
യ പ്ലതപ്രമുഹ്യങ്ങൾ. പ്ലതപ്രമുഹ്യങ്ങൾ=പ്ലതങ്ങൾ+ പ്രക്തന്ന
ങ്ങൾ. പ്രമുഹ്യങ്ങൾ ഇന്നവയെന്ന വരുന്ന സൃതം മുതൽ വി
വരിക്കുന്നാണ്. പ്ലതത്തിനെ ഉദാഹരിച്ചുകാണിക്കുന്ന— “ത്രം
ക്ഷേ കൂപ്പ്” ഒ എന്ന്. ഇവിടെ അതിന്തുക്കു ഒ എന്ന വാ
ക്കും മുരാതിൽനിന്നും വിളിക്കുന്ന വാക്കുമായതുവകാണ്ട് അതി
നും ടിക്കായ അന്തരാത്ത അച്ചുനിന്നും പ്ലതാ വരുന്നു. അന്തരാത്ത
ലുജ്ജ അച്ചു തിമാത്രമായ പ്ലതമാണെന്നു സൂചിപ്പിപ്പുന്നതു അ
തിരികുന്ന അട്ടതു ഒ എന്ന രഥക്കം ഇട്ടിട്ടിട്ടും. പ്ലതമായതു
വകാണ്ട് അതിന്നന്നും ഏതായ അച്ചു പറമായാണും നാമി
ക്കാണ്ടും വരിക്കഴിഞ്ഞു. താതിനും കൂപ്പും + താരു എംഗനും

നു | മ | മരം | എഃതുവി പ്രക്രത്യാ സ്വേച്ഛ | താരശ്ശേ കുണ്ണി ഓ
അതു ഗൗയുരതി | (44) ഇം കുഃദി' പ്രീവചനം പ്രഗ്രഹമു' |
മ | മ | മരം | ഇംകുഃദി' പ്രീവചനം പ്രഗ്രഹിസംജ്ഞം
സ്വാതം | ഹരി എഃതു, വിഷ്ണു ഇംചു, ഗണേശ താഴു | (45)

ബീം, വനിഷ്ട. (44) ‘ഇം കുദേ’ — എന്നു. ഇം കുദേൽ, ദി
വചനം, പ്രഗ്രഹം, ഏന്ന പദഭ്രംബം. ഇം കുഃദൽ എന്നത്
പ്രീവചനം എന്നതിന്റെ വിശേഷണമായതുവകാണ്ട് ഇംകുഃദി
ദന്തം എന്ന അത്മവാതത ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതിനനു ധാര
നു— “ഇം കുഃദി” — എന്നു. ഇം കുഃദേദന്തംയിൽക്കുന്ന ദി
വചനം പ്രഗ്രഹിസംജ്ഞമായി വെിം ഇംകുഃദേന്തം=ഇം
ദേത്തു കൂടി അന്തത്തിൽ ഉള്ളവ. ഇം കുഃദിനുകർം=ഇം ത്രം, ഇം
ത്രം, എംത്രം, ഇവനുനു തവറാജിലാക്കുന്നു. ക്രമമായി ഉദാഹ
രിക്ഷനു— “ഹരി എഃതു” എന്നതുടന്നി. ഹരി + എഃതു.
ഇവിടെ ഹരി എന്നു പ്രഗ്രഹമായതുവകാണ്ട് ഇംകാരം പ്രക്ര
ത്യാഖ്യിക്കുന്നു. അതിനു യഥാ വകനിഷ്ട. “വിഷ്ണു ഇംചു”
എന്നു. വിഷ്ണു + ഇംചു. ഇവിടെ ഉകാരത്തിനു യഥാ വ
കന്നത്പ്പു. “ശ്രദ്ധ താഴു” എന്നു. ഇവിടെ വൃഥ്തിപു വ
രിക്ഷിഷ്ട. (45) “അദ്ദേഹം” എന്നു. അദിസി, മാൽ, എന്ന
പദഭ്രംബം. ഇവിടെ കഴിഞ്ഞ സ്വത്രത്തിൽനിന്ന് ഇംകുഃദ എന്ന
നബത്തിക്കുന്നു. എൽ അനവത്തിക്കുന്നിഷ്ടു. കരാറാം അദ
സ്ഥിരന്തര മകാരത്തിൽനിന്ന് പരമാവി എകാരം സംഖിക്കയി
ണ്ണുന്നതുവുന്നു. “അസ്മാശംഖരാ” — എന്നു. ഇതിക്കണ്ണി
നു പരഞ്ഞാശിരിക്ഷണം ഇം കുഃദി കൂടി പ്രഗ്രഹിണ്ണാശി ഭവിക്ഷ
നു. ഇത്=സുഭ്രതമായ അദ്ദേഹന്തിരന്തര മകാരം. ക്രമമായി
ഇദ്ദുഹരിക്കുന്നു. “അശി ഇംചു” എന്നാളുക്കും. അശി + ഇം
ചു. ഇവിടെ അദ്ദേഹം തിരിന്തു മകാരത്തിൽനിന്ന് പരമാവി
ഇംകാരം, പ്രഗ്രഹമായതുവകാണ്ട് സവണ്ണിംഗിൾം വരിക്ഷിഷ്ട.
“രാമകൃഷ്ണാവരു അശാന്ത” എന്നു. ഇവിടെ അശി അശാന്ത

രജവഗ്രഹി | (42) മുരാഖുംതെ ച | പ്ര-ര-പ്ര-ൾ | മുരാഖംനോരേയ
നേ വാക്കുസ്യ ദേശ പ്ലതി | (43) പ്ലതപ്രമുഖ്യം അചി നിത്രഭ്

അംകാണ്ടു വിധിച്ചത് ഇം അവദേശ നിത്രഭാകനാ. ഹാക്കിക
മല്ല എന്ന് ഗ്രഹിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഉലാഹാരിക്കുന്ന—
‘രജവഗ്രഹി’— എന്ന്. റോ + ഇന്ത്രി. അവദേശ വഞ്ചേബാർ
റബ + ഇന്ത്രി. ‘ത്രംതലിംഗം’ എന്നതുകാണ്ടു ഗ്രം. രജവ
ഗ്രഹി. (42) പ്രമുഖ്യാഖം പറവാനാഡി പ്ലതം വിധിക്കുന്ന. ‘മു
രാഖുംതെൾ’— എന്ന്. മുരാൽ, മരിംത, ച, എന്ന് പദങ്ങൾ. 0.
‘വാക്കുസ്യദേശ പ്ലത ഉലാതേൾ’ എന്ന സൃതം അനവത്തിക്കുന്ന.
എന്തം = സംഖ്യാധികം. അപ്പോൾ കിട്ടിയ സൃതാത്മാത്ത പഠ
യുന്ന — ‘മുരാൽ സംഖ്യാ’— എന്ന്. മുരാഖിൽ നിന്നൊള്ള സം
ഖ്യാധനത്തിൽ വാക്കുത്തിരിക്കുന്ന ടിക്ക് പ്ലതാ ഭവിക്കും. ഇവിടെ
ഉദാത്തമായ പ്ലതാ ഭവിക്കും എന്ന വ്യാപ്താവാരിക്കുന്നതാണ്. എ
ക്കുലം പ്രകൃതത്തിൽ അത്രാവലും ഇല്ലാത്തതുകാണ്ട് അതു ഭാഗം
വിട്ടുകളിഞ്ഞു. (43) പ്ലതം വഞ്ചേബാർഭാകാണ്ടാ കാഞ്ഞഭേദത്തെ കാ
ണിക്കുന്ന— “പ്ലതപ്രമുഖ്യം, അചി, നിത്രം, എന്ന പദങ്ങൾ. 0.
“പ്രതിരൂപം പാദം”— എന്ന സൃതാത്മാത്തിന്നീനു പ്രകൃത്യാ എ
നാാഖാന്തിക്കുന്ന. “പ്രഥമചി”— എന്ന്. ഇരുക്കും അച്ചു് പര
മാഖേബാർ മുന്താറു ഭവിക്കുന്ന. ഇതുകൾ=സൃതാത്മാത്താഭ്യം
യ പ്ലതപ്രമുഖ്യാഖ്യം. പ്ലതപ്രമുഖ്യാഖ്യം=പ്ലതാഖ്യം പ്രഗ്രാഹ
ഖ്യാഖ്യം. പ്രഗ്രാഹാഖ്യം ഇന്നവരെയും വരുന്ന സൃതം മുതൽ വി
വരിക്കുന്നാണ്. പ്ലതാത്തിനുന്ന വിളിക്കുന്ന വാക്കുമായതുകാണ്ട് അതി
നേരു ടിക്കായ അന്തരീക്ഷതെ അച്ചുന്ന പ്ലതാ വഞ്ചേബാ. അന്തരീക്ഷ
ലുജ്ജ അച്ചു് തിമാഗ്രമായ പ്ലതമാഖാനു സൃചിപ്പിപ്പാനാഡി അ
തിരിക്കുന്ന അട്ടതെ് ഒ എന്ന അക്കം ഇട്ടിട്ടാണ്. പ്ലതമായതു
കാണിക്കുന്ന അതിന്നീനു് എന്നതാൽ അച്ചു് പരമായാണു് നാഡി
കാഞ്ഞം വരിക്കഴിഞ്ഞു. അതിനും തിജ്ഞാന + അതു എന്നുന്നതു

നു | മ | മരം | എഃതചി പ്രക്ത്യാ സ്വേ | അഗ്നി തുജ്ജ ന
അതു ഗണായുരതി | (44) ഈ കുഃഃദ് പ്രീവചനം പ്രഗ്രഹമ് |
മ | മ | മരം | ഇംകുഃഃദാത, പ്രീവചനം പ്രഗ്രഹ്യസംജ്ഞാ
സ്വാത | ഹരി എാതു, വിഷ്ണു ഇവശ, ഗണ്ഡോ താസു | (45)

ബിം, വനിഷ്ട. (44) ‘ഈ ദ്രോ’— എന്ന്. ഈ ദ്രോദൽ, പ്രീ
വചനം, പ്രഗ്രഹം, എന്ന പദ്ധതിയാണ്. ഈ ദ്രോദൽ എന്നത്
പ്രീവചനം എന്നതിന്റെ വിഭാഗങ്ങളായതുകാണ് ഈ കുഃഃദ
ദന്തം എന്ന അത്മാതത വേംധിപ്പിക്കുന്ന അതിനന പാജ
നു— “ഈ ദ്രോദ്” — എന്ന്. ഈ ദ്രോദലനേരാഖിക്കുന്ന പ്രീ
വചനം പ്രഗ്രഹ്യസംജ്ഞായി വേഡ ഇംട്ടിംഡേൻ=ഈ കുഃ
ദോത്ത കം അന്തരാതിൽ ഉള്ളവ. ഈ കുഃഃദാത്തകമം=ഈ ത്രം,
ത്രം, ഏം, ഇവകുന്ന തവാണാഖനം. ക്രമമായി ഉദാഹ
രിക്കുന്ന — “ഹരി എാതു” എന്നതുകാണി. ഹരി + എാതു.
ഇവിടെ ഹരി എന്നതു പ്രഗ്രഹമായതുകാണ് ഈകാരം പ്രഥ
ത്രാക്കവിജ്ഞാന. അതിനു അണ് വകനിഷ്ട. “വിഷ്ണു ഇവശ”
എന്ന്. വിഷ്ണു + ഇവശ. ഇവിടെ ഉകാരാത്തിനു അണ് വ
തനാപ്പ്. “ഗാഗ അഥ” എന്ന്. ഇവിടെ വൃഥ്തിപാ വ
രിക്കുണ്ട്. (45) “അദാസ” എന്ന്. അദാസി, മരം, എന്ന
പദംപും. ഇ പിഡ കഴിഞ്ഞ സ്വത്രതിൽനിന്ന് ഈ ദ്രോദൽ എന്ന
നാബന്തികുന്ന. എൽ അനവത്തിക്കുന്നില്ല. കംരാനം അദ
സ്ത്രിക്ക് മകാരത്തിൽനിന്ന് പരമായി എകാര, സംഭവിക്കുന്ന
ശ്വേനാനുതനന. “അസ്തു ശപരം” — എന്ന്. ഇതിക്കൽനി
നു പരഞ്ഞായിരിക്കുന്ന ഈ കുഃഃദ കം പ്രഗ്രഹ്യങ്ങളായി ഭവിക്കു
നു. ഇത്=സ്വത്രാക്രമമായ അദസ്ത്രിക്ക് മകാരം. ക്രമമായി
ഇദാഹരിക്കുന്ന. “അഭി ഇംഗം” എന്നതുകാണി. അഭി + ഇ
ംഗം. ഇവിടെ അദസ്ത്രി നതിന്റെ മകാരത്തിൽനിന്ന് പരമായ
ഈകാര, പ്രഗ്രഹമായതുകാണ് സവണ്ണിംഗം വരികയില്ല.
“രാമതുജ്ജാവരു അശ്വാത” എന്ന്. ഇ പിഡ താസു അശ്വാത
—

അദ്ദേഹം മാത് । മ । മ । മര । അസ്തുത്‌പരവിച്ചൊത്തു പ്രയ
ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, രാമകൃഷ്ണവർക്കു അതിനാൽതു । മാത്‌കുമാർ ।
അടുക്കതു. അസ്തിമിംഗൾ ഗ്രഹങ്ങൾ എന്നുംപുന്നവന്തേതു । (46)
ചാദ്യം ഉണ്ടെന്തെപ്പറ്റ । മ । സ । ഒര । അദ്ദുപ്പൂത്തമാശ്വാദയോ നിപാ

എന്ന ഭാഗഭാക്തി, ഉദാഹരണം. അടു ഏന്നതു ഘുണ്ടം. * മാ
ഥാനം ഗ്രഹിപ്പിപ്പുംവേണ്ടി രാമകൃഷ്ണവും എന്നതുടി പ്രയോ
ഗിച്ചതാണ്. അടു + അതിനാൽതു എന്നാരിരിക്കുന്നേം അദ്ദുണ്ടി
നീനാ മകാരാഖരിൽനിന്നു പരാമാരു ലൗകാരം പ്രഭുച്ചുസംജ്ഞമായ
ശ്രീകാണ്ഠാധന്യവക്കിപ്പ്. “മാത്രക്കിം” എന്ന്. മാൽ എന്ന
ത് എന്നതിനുവേണ്ടി പരാഞ്ഞതാണ്? മാൻ എന്ന പരാഞ്ഞതിട്ടി
ശ്രീകാണ്ഠിൽ എൻ എന്നതുടുടി അനവത്തിക്കണം. അപ്പോൾ അപ
ദ്ധൈ നാഥിന്ഹാജു മുംബന്തുകൾ എന്നത്തംഖാവും. അത് ഇപ്പോൾ
പ്രഭുച്ചുപ്രാബന്ധത്തോടുടുടി ഉത്തരം പരാഞ്ഞ — “അടുക്കതു”
എന്ന്. അദ്ദേഹ + അതു. മാൻ എന്നപരാഞ്ഞതിട്ടിശ്രീകാണ്ഠിൽ ഇ
വിദേ എ ചാരംബിനു പ്രഭുച്ചുസംജ്ഞ വന്നപോകം. മാൽ ഗ
ഹനമുണ്ടെങ്കിൽ എ ചാരം അനവത്തിക്കിംഗാല്ലെന്നു മുന്നു പരഞ്ഞ
വദ്ധും. അഭിനവ വാക്കാകാണ്ഠാ പരാഞ്ഞ — “അസ്തി മാത്?”
എന്ന്. മാൽ ഗ്രഹണം അസാരാക്കുന്നുമും എക്കാരവും അറബി
വത്തിൽപ്പെടാം. (45) “ചാദ്യംഉസ്തേ” എന്ന്. ചാദ്യം,
അസ്തിതെ, എന്ന പദഭ്രഹം, “പ്രാഗ്രീശപരാന്നിപാതാം”എന്ന
നുസ്തിഞ്ചിനു നിപാതാം എന്നനാവത്തിക്കന്ന. താസ
ഞ്ചെ എന്നതിനും അസ്തിപരവാചക്കണ്ഠം എന്നത്മാ. സത്തം=പ്ര
വു. “അദ്ദുപ്പൂത്തമാം” — എന്ന്. അദ്ദുപ്പൂത്തമാശ്വാദായിരിക്കുന്നചാ
ദിക്കൾ നിപാതണ്ണാശി ഭവിക്കാം. അദ്ദുപ്പൂത്തമാം=പ്രവൃത്തം
ശ്രീതവാചവുംനാം=പ്രവൃത്താക്കന്നാനത്തോടുടുടിയവ. ചാ

* ഉ ഉ ഉ: ദേശം അന്തിലും യാൻ ഗ്രൂപ്പം ദത്താഡം ഷ്ടീഡൻഡം
എപ്പും ഗ്രൂപ്പം ദത്താഡം നിസ്യാരം നിലിക്കും.

താഴെയും | (47) പ്രാദയഃ | മ | സ | ദവ | എഃതപിതമാ | (48)
നിപാത എഃകാജനാദേ | മ | മ | മജ | എഃകാജേനിപാത ത്രഞ്ഞ
വജ്ഞഃ പ്രഗ്രഹിസ്സുഖഃ | ഈ ശ്ലോഡ ഉ ഉമരഃ | വാക്കുസ്ഥരണ

ഒക്കെള്ള പാണിനിയഗണപാതനിൽനിന്ന് അറിബാതുവകാഭിക.
നിപാതദിനം=നിപാതസംജ്ഞത്തോലി. (47) “പ്രാദയഃ” — എന്ന്.
ഒരു പദംതാന്ന. ഇവിടേയും “പ്രാഗ്രീശപരാനിപാതാഃ” എ
ന്ന സ്വത്രതിൽനിന്ന് നിപാതദിന എന്നും “ചാദയോ” — എന്നു
തിൽനിന്ന് അസന്തേപ എന്നും അനാവത്തിക്കുന്നു. “എഃ ത
പി” എന്ന്. ഇതുകളിൽ അപ്രകാരം ഭവിക്കും. ഇതുകൾ=പ്രാ
ദികൾ. അപ്രകാരം= നിപാതസംജ്ഞത്തോലി. (48) “നി
പാത എഃകാ” — എന്ന്. നിപാതഃ, എഃകാച്ചർ, അനാദേ,
എന്ന പദങ്ങളും. “ഇരുപ്പുഃഭർ” — എന്ന സ്വത്രതിൽനിന്ന്
എന്ന പദങ്ങൾ. എഃകാച്ചർ എന്നതിനിൽ വിശ്വ
പ്രഗ്രഹഃ എന്നാവശ്യമിക്കുന്നു. എഃകാച്ചർ എന്നതിനിൽ തന്ത
മായിരിക്കുന്ന അച്ച് എന്നതമാം. അനാദും എഃകാ
ഒന്നിനം എന്നതമാം. അപ്രകാരം വ്യാപ്ത്യാനിക്കുന്നു. “എഃ
കോച്ചു്” എന്ന്. എക്കമായിരിക്കുന്ന അപ്രാഥി ത്രഞ്ഞവജ്ഞ
യിരിക്കുന്ന നിപാതം പ്രഗ്രഹംഡി ഭവിക്കും. ത്രഞ്ഞവജ്ഞഃ=
അനം ദശിച്ചുംഡത്. ഉദാഹരിക്കുന്നു. “ഈ ശ്ലോഡ്” എന്ന്. ഈ+
ത്രഞ്ഞവജ്ഞഃ ഇവിടെ ശ്ലോഡ് ചാദിയായതുകൊണ്ട് പ്രഗ്രഹം
ഇതു. ഇവിടെ ഈ എന്നത് ചാദിയായതുകൊണ്ട് പ്രഗ്രഹം
ലെതാനു. ത്രഞ്ഞവജ്ഞഃ എന്നതുകൊണ്ട് ഓകാരമാകുന്ന ഈ
തോട്ടുടിയ ത്രഞ്ഞാന്തതിനാകുന്ന പ്രഗ്രഹംഡംജതാഭാവം
ഭേദാധിപ്പിക്കുന്നപുട്ടിട്ടുംത്. അതിനാൽ ഓകാരമാകുന്ന ഈതോ
ഭേദാധിപ്പിക്കുന്നപുട്ടിട്ടുംത്. അതിനാൽ ഓകാരമാകുന്ന ഈതോ
ഭേദാധിപ്പിക്കുന്നപുട്ടിട്ടുംത്. അതിനാൽ ഓകാരമാകുന്ന ഈതോ

ହୋଇବିତ୍ । ଅତୁ ଏହିବାଂ ନ ମର୍ଯ୍ୟାଣ ଅତୁ ଏହିବାଂ କିଲ ତଳେ । ଅଥାବା ଗୃହ ବୈତିତ୍ । ଶୁଦ୍ଧପରିଚୟିତ୍ କାହାରୁମ୍ । (49) କାହିଁ । ମୁ । କୁ । ଟାଙ୍କ

തന്ത്രാജ്ഞാനക്കിലും അത്മജനാനം കൊണ്ട് ഓരിവാം കഴിയുന്ന താക്കന്ന എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്രെംബുട്ടി ആരംഭിച്ചും ഇന്നിന് അത്മജനിൽ ഓരത്തെപ്പുന്ന കാണിക്കേണ— “വാക്കുന്നുണ്ടോ?”—എന്ന്. അരംഭിച്ചുംഎന്നല്ലോഹരിക്കേണ. വാക്കുന്നു രണ്ടുണ്ടില്ലുള്ള ആരംഭിച്ചും അംഗീതംകുന്ന. വാക്കുന്നുവാനും=വാക്കും, സൃഷ്ടാവും. വാക്കുംഇൻവാങ്ങിച്ചുള്ളതിനും അനുമാതപം. സൃഷ്ടാം=മറന്നപോയതിനും ഉക്കുക. ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈൻ പ്രഥയാഗ്രിക്കലപ്പട്ടം ആരംഭിച്ചും ഓരത്തും. അതുകൊണ്ടു അതിനും പ്രയോഗംജംത വരുന്നതാണ്. ഉദാഹരിക്കേണ. “അത് എഡം നമ്മുണ്ടേ” ഇപ്പോരംഡാഡാ വിചാരിക്കേണ്ടും എന്ന തുംം. ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈൻ ആരംഭിച്ചും ദുസ്യ പറങ്കിച്ചുള്ളതിനും അനുമാതപത്രത ഭ്രംതിപ്പിക്കേണ. സൃഷ്ടാംതിൽ ഉദാഹരിക്കേണ. “അത് എഡം കിംഗ് തൽ” എന്ന്. അത് ഇപ്പോരം സാമ്പൂ. ഇവിടെ ആരംഭിച്ചുംകുണ്ടും വക്രാവു തന്നെന്ന സൃഷ്ടാം ചെയ്യുന്നതാണെന്ന. ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈൻ കാണിച്ചു ഉദാഹരണങ്ങളിൽ അത് രേഖാം പ്രയോഗമായതുകാണ്ടുംസംശയപ്പാവം വരുന്നു. “അന്നത്തു എഡം” എന്ന്. രാന്നുണ്ടിൽ ഓരത്താക്കുന്ന. അന്നുണ്ടും=വാക്കുന്നുണ്ടാണും ചീച്ചു മാറ്റു അത്മജനിൽ. അതുവിൽ ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈൻ കാണ്ടും എഡം—എന്ന്. അതു + ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈനിലിക്കേണ. ഇവിടെ അത് എഡംത് ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈന്തിലായതുകൊണ്ടുംഓരുംകുന്ന. ദുർഘ്യമാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടും ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈം വന്നും എഡം തന്നെ വിഗ്രഹമാക്കുന്നും ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈം എഡംതും. അതുവിനും അസുപത്രവിഗ്രഹമുണ്ടും. (49) ‘ഒരു’ എന്ന്. എക്കപം തന്നു. ‘ഇംഗ്ലൈംഗ്ലൈൻ’ എന്നുതിൽ കിന്നും പ്രയോഗം എന്നും, ‘നിപാത എഡംവും’—എന്ന സൗത

കാര്യക്രമാവലിക്ക് അനുസരിച്ച് അനുബന്ധം പറയുന്നതാണ് (50) * സംബന്ധിച്ച് അനുബന്ധം അനുബന്ധം പറയുന്നതാണ് (50) *

അതിൽ നിന്ന് നിപാതിക്കുന്ന അനവർത്തിക്കൂന്. നിപാതിക്കുന്ന നാടിന്റെ വിശ്വാസമാക്കുന്ന താൽ എന്നത്. അതുകൊണ്ടു കിട്ടിയ അത്മാത്ത വ്യാപ്ത്യസ്ഥിക്കൂന് — “ഓദരിക്” — എന്ന്. ഓദരിക്കുമായിരിക്കുന്ന നിപാതിക്കുന്ന പ്രയോഗമായി വേഖിക്കും. ഇവിടെ പ്രയോഗം എന്ന് അനവർത്തിക്കൂനാവകിലും അതിനു വിശ്വാസമാക്കുന്ന പ്ലാറ്റിഫ്രാക്കിയതാണെന്ന ധനിക്കൂന്. ഉദാഹരിക്കുന്ന “അഭേദ ഇളംരാഡി” എന്ന്. അഭേദാ+ഇളംരാഡി | ഈ വിടെ അഭേദ എന്നത് ഓദരിക്കുമായ (ഔക്കാരാനമായ) നിപാതിക്കുമായ പ്രയോഗംജനമാക്കുന്നു. പ്രയോഗംജനമായലും സന്ദർഭാവം തന്നെ. (50) “സംബുദ്ധഭാഗം രാകല്പന്ത്യം” എന്ന്. സംബുദ്ധഭാഗം, രാകല്പന്ത്യം, ഇതെഴു അനാദിവേദ എന്ന പദഭൂമിദം, “ഓൽ” എന്ന പുത്രം അനവർത്തിക്കൂന്. സംബുദ്ധഭാഗം എന്ന തുനിമിത്തസ്ഥാനത്തിലും അതിനു താൽ എന്നതിൽ വിശ്വാസമാക്കുവോർ സംബുദ്ധഭാഗിമിത്തക ഓകാരം പ്ലാനത്മം, കിട്ടുന്ന രാകല്പന്ത്യം എന്നതുകൊണ്ട് വാ എന്നത്മമാകുന്നു. അനാദി=അഭേദവദികം. ഇതി=ഇതിന്റെ. ഇതിനു അഭേദവദികം കിട്ടുന്ന അത്മാത്ത കാണിക്കൂന്. “സംബുദ്ധഭാഗിമിത്തകൾ” — എന്ന്. സംബുദ്ധഭാഗിമിത്തകമായ ഓകാരം അഭേദവദികമായിരിക്കുന്ന ഇതി പരമാക്രമവോർ പദഭൂമി പ്രയോഗമായി വേഖിക്കുന്നു. സംബുദ്ധഭാഗിമിത്തകം=സംബുദ്ധഭാഗികൂന നിമിത്തങ്ങളുടെ കൂടിയിരുന്നു. സംബുദ്ധഭാഗി=സംബുദ്ധഭാഗിയായാണെന്നു അഭേദവദികം=നാഭവ ദിക്കമല്ലാത്തത്. ദിവദികം=ജീവദാരിലുള്ളത്. ഉദാഹരിക്കൂന്. “വിജ്ഞേയ ഇതി” എന്ന്. വിജ്ഞേയ+ഇതി. ഇവിടെ ഓകാരം സംബുദ്ധഭാഗിമിത്തകമാണ്. ആയത് ഉപരി പ്രക്രമാക്കം. * ആരം

* ගෘනුයිකාරණා සංග්‍රහ මධ්‍යස්ථානය නිවැරදිව පෙන්වනු ලබයි.

തനക് ഓക്കാരോ വോ പ്രയോഗ്യാഖവദിക ഇത്തോ പറോ । വിജ്ഞാ ഇതി, വിജ്ഞവിതി, വിജ്ഞ ഇതി । (51) * മയ ഉത്തോ വോ വോ । പ്രയോഗ്യാഖ- । മയഃ പരസ്യ ഉത്തോ വോ വാചി । കിൽ ദക്ഷം, കിഴ ഉക്തമെ । (52) * ഇക്കാസവണ്ണം ശാകല്യസ്യ മ്രസ-യു ।

ഒവദികമായ ഇതിശ്ശു പരമാക്രമോർ ആ ഓക്കാരം പ്രക്ഷേ പ്രയോഗ്യാക്കനു. പ്രയോഗ്യാഖംതാവക്ഷത്തിൽ പ്രക്രതിലാവധാ വരുന്നു. എനി പ്രയോഗ്യാഖംജതാഭാവപക്ഷത്തിൽ വരവുന്ന തു പദ്ധതി കാണിക്കുന്ന “വിജ്ഞവിതി” — എന്നു തുടങ്ങി. പ്രയോഗ്യാഖംജതയില്ലാതെപക്ഷം അവാദേശം വരുന്നു. അവാദേശം വന്നാൽ പാക്ഷികമായ വകാരലോപം വരുന്നുജ്ഞാക്കനു തുപ തെരുന്നു. “വിജ്ഞിതി” എന്നു. വിജ്ഞാ+ഇതി. അവാ ദേശം. “ഭോപഃ ശാകല്യസ്യ” എന്നതു കൊണ്ട് വകാരലോപം. ഇക്കിടന വജ്ഞാ+ഇതി എന്നേടത്തോ മുന്ന് തുപദ്ധതി വേംക്കു. (51) “മഹ ഉത്തോ വോ” എന്നു. മയഃ, ഉത്തി, വിഃ, വാ എന്നു പദ്ധേഷ്ഠം. “അമോ മ്രസാദചി എന്നീന്തു” എന്നു സൗത്രത്തിൽവാനും അച്ചി എന്നു അനവത്തിക്കുന്നു. മയഃ എന്നു ചാഡിയുന്നതുമാണു. “മയഃ പരസ്യ” — എന്നു. മധുകർ കിന്നം പരമാധിരിക്കുന്ന ഉത്തതിനു അച്ചു പരമായാൽ വം (വ കാരം) പ്രക്ഷേ വേംക്കു. മയ് പ്രത്യാഹാരംബാണു. ഉണ്ട്=ഉണ്ട് എന്ന നിവാരം. ഉദാഹരിക്കുന്നു. “കിമനുക്തം” എന്നു. കിഴ+ ഉത്താ. ഇവിടു കിഴ എന്നേടത്തോ ഉ എന്നതു ഉത്തതാക്കനു. അ തിനു വച്ചാം വഞ്ചിവും കിമ് യുക്തം എന്നു സിലപിക്കുന്നു. വ കാരം വരാത്തെ പക്ഷത്തിൽ ഉംബരിക്കുന്നു. “കിഴ ഉക്തം” എന്നു. ഉത്താ റിപാതമാക്കുന്നു പ്രയോഗ്യാഖംജതയും പ്രക്രതിലാ വരും വരുന്നു. (52) “ഇക്കാസവണ്ണം” — ഇക്കി, അസവണ്ണം, ശാകല്യസ്യ, മ്രസപഃ; ച എന്നു പദ്ധേഷ്ഠം. ഇവിടു “എന്നേ പദാന്താൽ” എന്ന സൗത്രത്തിൽനിന്നു പദാന്താൽ എന്നുവു തത്തിക്കുന്നു. അതിനെ വിശക്തിവചനവിവരിണ്ണാമോ ചെങ്കു ച

ന്ന-മ-മുരെ । പദാന്താ ഇക്കോ മുസ്താവാ സ്വരസ്വഭ്യി !
 (53)* മുസ്താവിയിസുമത്മ്യാന സ്പരശസ്ഥി । ചക്രി അത്,
 ചക്രുത് । പദാന്താ ഇതി കിം । (54)* അചോ രഹാപ്പും ഒപെ ।

வு_ஸ_ஸ_ங் | அ_ச_ப_ச_ பராட்ரா_ஂ ரே_ம_ மகாராட்ரா_ஂ பரஸு_உ_ரோ
பே_வ_ங்கு_ | ரொ_ஏ_ண்டு_ | (55) (ந_ ஸ_ம_ா_ஸ_ஸ) வா_ப_ர_ஸ_ப_ஸ | (56)

க்ஞாய சுக ஸமாத்தத உதாமரிப்பாக்வேஷி அவிட வரைவு
ந_ ம_ர_ர_ா_க_ கா_ண்ட_த_ வியிக்கன_— “அ_ஒ_ஹ_ா_ர_” — எ_ந_ன_.
அ_ச_ப_ச_ , ரமாட்ரா_ஂ , பே_ப_ , எ_ந_ன_ ப_த_ஷ_ப_ஸ_ | “ய_ர_ோ_ந_ா_ஸ_
க_ே_ங_ா_ஸ_இ_க_ா_வ_” எ_ந_ன_ ஸ_ப_ர_த_த_த_க_ின_ன_ ர_ங_ , வ_ , வ_
ந_ ப_த_ங_ங_ர_ அ_ங_வ_த_த_க_ின_ன_ . அ_ச_ப_ச_ எ_ந_ன_ ரமாட்ரா_ஂ எ_ந_
ந_ ஸ_ ப_த_ந_ா_த_ அ_ங_வ_த_த_க_ின_ன_ . “அ_ஒ_ஹ_ா_ப_” — எ_ந_ன_ . அ_ஒ_ஹ_ா_க_ின_ன_
ந_ ப_ர_ங_ங_ல_ா_க_ிர_க_ன_ ரே_ம_மகா_ரங்க_ின_ன_ ப_ர_ம_ா_ய_ிர_
க_ன_ ய_ர_ின_ன_ ரங்க_ரி (ப_ட_ிப_ட_ஂ) ப_க_ே_ஷ_ வ_வ_ிக_ன_ . “ஏ_ற_
ஞ்சு_” எ_ந_ன_ . ஏ_ற_ர_ித_ங_ ஹ_த_ ப_த_ா_ந_ா_க_ ஹ_த_க_ிக_!” எ_ந_ன_
ஹ_ா_ட_ு_த_த_க_ின_ர_ உ_த_ர_வ_ம_க_ன_ . ஏ_ற_ர_ித_ங_ எ_ந_ன_ங_ட_த_த_
ஹ_ா_க_ா_ர_ம_க_ன_ ஹ_க_ ப_த_ா_ந_ம_ல_ா_த_த_க_ா_ங_ ஹ_ஸ_ப_ஂ_வ_ர_ிக_
ய_ல_ப_ . ய_ன_ வ_க_ன_ . ஏ_ற_ர_ீ_த_ங_ எ_ந_ன_ா_க_ன_ . ஹ_ா_ ஸ_ம_த_ி
ய_ில_ ர_க_ா_ர_ம_ப_ர_ி உ_க_ா_ர_ம_க_ன_ அ_ஒ_ஹ_ா_க_ின_ன_ ப_ர_ம_ா_ய_ ர_ே
ம_த_த_க_ின_ன_ ப_ர_ம_ா_ய_ அ_க_ா_ர_ம_க_ன_ ய_ர_ின_ன_ ப_க_ே_ஷ_ ப_ட_ிப_ட_ஂ
வ_க_ன_ . ஏ_ற_ர_ீ_த_ங_த_ங_ங_ங_ ஏ_ற_ங_ங_ ஹ_ஸ_ப_ஂ_வ_ர_ிக_
த_த_க_ில_ ஏ_ற_ங_ ஹ_ஸ_ப_ஂ_வ_ர_ிக_ (55) “ந_ ஸ_ம_ா_ஸ_ஸ” — எ_ந_ன_ . ஹ_த_
“ஹ_ா_க_ா_ஸ_வ_ஜ_ங்க_” எ_ந_ன_ ஸ_ப_ர_த_த_ல_ வ_ா_த_த_க_ிக_ம_க_ன_ . ஹ_ா_
வ_ா_த_த_க_ிக_ அ_து_ ஸ_ப_ர_த_த_க_ின_ர_ வ_ிய_ிக_க_ெ_ப_ூ_க_த_ின_ ஸ_ம_ா_ஸ_த_ி
க_ி_ க_ிவ_ே_ய_ிக_க_ன_ . அ_ந_த_க_ா_ங_ ப_த_ா_ந_ங_ங_ங_ ஹ_க_ங_ர_ அ_ஒ_
ஸ_வ_ங்க_ம_ா_ய_ அ_ஒ_ஷ_ ப_ர_ம_ா_க_ங_வ_ங_ ஸ_ம_ா_ஸ_த_ில_ ஹ_ஸ_ப_ங_
ஹ_ங_க_ங_ல_ப_ எ_ந_ன_த_ம_ வ_ங_க_ங_ங_ன_ . ஹ_ா_ம_ர_ிக_க_ன_ — “வ_ா_ப_
ப_ங_ப_ி” எ_ந_ன_ . வ_ா_ப_ி_த_ா_ப_ட_ . ஹ_வ_ட_ ஸ_ப_ஷ_ம_ித_ர_ வ_ஷ_க_
ய_ங_ங_ங_ன_ . ஹ_ஸ_ப_ஂ_ வ_க_ங_ல_ப_ . ய_ன_ வ_க_ன_ . (56) “ஐ_த_ஞ_க_”
எ_ந_ன_ . ஐ_த_ி , அ_க_க_ எ_ந_ன_ ப_த_ஷ_ப_ஸ_ | “எ_ந_ன_ ப_த_ா_ந_ங_”
எ_ந_ன_ ஸ_ப_ர_த_த_க_ின_ன_ ப_த_ா_ந_ங_ எ_ந_ன_ங_வ_த_ி_ஷ_ ப_த_ா_ந_ங_
எ_ந_ன_ங_க_ன_ , ர_ா_க_ல_ப_ஸ_ , ஹ_ஸ_ப_ஂ_ எ_ந_ன_ ப_த_ங_ர_ “ஹ_ா_க_”

ഇത്രുക്കി । നീ-മെ-മരവു-ാ ഇതിപേരു പദാന്താ അക്കി ഫ്രാഗ്രപ്പാ
മുമ്പുഷിം, മുമ്പച്ചിം । പദാന്താഃ കിമ് । അച്ചും ഒരു
ചെസ്സന്നിധി ॥

॥ അമ ഹല്ലുസയിപ്പുകരണമ് ॥

(1) ମେହାଙ୍କ ତୁମରୁକୁ ପାଇଁ । ପ୍ଲ-ଜ-ଜ'୦-୧ ସମୀରତବସ୍ତ୍ରରେ
ଏ କାରଚ ବନ୍ଧୁଟୁମା ମୋତେଶ ଏକାରଚ ବନ୍ଧୁ ମୁଁ । ରାମପ୍ରେସିଟ,

ஸவாள்ளி” — ஏன் ஸுதுதில் கீள்வதிகளை. அபேர் த கிடைக்க அத்மாரத காளிகளை. “அதிபதி” என். ஆக பற்றுக்கூர்ம படானமையை அசுக்கி பூர்வதானி வகை கேட்டு விக்கின். பூர்வதே ஒவிலாதாபேரை. அப்புமா யிட என்றும். உலோகதிகளை — “பூம ஆசிரி” என். வே மா+ஆசிரி. படானமைய அகவின் அதாயது அத்காரத்தின் அப்பு வகை. அப்பு பக்ஷி புத்திரவையும் உள்ளது. அப்பு படா மா+ஆசிரி, “அத்துள்ளி” என்றுக்காலை மூலம். “படா என்கி மீ” என். படாக்காலி என விசையங்கள் என்னின்? உத்தரம் வரவுண “அத்துள்ளி” என். அது+ஆசிரி. இவ்விடை அது என்ற படானமையைத்துக்காலை அப்பு வெக்கியில்லை. “அத்துள்ளி” என் உபரி பாவால் பேர்களை ஸுதுங்கொள்ள வூதிவகை. அதிலை அத்மா முக்கியத்துக்கை. “இல் துவச்சுயிசீ” என். அது+ஸுயி ஸமாந்தமாயி. இதி ஏன் காலின் ஸஹாத்துக்கதப் கோரத்தில் பானத்திடுள்ளது.

രാമതുംനാതി, സച്ചിൽ, റാങ്കിജീഷ്യ | (2) റാൽ | വു-സ്-
സൾ- | റാൽ പരസ്യ തവർഗ്ഗസ്യ ശ്രൂതപ്രം ന സ്വാൽ | വിള്ളി, അ
ണ്ണോ ശ്രൂനാ യോഗേ ശ്രൂ സ്വാൽ എന്നായി. അതിനെന്തെന്ന
വിവരിക്കുന്ന ‘സകാരതവർഗ്ഗഭ്യാസി’ എന്ന്. സകാരതവർഗ്ഗഭ്യാസി
ക്ക് റകാരചവർഗ്ഗഭ്യാസിയോടുള്ള യോഗത്തിൽ റകാരചവർഗ്ഗഭ്യാസി
ഭവിക്കു. ഇവിടെ സകാരതവർഗ്ഗഭ്യാസിക്കം റകാരചവർഗ്ഗഭ്യാസി
യമാസംവ്യ്വരായ യോഗം വേണ്ടെന്നില്ല. സകാരതവർഗ്ഗഭ്യാസി
ഉം ഏച്ച് എന്നതകിലും ഒരുക്കരം റകാരചവർഗ്ഗഭ്യാസിയെപ്പറ്റി
എന്നതകിലും ഒരുക്കരതെന്നതു ചേന്നുവന്നാൽ മതി. എന്നാൽ സ
കാരതവർഗ്ഗഭ്യാസിക്ക് റകാരചവർഗ്ഗഭ്യാസി തന്ത്രഭ്യാസിയായി വരു.
ബോർ യമാസംവ്യ്വരായിട്ടു വരികയുള്ളിൽ. സകാരത്തിന് റ
കാരം. തകാരത്തിന് ചകാരം. മകാരത്തിന് ചകാരം. ഈ
അപിനെ ക്രമമായി ഗ്രാഹിക്കുന്നും. ഉദാഹരിക്കുന്നു— ‘രാമഗ്രോതേ’—
എന്ന്. രാമസ് + ശ്രേതേ എന്നിതിക്കുണ്ടും സകാരത്തിന്
ശ്രൂവാടു അതാവതു റകാരതെന്നതു യോഗം ഇണ്ടേകയാൽ സകാ
രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു റകാരം അതേനേമായി വരുന്നു. രാമസ് +
ശ്രേത = രാമഗ്രോതേ. ‘രാമഗ്രോതേ’ എന്ന്. രാമസ് + ചി
നോതി. ഇവിടെ സകാരത്തിന് ശ്രൂവിണോട് (ചകാരംനോട്)
ഡോഗം വരികയാൽ റകാരാഡും വരുന്നു. രാമസ് + ചിനോ
തി=രാമഗ്രോതേ. ‘സച്ചിൽ’ എന്ന്. സത് + ചിൽ. ഇവി
ടെ തകാരത്തിന് ചകാരം വരുന്നു. സച് + ചിൽ=സച്ചിൽ.
‘ശാംഗിജീഷ്യ’ എന്ന്. റാങ്കിൻ + ജീ. ഇവിടെ റകാരത്തി
ന് റകാരാഡും ഭൂക്കുന്നു. റാങ്കിൻ + ജീ = ശാംഗിജീഷ്യ.
ഇപ്രകാരം മരയ ഉദാഹരാന്നുണ്ടും കണ്ണടക്കാമുള്ളുന്നും. (2) ‘ശാൽ’
എന്ന്. എക്കപദമുഖനു. ‘ണ്ണോ ശ്രൂനാ ശ്രൂ’ എന്നതിൽ
നിന്ന് തോഴി എന്നു ചും എന്നും അനുച്ചന്തിക്കുന്നു. ചിലേടു
തത് എക്കപദം ശ്രൂ ശ്രൂസമ്മതമുകുന്നു. ‘ന പദാന്താ
ദ്രോഹനാം’ എന്ന ഐതൃത്തിന്ത്യിന് ന എന്നും തതിയും ഉ
ണ്ട്. ‘ശാൽപരസ്യ’ എന്ന്: റകാരത്തിനിന്നും (റകാരത്തിൽ

ಫ್ರೆ । (3) ಷ್ಟುಗ್‌ ಷ್ಟು । ಪ್ರ-ಇ-ಇ-ಇ- । ಸ್ನೋಡಿ ಷ್ಟುಗ್‌ ಹೊಳೆಗ್‌ ಷ್ಟು
ಸ್ನೂರ್‌ । ರಾಮಷ್ಟುಷ್ಟು, ರಾಮಷ್ಟೀಕರೆ, ಪ್ರೇಷ್ಟು, ತಕ್ಕಿಕಾ, ಚಕ್ಕಿಳ್‌,
ವೆಯಾಕಿನ್‌ । (4) ನ ಪಲಾನ್‌ತ್ರೇಹಣಂ । ಪ್ರ-ಇ-ಇ-ಇ- । ಪಲಾ

ನಿನಂ) ಪರಮಾಹಿರಿಕಣ ತುವಿನ್ ಶತಪಂ ವೆಬಿಕಯಿಲ್ಲ. ಉಂ
ಹರಿಕಣ್ ವಿಫ್ರೇ ॥ ಎಂ. ವಿಶ್ + ನಿ. ಇವಿಂದ ನಕಾರ
ತಿನ್‌ ಹಕಾರಮಾಹಣ ಶ್ರುವಿಗೋಳ ಹೊಗಳಿಷಿತ್ತುಹಕಾಣಕ ಶ್ರು
ತಪಂ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಹಿತಣ. ಇಲ್ಲ ನಿಂಬಿಯಂಹಕಾಣಕ ಶ್ರುತಪಂ ವಹಣ
ತಷ್ಟು. ಪಾರ್ಶವ್ಯತಿನ್‌ಯಾಯಿ ಕಹಾರಹರಣ್ತುಕಿ ಹಾಗೆಂಕಣ. ‘ಪ್ರ
ಫ್ರೆ’ ಎಂ. ಪ್ರಿ+ನಿ. (3) ‘ಷ್ಟುಗ್‌ ಷ್ಟು’ ಎಂ. ಷ್ಟುಗ್‌,
ಷ್ಟು, ಎಂ ನ ಪಡೆಷ್ಟು. ‘ಸ್ನೋಡಿ ಷ್ಟುಗ್‌’ ಎಂ ಸ್ನೂರ್‌ತಹಿಂನಿ
ಷ್ಟು, ಎಂ ನ ಪಡೆಷ್ಟು. ‘ಸ್ನೋಡಿ ಷ್ಟು’ ಎಂ ಸ್ನೂರ್‌ತಹಿಂನಿ
ನಾ ಸ್ನೋಡಿ ಹೊಗಣತಿಂ ಷ್ಟು ಡಿಕಣ. ಷ್ಟು = ಯಿಹಾರದವಥ್ತಿಂಣಿ.
ಇವಿಡಿಯಂ ಹೊಗಣತಿಂ ಅಮಾಸಂಪ್ರಮಿವಿಷ್ಟಣಂ, ಅತ್ಯಂತಹಿಂ
ಯಮಾಸಂಪ್ರಮಿವಿಷ್ಟಣಂ, ‘ಸ್ನೋಡಿ ಷ್ಟು’ ಎಂ ಸ್ನೂರ್‌ತಹಿಂ ಪೋ
ಹರಿಷ್ವಾಹಕಾರಿಕ. ಉತ್ತಾಹರಿಕಣ್ ರಾಮಷ್ಟುಷ್ಟು’ ಎಂ. ರಾ
ಹರಿಷ್ವಾಹಕಾರಿಕ. ಉತ್ತಾಹರಿಕಣ್ ಸಹಾರತಿಂ ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ಹೊಗ
ಮಣಣಾಹಹಾತ ಸಹಾರತಿಂನಾ ಸ್ಯಾಗತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ವಹ
ಹಣಣಾಹಹಾತ ಸಹಾರತಿಂನಾ ಸ್ಯಾಗತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ವಹ
ನಾ. ರಾಮಷ್ಟು+ಹಿಹಾರಿಕತ್ತು=ರಾಮಷ್ಟುಷ್ಟು. ರಾಮಷ್ಟೀಕರ. ರಾಮಸ್+ದಿ
ನಾ. ರಾಮಷ್ಟು+ಹಿಹಾರಿಕತ್ತು=ರಾಮಷ್ಟುಷ್ಟುಷ್ಟು. ರಾಮಷ್ಟೀಕರ. ರಾಮಸ್+ದಿ
ನಾ. ಇವಿಂದ ಸಹಾರತಿಂನಾ ಸ್ಯಾಗತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ವಹ
ಹಣಣಾಹಹಾತ ಹಿಹಾರಿಕತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ಹೊಗಣತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ವಹ
ಹಣಣಾಹಹಾತ ಹಿಹಾರಿಕತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ಹೊಗಣತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ವಹ
ಗಂ ವರಿಕಹಾತ ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ಹೊಗಣತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ಹೊಗಣತ್ತು ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ವಹ
ಗಂ. ಪ್ರೇಚ್+ದಾ=ಪಷ್ಟು. ‘ತಕ್ಕಿಕಾ’ ಎಂ. ತಹ್+ದಿಕಾ. ಇ
ವಿಡೆಷಂ ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ಹಿಹಾರದವಥ್ತಿಂ ವೆಬಿಕಣ. ತಹ್+ದಿಕಾ=
ತಕ್ಕಿಕಾ. ‘ಚಕ್ಕಿಳ್‌ವೆಸುಂಹಣ್‌’. ಚಕ್ಕಿಳ್‌+ವೆಸುಂಹಣ್‌. ಇ
ವಿಂದ ನಹಾರಮಾಹಣ ಸ್ನೈವಿನ್ ಲಹಾರಮಾಹಣ ಷ್ಟುವಿಗೋಳ ಹೊಗ
ಗಂ ವರಿಕಹಾತ ನಹಾರತಿಂ ನಹಾರಂ ಅತ್ಯಂತಹಣ. (4)
ನ ಪಲಾನ್‌ತ್ರೇ—ಎಂ. ನ, ಪಲಾನ್‌ತ್ರೇ, ದೋಃ, ಅನ್‌ಮ್, ಇ

നീട്ടുവയ്ക്കാൻ പരസ്യാനാമങ്ങൾ സേരും ഫുന്നർസ്യാൽ | ഫെറ്റ് സന്തോഷ്, ഫെറ്റ് തേ | പദാന്താർക്കിമും | ഇംഗ്രേഡ് | എഓം കിമും | സപ്പോരിഷ്മമും | (5) (അന്താളുവിന്റെഗരിണ്ണാമിതി വാച്ചുമും |) ഫെറ്റോം, ഫെറ്റോ

* അടച്ച് പിന്ന പ്രശ്നയാനിന്നു നബ്യാഗ്രഹ വശനോർമ കാലെ എന്നുള്ള

ପତିଃ, ଯୁଗାନ୍ଧିଷ୍ଠି । (୬) ତୋଃ ଯୀ । ଯୁ-ର-ରଗ- । ତବଦ୍ଵୀପ୍ରସଂଖକା
ରେ ନାୟତପଥ୍ । ସନ୍ଧିଷ୍ଠି । (୭) ତୟଲାଂ ଜଣେବେତ । ଯୁ-ର-ରଗ- ।

ଏ ତାଂ ତଥାରୁ ପତିଗରୀଙ୍କାଂ ଏହିଙ୍କା ପାଦେଶବିମନାକାଙ୍କାର ।
ଆଜାନିକାର ପାଦେଶବିମନାର ନାମ୍, ନବତି, ନଗରୀ, ଲୁହ ରାଜ୍ୟରେ
ଛିଲୁଛି ପାଦେଶକ୍ରିୟାତ୍ମକ ସକାରତବଦ୍ଵୀପରେକଷଣ ଫୁଲପଥଂ ଭୟିକାଣ୍ଡି
ଛୁ ଏହାଙ୍କାଂ କିନ୍ତୁ । ଅତ୍ରକାଙ୍କା ନାମ୍, ନବତି, ନଗରୀ, ଲୁ
ହ କଳ୍ପିତାଲ ନକାରତତିକାଂ ଫୁଲପଥଂ ଭୟିକାଣ୍ଟା । କ୍ରମେଣ ଆତି
ଦେଇ ଉତ୍ତାମରିକାଣ୍ଟା । ‘‘ଯୁଗାନ୍ଧି’’ ଏହିଙ୍କା ତୁଟନ୍ତି । ଯୁକ୍ତି+ନାମ୍ ଏହି
ନାମିକଷଣବିମନାର ନାମ୍ ଏହିଙ୍କାନିକାଲ ନକାରତତିକାଂ ଫୁଲପଥଂ ବନନ୍ତା
ସକାରମାଣ୍ଡି ମାରନ୍ତା । ଯୁକ୍ତି+ନାମ୍ ପିଣ୍ଡ ଯୁକ୍ତି ଏହିଙ୍କାନିକାଲ
ନକାରତତିକାଂ ଫୁଲପଥଂ ପାଦବାନ୍ତି ଯୋକାନା ‘‘ପ୍ରତ୍ୟେ ଦୋଷା
ଯାଂ କିନ୍ତୁ’’ ଏହିଙ୍କା ବାନ୍ତିକଂକାଣ୍ଟ ନକାରା ଯତ୍କାନ । ଯୁ
କ୍ତି+ନାମ୍=ଯୁଗାନ୍ଧି । ‘‘ଯୁଗାନ୍ଧିପତିଃ’’ ଏହିଙ୍କା । ଯୁକ୍ତି+ନବତିଃ ।
ଲୁ ବିଦ ନବତିରାଜ୍ୟ ତନୀକାଲ ନକାରତତିକାଂ ଫୁଲପଥଂ ବନନ୍ତା ।
ଯୁକ୍ତି+ନବତିଃ । ଅନ୍ତରେଣର ଦେଶୀ ନକାରତତିକାଂ ନକାରା ଯ
କାନ । ଯୁକ୍ତି+ନବତିଃ=ଯୁଗାନ୍ଧିପତିଃ । ‘‘ଯୁଗାନ୍ଧିଷ୍ଠି’’ ଏହିଙ୍କା ।
ଯୁକ୍ତି+ନଗରୀଃ । ଅନୁଭେଦରେ ଯୁଗାନ୍ଧିପତିକାଯପ୍ରୋତ୍ସବକାନ । (୬)
‘‘ତୋଃ ଯୀ’’—ଏହିଙ୍କା । ତୋଃ, ଯୀ, ଏହିଙ୍କା ପଦକ୍ଷେପତି । ‘‘ଫୁଲ
ନା ଫୁଲି’’ ଏହିଙ୍କା ଗୁରୁ ତନୀକାନିକାଂ ଫୁଲ ଏହିଙ୍କାଂ ‘‘ନ ପଦାନୀତ’’
ଏହିଙ୍କାନିକାନିକାଂ ନ ଏହିଙ୍କାଂ ଆଗବନ୍ତିକାଣ୍ଟା । ‘‘ତବଦ୍ଵୀପ୍ରସଂଖ’’
ଏହିଙ୍କା । ତବଦ୍ଵୀପରେକାଂ ଯୁକ୍ତାରା ପରମାକଷଣବିମନାର ‘‘ଫୁଲପଥଂ ଭୟି
କାଣିଲୁ । ଉତ୍ତାମରିକାଣ୍ଟା— ‘‘ସନ୍ଧିଷ୍ଠି’’ ଏହିଙ୍କା । ସନ୍ଧି+ଯୀ
ଫୁଲି । ଲୁ ବିଦ ନକାରତତିକାଂ ଫୁଲପଥଂ ଭୟିକାଣ୍ଟା । (୭) ‘‘ତ୍ୟ
ଲାଂ ଜଣେ’’—ଏହିଙ୍କା । ଯୁଗାନ୍ଧି, ଜଣେ, ଅନେକ, ଏହିଙ୍କା ପଦ
କ୍ଷେତ୍ର । ‘‘ପଦମ୍ପ’’ ଏହିଙ୍କାନବନ୍ତିକାଣ୍ଟା । ‘‘ପଦାନୀତ’’ ଏହିଙ୍କା ।
ପଦାନୀତତନୀକା ଯୁଗାନ୍ଧିକାମିକାଂ ଜଣେ ଭୟିକାଣ୍ଟା । ଯୁଗାନ୍ଧି, ଜଣେ, ର
ଣ୍ଟା ପ୍ରତ୍ୟାମାରଣରେ ତାନ । ଉତ୍ତାମରିକାଣ୍ଟା— ‘‘ଯଂଶିଷ୍ଠି’’
ଏହିଙ୍କା । ଯଙ୍କା+ଲୁହଣେ । ଲୁ ବିଦ ଯଙ୍କା ଏହିଙ୍କା ପଦନିକାଙ୍କା
ନକାରତତିଲୁଛି ‘‘କଂ’’ ଅନୁକାନ ଯୁଗାନ୍ଧିକାଂ ଜଣେ (ନ୍ୟାନନ୍ଦାରୁ)

ಪಡಾಡಿತ ತಯಾರಿ ಜಂಗಿ ಸ್ವರ್ಚಿತಿ | ವಾಗೀಂಗಿ | (8) ಹರೋನಂಗಾಸಿಕೆ ಅಗಾಸಿಕೊ ವಾ | ಪ್ರ-ಐ-ಷ-ಥ- | ಯರಿ ಪಡಾಡಿತಸ್ವರ್ಚಾಗಾಸಿಕೆ ಪಡಾಡಿತಸಿಕೊ ವಾ ಸ್ವರ್ಚಿತಿ | ಎತ್ತಣಂತರಾರಿ, ಏತ್ತಣಂತರಾರಿ (9) (ಪ್ರತ್ಯಾಯ ಭಾಷಾಯಾಂ ನಿತ್ಯಂ) | ತಂತಾತ್ರಂ, ಚಿಂದಿತಂ | (10) ರೇ,

ಹೊಣೆ ಗೊಂ (ಹೊಂ) ವರ್ತಣ. ವಾಗ್+ಇಂಗಿ=ವಾಗೀಂಗಿ. (8) “ಯ ಶಾಂಗಾ” — ಎಂ. ಯರಿ, ಅಗಾಂಗಾಸಿಕೆ, ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಿಂ, ವಾ, ಏಂ ಪಡಾಡಿತಂ. “ಅ ಪಡಾಡಾರಿ” ಎಂ ಇತ್ತಾತತಿತಿ ನಿಂ ಪಡಾಡಾರಿ ಎಂಗಾವತಿತಿತ್ತ ವಿಭಕ್ತಿವಿಪರಿಣಾಮಂ ಏ ಇತ್ತ ಪಡಾಡಿತಸ್ವ ಎಂಗಾಕಣಂ. “ಯರಿ ಪಡಾಡಿತ” — ಎಂ. ಪಡಾಡಿತಮಾತಿರಿಕಣಂ ಯರಿನು ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಂ ಪರಮಾಕಣ್ವಾರ್ಥ ಪಾಶ್ಚಯ ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಂ ಭವಿಕಣಂ. ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಣಾರ್ಥ ಇಂವಯಾ ಣಂ ಇಂಪಾಯಾಪ್ತಿಕ್ಷಣಾಲ್ಪಾ. ಉತ್ತಾಹರಿಕಣಂ — “ಎತ್ತಣಂತರಾರಿ” ಎಂ ಏತ್ತಾರ್ಥ+ತರಾರಿ. ಇವಿಟ ಕೊರಮಾಕಣ ಯರಿ ನು ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಾರ್ಥ ಮಹಾರಂ ಪರಮಾಹತ್ತರಾಕಣೆ ಅಗಾಂಗಾಸಿ ಕಾರ್ಡೆಂ ಭವಿಕಣಂ. ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಣಾತಿ ವಿಶ್ವ ಸ್ಯಾಗಣಂ ಇಲ್ಲಾ ಮೇತುವಾಯಿತ್ತ ಕೊರತತಿಗಳೂ ಸ್ಯಾಗಣತಿತ ಕೊರಂ ವರ್ತಣ. ಎತ್ತತಂ+ತರಾರಿ=ಎತ್ತಣಂತರಾರಿ. ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಾಂಡಣ ವಿಕಲ್ಪಾಯತ್ತಾಕಣೆ ತಡೆವಾಪಕಣತಿತ ಉತ್ತಾಹರಿಕಣಂ. “ಎತ್ತ ತಡೆ ಶರಾರಿ” ಎಂ. ಎತ್ತತೆ+ತರಾರಿ. ಧಾರತಾರಾಂಡೆಂ ಇಷ್ಟಂ. (9) “ಪ್ರತ್ಯಾಯ ಭಾಷಾಯಾಂ” ಎಂ. (ಇಲ್ಲ ವಿಯಿ) ಪ್ರತ್ಯಾಯಂ ಪರಮಾಕಣ್ವಾರ್ಥ ಭಾಷಣಿತ (ಲೋಕತತಿತ) ನಿತ್ಯಂ ಭವಿಕಣಂ. ಲೆಂ ಕಿಕಿಪ್ರಯೆಗಣಾತಿ ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಾಲಿಯಾಯ ಪ್ರತ್ಯಾಯಂ ಪರಮಾಕಣ್ವಾರ್ಥ ಯರಿನು ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಾಂಡಣ ನಿತ್ಯಾಕಣಂ. ಪಾಕಣಿಕ ಮಷ್ಟಂ. ಉತ್ತಾಹರಿಕಣಂ — “ತಂತಾತ್ರಂ” ಎಂ. ತಡೆ+ಮಾತ್ರಂ. ಇವಿಟ ಮಾತ್ರಂ ಎಂತು ಪ್ರತ್ಯಾಯಂ ಮಾಕಣಂ. ಅತ್ತರಾಕಣೆ ಕೊರತತಿಗಳ ನಿತ್ಯಾಮಾಯಿ ಅಗಾಂಗಾಸಿಕಂ (ಗೊರಂ) ಭವಿಕಣಂ. ತಡೆ+ಮಾತ್ರಂ=ತಂತಾತ್ರಂ. “ಪಿಂಹಣಂ” ಎಂ. ಪಿತ್ತ+ಮಹಣಂ. ಇವಿಟ ಮಹಣ ಪ್ರತ್ಯಾಯಾಕಣಂ. ತಕಾರತತಿಗಳ ನಿತ್ಯಾಮಾಕಣಂ. ಪಿತ್ತ+ಮಹಣ=ಪಿಂಹಣಂ. (10) “ತೆಂಪ್ಲಿ” ಎಂ. ತೆಂ, ಲಿ, ಏ

ല്ലോ | പു-ശ-ന്നു-। തവള്ളുസു ലകാരു പരേ പരസവൻ്നഃ | തബ്ലുഷി, വിദപാല്പിവതി | നസ്യാനനാസിക്കോ ലഭി | (11) ഉദി
സ്ഥാനുഖ്യത്തേപാഃ ഷുഡ്യസു | പു-ശ-ന്നു-। ഉദി പരണ്യാഃ സ്ഥാനു
ക്കേപാഃ ഷുഡ്യസവൻ്നഃ | (12) തസ്മാലിതൃത്തരസ്യ | മ-മ-ന്നരെ |

നീ പദ്ദതിപ്പും. “അനന്നസ്വാരസ്യയി പരസവണ്ണനഃ” എന്ന
സ്വത്തിൽനിന്നു പരസവണ്ണനഃ എന്നനവത്തിക്കണ്ണ. തോറി എ¹)
നാനു യഥുപ്രത്യുമാകന്ന. ലാ എന്നതു സപ്തമ്പ്രാംഘാണ്. “തവ
ള്ളുസു” എന്നു. ത വള്ളത്തിനു ലകാരം പരമാക്രമൊർ പര
സവണ്ണനഃ ഭവിക്കം. പരസവണ്ണനഃ=പരത്തിനേരാ സവണ്ണനഃ. സവ
ണ്ണനഃ സംജ്ഞ. “തുല്യാസ്യപ്രയതിം” എന്ന സ്വത്താൽ വിഹി
തമാക്കിരിക്കണ്ണ. ഉദാഹരിക്കണ്ണ—“തല്ലുഷി” എന്നു. തദി+
ലഭി. ഇവിടെ ദക്ഷാരത്തിനേരാ സ്ഥാനത്ത് പരസവണ്ണനഃമായ
ലകാരം ഭവിക്കണ്ണ. ലകാരത്തിനേരാ സവണ്ണനഃ ലകാരം തന്നന്ന.
“വിദപാല്പിവതി” എന്നു. വിദപാം+ല്പിവിതി. ഇവിടെ ന
കാരമാക്കണ തവള്ളത്തിനു ലകാരാദേഹം വരുന്ന. ഈ ഉദാഹ
രണ്ടത്തിലും വിശേഷാത്ത എടുത്ത് കാണിക്കണ്ണ. “നസ്യ
നന്നാസിക്കോ” എന്നു. നകാരത്തിനേരാ സ്ഥാനത്തിൽ അന്ന
നാസിക്കമായ ലകാരം വരുന്ന. യവലങ്ങൾ അനന്നാസിക്കാനേര
നാസിക്കാദേഹം രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ടാനു് ഇൻവ് പരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്
ബ്ലൂ. നകാരം അനന്നാസിക്കമായതുരക്കാണു് “സ്ഥാനേന്തരതമഃ”
എന്നതിനു അനന്നാസിച്ചു് അതിനേരാ സ്ഥാനത്ത് അനന്നാസി
കമായ ലകാരം തത്തേദേഹമായി ഭവിക്കണ്ണ എന്ന താല്പര്യം. (11)
“ഉദിസ്ഥാ” എന്നു. ഉദി, സ്ഥാനുഖ്യപ്രാഃ, ഷുഡ്യസു, എന്നു
പദ്ദതിപ്പും. “അനന്നസ്വാരസ്യയിപരസവണ്ണനഃ” എന്ന സ്വ
ത്തിൽനിന്നു സവണ്ണനഃ എന്നനവത്തിക്കണ്ണ. ഉദി എന്നതു
പഞ്ചമത്തുരക്കാണു് പരഞ്ഞാബ്ലൂഹാരം ഉണ്ട്. “ഉദി പ
രണ്യാഃ” എന്നു. ഉത്തിൽനിന്നു പരഞ്ഞായിരിക്കണ്ണ സ്ഥാനു
ക്കരണ്യാഃ” എന്നു. ഉണ്ടായിരിക്കണ്ണ വൈക്കണ്ണ. ഉണ്ടായിരിക്കണ്ണ ഉപ
സന്ദൃം. സ്ഥാനുഖ്യക്കരിം=സ്ഥാ, സൗമ്യം ഇം ധാത്രക്കരി. ഷുഡ്യ
സവണ്ണനഃ=ഷുഡ്യത്തിനേരാ സവണ്ണനഃ. (12) എന്നി പഞ്ചമീനി

പാശ്ചാത്യനിന്ത്യൻ ക്രിയമാണം കാഞ്ചം വർഗ്ഗാന്തരോണാവ്യവഹി തസ്യ പരസ്യ ജേതയമും | (13) ആട്ടേ പരസ്യ | മ-മ-ഓൾ-|

ദ്രോം ഉച്ഛിഷ്ടത്തു പരശ്രാമപ്രാഹാരം ചെയ്യുന്നത് പ്രമാണ സിഖമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു. “തസ്യാദിത്രു” — എന്ന്. തസ്യാഥി, ഇതി, ഉത്തരസ്യ. ഇവിടെ ‘തസ്യാന്തിനിതി നിത്രിശ്ശേ’ — എന്ന സുഗ്രതതിൽനിന്ന് നിത്രിശ്ശേ എന്നുവെത്തിക്കുന്നു. തസ്യാഥി എന്നതുകാണ്ടു പാശ്ചാത്യന്തരങ്ങളെയെല്ലാം ഗ്രഹിക്കുന്നും. ഉത്തരം-വർഗ്ഗാന്തരം-കാണ്ട് അവ്യവഹിതമായിരിക്കുന്ന പരം. ഇതു പരിഭ്രാംകകാണ്ടു വിധിസുഗ്രതങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നു. അപ്രോക്ഷി അത്യാഥ അവിടവിടു വിധിക്കുപ്പുടുക്കാഞ്ചം പരത്തിന്ന് ഭവിക്കും എന്നു വന്നാക്കുന്നു. അങ്ങിനെ തന്നെ വ്യാപ്താനിക്കുന്നു. ‘പാശ്ചാത്യനിദ്ര’ — എന്ന്. പാശ്ചാത്യനിദ്രം-കാണ്ടു ക്രിയമാണമായിരിക്കുന്ന കാഞ്ചം വർഗ്ഗാന്തരം-കാണ്ടു അവ്യവഹിതമായിരിക്കുന്ന പരത്തിന്ന് (ഭവിക്കാമെന്ന്) ജേതയമാണ്. ഇതുകാണ്ടു പാശ്ചാത്യനിദ്രം-ചെയ്യു വിധിക്കുപ്പുടുന്ന വിധി പാശ്ചാത്യനിദ്രിശ്ശേ-പദാർത്ഥത്തിന്റെ അവ്യവഹിതപരത്തിനു മാത്രം ഭവിക്കും എന്നുമ്മായി. ഈ പരിഭ്രാംകയ അടിസ്ഥാനാപുട്ടുത്തിട്ടാണ് പാശ്ചാത്യനു കാണണ്ടെന്നത്തു പരസ്യ എന്ന് അഥവാ ചരിക്കുന്നത്. (13) എനി സ്ഥാനപൂർണ്ണാതുകരിക്കും ചുപ്പം-സബ്ദം വരുന്നതായാൽ ആയത് “അലോന്ത്രസ്യ” എന്ന സ്ഥാനപൂർണ്ണതെ അനുബന്ധരംത്തിനു വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത് ഇജ്ഞമല്ല എന്നു വോധിപ്പിപ്പുന്നായി അഭലാക്രൂഡുന്നതുപരം അനുബന്ധരംത്തു ഉപയോഗിക്കുന്നു. “ആദ്ദേഹ പരസ്യ” എന്ന്. ഇവിടെ “അലോന്ത്രസ്യ” എന്ന സുഗ്രതതിൽനിന്ന് അലേഡി എന്നുവെത്തിക്കുന്നു. ഇതും പരിഭ്രാംകാണ്ടു നിന്ന് അലേഡി എന്നുവെത്തിക്കുന്നു. ഇതുകാണ്ടു എന്നിക്കൽ നിാന്നകിലും പരമായ ഒന്നിനു കാഞ്ചം വിധിക്കുപ്പുട്ടാൽ അതു

പരസ്യ അപേക്ഷിതാ ത തകസ്യാദ്ദേശ്യാല്പമും | (14) ഇതി സന്ധ്യ
മഃ (15) * ത്യക്താ ത്യർ സവണ്ട് | വു_ആ_ന്നാ | മഹഃ പരസ്യ

ଯତେବୁ ବା ଲୋପଃ ସବେଳା ଯେବା (16)* ବରି ଚ । ଯୁ-ଶ-ତତ୍ତ୍ଵା
ବରି ଯେବାଂ ଚଶଃ ପ୍ରୟେ । ଶୁତ୍ରଦେଖ ତେଜ୍ଜ୍ଞ ରତି । ଉତ୍ସମାନମ' । ଉ
ତତମ'ଭଗମ' । (17)* ଯେହା ମୋନ୍ତରରପ୍ରାମ୍ଭ' । ଯୁ-ଶ-ତ୍ରୀର । ଯ

ଏହି ଉତ୍ସମାନଭେଦିଲୁଂ କହାରେହାଙ୍କଣ ହାଲ୍ପିତନିକା ପରମାଯ
ମକାରମାକଣ ଯେବାଂ ସବେଳାମାଯ ଯେବା' (କଣ୍ଠାଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ)
ତତିର ମକାରଂ ରଣ୍ଡାମତରତିର କହାରଂ) ପରମାଯତ୍ରକୋଣ୍ଡ ପ
କଷି ଲୋପଃ ଭ୍ରମିକଣ୍ଠ । ଅଭ୍ୟୋଦ୍ୟ ଲୋପପକ୍ଷତିର ଉତ୍ସମା
ନଂ ଏହିନାଂ ଉତ୍ସମ'ଭଗମ' ଏହିନାମାଯି । (16) "ବରିଚ" । ବରି,
ଚ, ଏହିନା ପଦେଶ୍ୱର ଭୋ । "ଯେବାଂ ଜାତ" — ଏହିନା ଗୁରୁତତିର
ନିକା ଯେବାଂ ଏହିନାଂ, "ଅଭ୍ୟୋଦ୍ୟପରିଚାର" ଚ" ଏହିନା ଗୁରୁତତିର
ନିକା ଚର' ଏହିନାଂ ଅନେବନ୍ତିକଣା । "ବରି ଯେବାଂ" — ଏହି
ନା ଚର' ପରମାକଷିବ୍ୟାଧ ଯୈଲ୍ଲକର୍ମକଷି ଚର'କର୍ମ ଭ୍ରମିକଣ୍ଠ । ପ
ର' ଯେବା' ଚର' ଶୁତ୍ରକର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟାଧ୍ୟାରଣମର୍ଦ୍ଦ ତତାଣ । "ଶୁତ୍ର
ଦେଖ" — ଏହିନାଂ । ଶୁତ୍ର ଗୁରୁତକାଣଙ୍କ ଉତ୍ତିରିନେର କହାରମାକଣ
ଯୈଲ୍ଲିନା' କହାରମାକଣ ଚର' ପରିନା । ବାନ୍ଧୁବତତିର ପୁଣ୍ୟ
ସବେଳାଭୁଂ ଲୋପଭୁଂ ଅନ୍ତିଲିଲମାଯତ୍ରକୋଣ୍ଡ' ଶୁତ୍ରକର୍ମକଷି ଦ
ବିତି ତତାଣ ସକାରାଯମନ୍ତିର "ବରି ଚ" ଏହିନା ଚର୍ତ୍ତପା
ପରିନାତାଣ' । ଅତିନାତ' "ବରି ଚ" ଏହିନାଗୁରୁତଂ ପ୍ରାପ୍ତର୍
ନିତ୍ୟଶର୍ମୀ ପୁଣ୍ୟସବେଳାଭୁଂଲୋପଭୁଂ ପରିଯନ୍ତାଣ' ନ୍ୟାଯୀଂ ।
ଚର୍ତ୍ତପା ପରିବ୍ୟାଧ ଉତ୍ସମାନଂ & ଉତ୍ସମ'ଭଗମ' ଏହିନାମାକଣ ।
ତୁମ୍ଭି ଉତ୍ସମାନଭେଦ ଉତ୍ତମାନଂ । ଉତ୍ସମ'ଭଗମ' । ଏହିନାତ' ଲୋ
ପଂ ପାକଷିକମାଯତ୍ରକୋଣ୍ଡ ଲୋପଃ ପରାତତ ପକ୍ଷତତିର ପୁ
ଣ୍ୟସବେଳାଭୁଂକାଣାଯିଟିଭ୍ୟ ମକାରଂ କେମାକଣାତାଣ' । ଆତ
ମକାରତତାଣା ଚର୍ତ୍ତପା ପରିକରିଲ୍ଲ । ଏହିଶୁତ୍ରକାଣାଣାତ'
ଚର୍ତ୍ତପାତତ କାରିତ୍ୟ ପୁଣ୍ୟସବେଳା' ଅନ୍ତିଲିଲମାକକୋଣ୍ଡତତାଣ ।
(17) "ଯେହାମୋନ୍ତା" — ଏହିନା, ଯେବାଂ, ମହି, ଅନ୍ତରରପ୍ରାମ୍ଭ
ଏହିନା ପଦେଶ୍ୱର ଭୋ । "ଉତ୍ସମା" — ଗୁରୁତତିର ନିକା ପୁଣ୍ୟସ୍ର ଏହି

യാ പരസ്യ ഹസ്യ വാ പുൽസവൻ്റ് | നാദസ്യ ദേഹാധിസ്യ സം
വാരിസ്യ മഹാപ്രാണസ്യ താദ്വാരാ വർത്തചതുത്തം | വാഗ്ദാഹരിഃ

സം “അന്ന സപാരസ്യ യക്കി പരസവണ്ണന്ന്” എന്ന സൗതു ശാഖിൽ
നിന്നു സവണ്ണന്ന് എന്നു അറബത്തിക്കേന്നു. തൊഴി എന്നു പ
ഞ്ചമി. “ത്യചക്ഷ്” എന്ന്. തെളിക്കൽ നിന്നു പരമായ ഹത്തി
നു പദ്ധതി പുൽസവണ്ണന്ന് ഭവിക്കും. തെയ്യ എന്നുതു വർത്താദ്വാ
ടെ അട്ടിലിയിലുള്ള നന്നാലക്ഷ്യരണ്ണങ്ങളു ഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ
അശ്രൂക്കളുടെ സവണ്ണന്നങ്ങളായ വർത്താക്ഷ്യരണ്ണങ്ങളിൽ വെച്ച് എത്തക്ക്
രമാണു് മഹാരതിനു സദ്വാതമാ എന്നുള്ള ജിജ്ഞാസായ ഒ
മിപ്പിക്കുന്നു. “നാദസ്യ ദേഹാധി” എന്നു തുടങ്ങി. നാദം ഒരി
ദേഹാധിമായി സംബന്ധിച്ചി മഹാപ്രാണമാധിരിക്കുന്ന മഹതി
നു് താപ്രകാരംഭിയുള്ള വർത്തചതുത്തം ഭവിക്കുന്നു. വർത്താക്ഷ്യരണ്ണങ്ങളിൽ
വെച്ച് നാലാമത്തെത്തു തന്നെയാണു് മഹാരതേന്താടു സദ്വാദാക്ക
ന്നത്. കാരണം എല്ലാ ബാഹ്യപ്രയത്നങ്ങളുടെയും ഏലിക്കും ത
നെന്നു. വർത്തതീയാക്ഷരം നാദഭേദാധിസംഖാർ-പ്രയത്നങ്ങളും
കൂടിയതാബന്ധകിലും മഹാപ്രാണമില്ല. പദ്ധതമാക്ഷരവും അതു
പോലെ തന്നെ. വർത്തപ്രതിയാക്ഷരം മഹാപ്രാണമാക്കുന്നവ
കിലും നാദാദിപ്രയത്നങ്ങളും കൂടിയതാക്ഷരവും മഹാപ്രാണ
ദ്വാരതുത്തംക്കും നാദാദിപ്രയത്നങ്ങളും കൂടിയതും മഹാപ്രാണ
വും അതുകൊണ്ടു. മഹാരവും അപ്രകാരമായതുംകാണ്ടു മഹാരതതി
നു വർത്തചതുത്തംക്കുംതന്നിനുമുള്ള സാദ്ധ്യം മുന്തിയുള്ളമാക്കുന്നു. ഈ
ദ്വാരതെന്ന കാഴ്ച വർത്താക്ഷ്യരണ്ണങ്ങൾനിന്നു മഹാരം പരമാക്രമോർ
അതായും വർത്തതീവല ചതുത്തമാർഥ അതേദേശമാക്കുമെന്നു വന്നുകൂടു
നു. മുദാധാരിക്കുന്ന “വാഗ്ദാഹി” എന്നു്. വാഗ്ദാഹരിഃ. ഈ
വിടെ ശക്താരമാക്കുന്ന തെളിക്കുന്നു പരമായ മഹാരതതിനു
മഹാരാഘവം വരുന്നു. വാഗ്ദാഹരിഃ വാഗ്ദാഹരിഃ. പുൽസവണ്ണന്ന്
മില്ലാതു തുപം കാണിക്കുന്ന “വാഗ്ദാഹി” എന്നു്. വാഗ്ദാഹ

വാഗ്ദഹരിഃ(18)*ഗൾചേരാടിവു്-സ്-ന്നു തയങ്കി പരസ്യംസ്യ
ചെരാ വാടി..(19) തദ്ദീവ ഇത്രുത സൈ ചുതേപന ജകാരേ കു
തേ പെരി ചേതി ജകാരസ്യ ചകാരഃ । തച്ചിവിഷ, തച്ചിവിഷഃ(20)

മഹിഃ. (18) “ഗൾചേരാടി” എന്ന്, റഖ, ചരി, അടി, എന്ന
പദച്ചും. “തയങ്കാമോന്മുതരസ്യം” എന്ന സുത്രത്തിൽ നി
ന്ന തയങ്കി, അന്മതരസ്യം എന്നു പദങ്ങൾ അനുവത്തിക്കു
ന്ന. “തയങ്കി പരസ്യ” എന്ന്. തയളിക്കൽനിന്നു പരമായി
രിക്കുന്ന ശത്രിന്ന് അട’ പരമാക്കുന്നും ചരം (ചരകാരം) പക്ഷേ
ഭേദിക്കും. (19) ഉദാഹരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്ന. “തദ്ദീവ്” ഇത്രു
തു” എന്ന്. തദ്ദീവിഷ എന്നേന്നടത്തു ചകാരത്തിനു തുപ്പം
കൊണ്ടു ജകാരം കൃതമായിരിക്കും സമയത്തിക്കൽ, “വരിച്ച്” എ
ന്നതുകാണ്ടു ജകാരത്തിനു ചകാരം (വരുന). ഇത്തിനെ ത
ദ്ദീവിവിഷ എന്നതു് തച്ചുദീവിഷ എന്ന പരിശീലനിച്ചു. പി
നു “ഗൾചേരാടി” എന്നസുത്രങ്ങൊണ്ടു ചകാരംാകുന്ന തയളി
ൽനിന്നു പരമായ ശകാരത്തിന്ന് ഇകാരമാകുന്ന അട’ പരമായ
തുകാണ്ടു ചരകാരാദേഹം ഭേദിക്കുന്ന. തച്ചുചർണിവിഷതച്ചിവിഷഃ.
ചരകാരാദേഹം വരാത്തപക്ഷത്തിൽ ഉദാഹരിക്കുന്ന. “തച്ചി
വിഷ്” എന്ന്. തച്ചുദീവിഷഃ. (20) “ചരത്പമമീതി” — എന്ന്.
ചരത്പാ അമ്മിക്കലുണ്ണനു വാച്ചുമാകുന്ന. സുത്രത്തിൽ അടി
എന്ന് പറഞ്ഞ സ്ഥാനത്തിൽ അഥവാ എന്നു പറയേണ്ടതാണ്.
അഞ്ചിനയാക്കിനും ലകാരങ്ങേയും വർദ്ധപണ്ഡമണ്ഡലേയും കു
ടി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അഞ്ചിനെ പറഞ്ഞന്തിന്നും പല
തതെ ഉദാഹരിച്ച കാണിക്കുന്ന. “തചർണ്ണോകേന” എന്ന്. ത
ചർണ്ണോകേന. ഇവിടെ ശകാരത്തിന്ന് ലകാരം പരമാക്കുന്ന
ഴം ചരത്പാ വരുനു. അടി എന്ന് പറയുന്നും അതു സിലി
ക്കുന്നതല്ല. ഇപ്പുകാരം തച്ചുദീവും, ദിതലംയ ഉദാഹരണം

(ചരതപമമിതി വാച്ചുമ് ।) തച്ചുള്ളടക്കന് | (21) * മോനസ്പാരഃ | പു-ന്തരം | മാന്തസ്യ പദാന്തസ്യാഖ്യാനം ശാഖ്യാനം | എറിവാദഃ | (22) * നഞ്ചയദാന്തസ്യ ത്യല്പി | പ്ര-ന്ത-രം | നസ്യ മസ്യ ചാപദാന്തസ്യ ത്യച്ചന്തസ്പാരഃ | യഥാംസി, ആക്രമംസ്യതേ | ത്യച്ചി കിം | (23) * അനാസ്പാരംസ്യ യയി പരസ്വ

അദി കണ്ണൊക്കാള്ളണം. (21) “മോനസ്പാരഃ” — എന്നും. 28,. അനാസ്പാരഃ എന്ന പദശ്ശേഷം. “പദസ്യ” എന്ന സുത്രവും “ധലി സംഖ്യാം” എന്ന സുത്രത്തിൽ നാന് ധലി എന്ന പദവും അനവാന്തിക്കുന്നു. 28 എന്നതു പദസ്യ എന്നതിന്റെ വിശദ്യനാണും. “മാന്തസ്യ പദസ്യ” എന്നും. മാന്തരാക്രിക്ഷാന പദത്തിന് ധലി പരമാക്രമോർമ്മ അനാസ്പാരം ഭവിക്കം. ഈ അനാസ്പാരം “അലോന്ത്രസ്യ” എന്ന സുത്രം കാണും അനമായ മകാരാത്തിന്റെ നമാനത്തിൽ വരുന്നതാണും. ഉദാഹരിക്കാം. “ധരിം വരേ” എന്നും. ധരിം+വരേ. ഇവിടെ ഒക്കരത്തിന് അനാസ്പാരം വരുന്നു. (22) “നഞ്ചയദാന്തസ്യ” — നഃ, ച, അപദാന്തസ്യ, ത്യല്പി എന്നും പദശ്ശേഷം. “മോനസ്പാരഃ” എന്ന സുത്രം അനവാന്തിക്കുന്നു. “നസ്യ മസ്യ ച” എന്നും. അപദാന്തമായിരിക്കുന്ന കകാരത്തിനം, മകാരത്തിനം, ത്യലി പാമാക്കിവും അനാസ്പാരം ഭവിക്കം. ഉദാഹരിക്കുന്നു. “യഥാംസി” എന്നും. യഥാം+സി. ഇവിടെ നകാരത്തിന് അനാസ്പാരം വരുന്നു. യഥാം+സി എന്നതിന്റെ നില്പിത്തി മുകളിൽ വെളിബാക്കം. “ആക്രമംസ്യതേ” എന്നും. ആക്രമം+സ്യതേ ഇവിടെ മകാരാത്തിന് അനാസ്പാരം ഭവിക്കുന്നു. “ത്യലി കിം” — എന്നും. ത്യച്ചി എന്നതിന്റെ ധലാ എന്തെന്തും? “മന്ത്രതേ” എന്നും. ഉന്നു+യതേ. ഇവിടെ ത്യച്ചി പരമല്ലാത്തതുകാണ്ട നകാരത്തിന് അനാസ്പാരം വരുന്നുണ്ട്. (23) “അനാസ്പാരംസ്യ യയി” — എന്നും. അനാസ്പാരംസ്യ, യയി, പരസ്വവസ്ത്രം എന്ന് പദശ്ശേഷം. അനാസ്പാരത്തിന് യയി പരമാക്രമോർമ്മ പരസ്വവസ്ത്രം ഭവിക്കം. ഇവിടെ അനവും ത്തി മതലാഡവില്ലാത്തതുകാണ്ട ഈ സുത്രത്തി നീന് ശാശ്വതാജ്ഞാനാശം അദ്വിഭാനങ്ങളാട്ടുകൂടി വ്യാപ്തം

ಂಃ । ಪ್ಯ-ಸ-ಥಪ್ । ಲ್ಲಷ್ಟಿಂ । ಶಾಂತಃ । (24)* ವಾ ಪಡಾನೆಸ್ಯ । ಪ್ಯ-ಸ-ಥಂ । ತಪಂ-ಕರೋಷಿ, ತಪಂ-ಕರೋಷಿ । (25)* ಮೋರಾಜಿ ಸ ಮಃ ಕೆಪ್ತಾ । ಪ್ಯ-ಂ-ವರ್ತ. ಕಪಿಬೆಣೆ ರಾಜೇತರ್ ಪರೆ ಸಹೋ ಮಸ್ಯ ಮ ಏಂಬ ಸ್ಯಾಂತ । ಸತ್ರಾಕ್ । (26)* ಹೋ ಮಪರೆ ವಾ । ಪ್ಯ-ಂ-ವರ್ತ.

ತಿಕಣು “ಪ್ಲಷ್ಟಿ” ಎಂಣು. (ಇತಿರಂದ ಅತಮಂ) ಲ್ಲಷ್ಟಿಮಾಹಣ. ಉಳಾಹರಿಕಣು. “ಶಾಂತಃ” ಎಂಣು. ಶಾಂತಃ. ಇವಿದ ಸಮಾಗ ಸುಖಂತ್ರಾರ್ಥಾಣಕೆಂಡೆ ಅಂಗಂಸಪಾರಂಸುಂತರಿತಿಂ ಪರಿಸವಣ್ಣಂತಾಯ ನಕಾರಾ ವಜಣಾ. ಶಾಂತಃತಃ=ಶಾಂತಃ. ಮರುಭಂಹರಣಾಂಧಿ ಕಣ್ಡಿಕೊಂಡಿ. (24) “ವಾ ಪಡಾ” — ಎಂಣು. ವಾ, ಪಡಾನೆಸ್ಯ ಎಂಣು ಪಡ ಶ್ವೇತಂ. “ಅಂಗಂಸಪಾರಂಸ್ಯ ಯತಿ” ಎಂಣ ಸ್ವತ್ರಂ ಇಂದ್ರಿಯಂ ಅಂಗಂ ಯತ್ತಾಕಣಾ. ಅಂಭ್ಯಾಸಿ ಪಾತ್ರಾನಂತರಾಯಿರಿಕಣು ಅಂಗಂಸಪಾರಂತಿಂಗೆ ಯತ್ಯ ಪರಮಾಹಂಯೊಂದು ಪರಿಸವಣ್ಣಂ ಪರಿಸ್ಯ ವೆಂಿಕಣಂ ಎಂಣತಮಂ ಕಣು. ಉಳಾಹರಿಕಣು “ತಪಂ-ಕರೋಷಿ” ಎಂಣು. ತಪಂ-ಕರೋಷಿ. ಇವಿದ ಅಂಗಂಸಪಾರಂ ಪಡಾನೆತಮಾಯತಿಗಾಂತ ಪಾಃಕಣ ಪರಿಸ ಯಣ್ಣಾ (ಇಕಾರಂ) ವಜಣಾ. ಅತಿಲ್ಲಾತ್ರವಹಣತಿಂ ಉಳಾಹರಿಕಣು. “ತಪಾ ಕರೋಷಿ” ಎಂಣ. ತಪಂ-ಕರೋಷಿ ಅರ್ಥಲೇಂ ಕಣ ಮಿಷ್ಟಿ. (25) “ಮೋರಾಜಿ ಸಮಃ” — ಎಂಣು. ಮಃ, ರಾಜಿ, ಸಮಃ, ಏಕಪ್ರಾ ಎಂಣು ಪಡಶ್ವೇತಂ. “ಮೋಗಂಸಪಾರಃ” ಎಂಣ ಸ್ವತ್ರಂತಿಂ ನಿಣು ಯಣ್ಣಂತಮಾಯ ಮಃ ಎಂಣ ಪಡಂ ಅಂಗಂ ಯತ್ತಾಕಣಾ. ಇಲ್ಲ ಸ್ವತ್ರಂತಿಂ ಮಃ ಎಂಣತ್ತ ಪ್ರಮಾಂತಮಾಹಣಾ. ಗೆಪ್ತ ಎಂಣೆಂದರ್ಥ ಕಪಿಣಣ್ಣಂ ಹೊಂಡೆ ಕಪಿಣಿಗಾಂ ಗ್ರಹಿಕಣಾ. ಅತಿಗಾ ರಾಜಿ ಎಂಣತಿಂ ವಿಃಶಯಾಂಘಾಯಿ ಅಂತಪ್ಯಿಕಣಾ. ಅಂಭ್ಯಾಸಿ ಕಿಂಡಿಗಾ ಅಂತಮಾತತ ವೃಷತಮಾಹಣಾ. “ಕಪಿಬೆಣೆರ್ತ” — ಎಂಣ. ಕಪಿಣಂತಮಾಯ ರಾಜಾಂ ಪರಮಾಹಂಯೊಂದು ಸಮಿಗಣಂ ಮಹಾರಂತರಿಂಗೆ ಮಹಾರಂ ತಣಣ ಅ ವಿಕಣಂ. ಅಂಗಂಸಪಾರಂ ಡೆಂಿಕಣಿಷ್ಟಿ. ರಾಜಾಂತಿ=ರಾಜೇಯಾತ್ರ. ಕಪಿಪ್ ಇಹಣಿಂ ಪಾಹಣಪ್ರಾಚಿ. ಉಳಾಹರಿಕಣು “ಸತ್ರಾಕ್” ಎಂಣು. ಸ ಮಂತ್ರಾಕ್. ಇವಿಡ ರಾಕ್ ಎಂಣತ್ತ ಕಪಿಬೆಣೆರಾಜೇಯಾತ್ರವಿಗಣಂ ತ್ರ ಪಮಾಗುಂ. ಸಮ್ ಎಂಣತ್ತ ಪಡಮಾಯತ್ತಾಕಣೆ ತಣಂತಮಾಯ ಮಹಾರಂತರಿಂಗೆ ಅಂಗಂಸಪಾರಂ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಹಿಕಣಾ. ಮಹಾರವಿಧಿ ಅತಿಗಾ ಬುಬಿಂಬಣಾ. ಸತ್ರಾಕ್. (26) “ಹೋ ಮಪರೆ” ಎಂಣು. ಹೋ, ಮಪ

മപര മകാര പദര മസ്യ മോ വാ | കിർ മലയതി, കിം മലയതി | (27) (ഇവലപചരംവലു വാ) കിൽ ഘ്രഃ, കിം ഘ്രഃ, കിവ് മപലയതി, കിം മപലയതി, കില് ഷ്ടാഭയതി, കിം ഷ്ടാഭയതി | (28) * നപരേ നഃ | പ്ര-ന-ര | നപരേ മകാര മസ്യ നോ

രേ, വാ, എന്ന് പദേഷ്ഠം. “മോനസ്പാരഃ” എന്ന സ്വത്തിൽ നിന്ന് മദ എന്നം, “മോരാജി” — എന്ന സ്വത്തിൽ നിന്ന് മദ എന്നം, അനവത്തിക്കേന. മപരേ എന്നതിന് മദ പരം യസ്യ ത്തസി എന്ന് വിഗ്രഹമാകുന്ന. “മപരേ മ” എന്ന്. മപരമാ യിരിക്കുന്ന മകാരം പരമാക്രമോർ മകാരത്തിന് മകാരം പക്ഷി വെിക്കം. ഇദാഹരിക്കുന്ന “കിർ മലയതി” എന്ന്. കിർ + മലയതി. ഇവിടെ മപരമായ മകാരം പരമായതുകാണ്ട് കിമിന്റെ മകാരത്തിന് പക്ഷി മകാരത്തിന് പക്ഷി മകാരത്താനു വരുന്നു. മകാരാഭാവപക്ഷി ത്തിൽ ഇദാഹരിക്കുന്ന “കിം മലയതി” എന്ന്. കിം + മലയതി. “മോനസ്പാരഃ” എന്നതുകാണ്ട് മകാരത്തിന് അനസ്പരം വെിക്കുന്ന. (27) “യവലപരേ യവലാ” — എന്ന്. ഇവിടെ മദ എന്നം മഹ എന്നും ശമനവും തിളിഞ്ഞും. മകാരത്തിന് യവലപരമായിരിക്കുന്ന മകാരം പരമാക്രമോർ യവലങ്ങൾ പക്ഷി ദ വിക്കം. “യമാസം പ്രമനഭേദങ്ങൾ” — എന്നതിനെ അനസറിച്ച് യകാരപരമായ മകാരം പരമാക്രമോർ യകാരവും, വകാരപരമായ മകാരം പരമാക്രമോർ യകാരം പരമാക്രമോർ വകാരവും, ലകാരപരമായ മകാരം പരമാക്രമോർ ലകാരവും വെിക്കം എന്നതം കിട്ടുന്നു. കുമാണി ഇദാഹരിക്കുന്ന “കിൽ ഘ്രഃ” എന്നതുടന്നി. കിൽ + ഘ്രഃ. ഇവിടെ യകാരപരമായ മകാരം പരമായതുകാണ്ട് മകാരത്തിന് യകാരാഭദ്രം വരുന്നു. ആത്ത് സ്ഥാനസാമ്പര്യകാണ്ട് അനന്താസികം തന്നേയാകുന്നു. യകാരം വരാത്തപക്ഷത്തിൽ ത്രപം കാണിക്കുന്ന “കിം ഘ്രഃ” എന്ന്. കിം + ഘ്രഃ. “മോനസ്പാരഃ” എന്ന സ്വത്തി അനസ്പരം വരുന്നു. ഇതുപ്രകാരം നീരം വരുന്നു. (28) “നപരേ നഃ” എന്ന്. നപരേ, നഃ, എന്ന് പദേഷ്ഠം. “മേനോ സപ്തഃ

வா | கிட்டுதே | கிடைத | (29) * யி ஸி யுக் | வு-உ-
யல் | யாத் பரஸு ஸ-ஸு யுவத | (30) * ஏற்றுவளத கி
தெ | ம-ட-ல-ர | கிற்கிடாத யெப்புவகத ர-ஸு குமாபு

“” എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്ന് മറിഞ്ഞം, “മേ മഹദേവ” — എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്ന് മേ, വാ, എന്നം അനുവദ്ധത്തിക്കൊണ്ടു. “ന പദേര ചുകാ” — എന്ന്. നപരമായി കിട്ടുന്ന യക്കാരം പഠ്യോക്ഷി ബോർ മകാരത്തിന്ന് നകാരം പക്ഷേ ഭവിക്കം. ന പരംനകാരമാക്കുന്ന പരഭ്രഹം തുടിയത്. ഇലാഹരിക്കുന്ന “കിൻ ദിനതേ” എന്ന്. കിമു+സ്വീത. നകാരാഭാവപക്ഷത്താൽ അശനസപാരം വായാമന്ന് കാണിക്കുന്ന “കിം ദിനതേ” എന്ന്. (29) ലഡി സി? — എന്ന്. ഡി, സാ യുടോ, എന്ന് പദചേപ്പും. “മേ മഹദേവ” — എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്ന് വാ എന്നുന്നവദ്ധത്തിക്കൊണ്ടു. ഡി എന്ന തു പണ്ണുവിളം സി, എന്നതു സപ്പമിളം ആക്കുന്നു. ഇന്തിനെ പാശമുന്തവും സാള്ളുന്നവും തുടി വരന്നേന്നതും സാള്ളമുന്തതേരു ചീഞ്ചുനമായി വിവരിപ്പിക്കുന്നും. ദ അങ്ങിനെ കുട്ടിനു അത്മം പറഞ്ഞും. “ഡാൽപരസ്യ” എന്ന്. ഡകാരത്തിൽനിന്ന് പരമാധിക്കുന്ന സ്കാരതഭിന്ന് യുടോ പക്ഷേ ഭവിക്കം. (30) യുടോ കുനിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ വരുന്നതാല്ലെന്ന് കാണിപ്പാനായി പറയുന്ന “ആദ്ദേഹത്തെ കകിത്തു” എന്ന്. ആദ്ദേഹത്തു, ടകിത്തു, എന്ന് പദചേപ്പും. (ഒന്നു കു പര കൈഞ്ഞാവിത്തു യണ്ണും തു=ടകാരകകാരണജോകുന്ന ഇത്തുകജോടു തുടിയവ) ടിത്തും, കിത്തും എന്ന് വരുന്നു. ആദിശബ്ദം ആദ്ദേഹയാളും അന്തരാഖ്യാ അന്താവയവദ്ധതയും കാണിക്കുന്നു. യമാസംവും അപയും ഉണ്ടോ. ദ ഇന്തിനെ കിട്ടിയ അത്മാത്ത വിവരിക്കുന്നു. “ടിത്തുകിത്തു” എന്ന്. ടിത്തുകിത്തുകൾ യാത്രാനിന്ന് ഉക്കണ്ണജോ കുന്നാഡാ അതിന്റെ ആദ്ദേഹാവയവജോക്കായി ഭവിക്കുന്നു. ഉക്കത

କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀଙ୍କ ପାନୀନିବିଦ୍ରୋହା ହେଲିଥାଏନ୍ତି.

ഈവാവുവെം്പും സുഖം, ഷട്ട്‌സന്തഃ, ഷട്ട്‌സന്തഃ (31) * എംബോൾ കുക്ക് ടുക്ക് റബി, പു- റു- റവു- ഓകാറണകാരഃയാദി കുക്ക് ടുകു വാസും റബി (32) (വരേ പ്രതിശ്രദ്ധി റബി പെണ്ണുംസാഡരിതി വാച്ചുമ്) മും വീംഷ്ടിപ്രാം ക്ഷുജി മും വീംഷ്ടി സുഗണ്ഠം

അംഗവിഹിതങ്ങൾ. തുരുക്കാണ്ടു ടിതാഡി വിധിക്കൊപ്പുട്ടത് ആദിയിലും കിത്താദി വിധിക്കൊപ്പുട്ടത് അന്തരാതിലും വരുമെന്ന കിട്ടി. പ്രകൃതത്തിൽ ഡകാരത്തിൽനിന്നു പരമായ സകാരത്തിനു വിധിക്കൊപ്പുട്ട യുട് ട'താക്കവകാണ്ട് ആദിയിൽ വരും. യുട്ടിൽ ടകാരവും ഉകാരവും ഇത്സംജനമാണ്. ഡകാരം ശേഷിക്കുന്ന. ഉലാഹരിക്കുന്ന “ഷട്ട് സന്തഃ” എന്ന്. ഷട്ട് + സന്തഃ യുട് ഷട്ട് + ഡുംസന്തഃ പിന്നു ഡകാരത്തിനും ഡകാരത്തിനും “വരിചു” എന്ന ചത്ത്. ഷട്ട് സന്തഃ യുട്ടിലും അവക്ഷാ ഷട്ട് സന്തഃ (31) “എംഗാക്കുകു” എന്ന്. എംഗാക്കു, കുക്ക്, ടുക്ക്, റബി, എന്ന ദ്രോ ഇവിടേയും “ഹോ മഹാരം” എന്നതിൽനിന്നു വാ അനവത്തിക്കുന്ന. “ഓകാറണകാ” എന്ന്. ഓകാറണകാരങ്ങൾക്കു കുക്ക് ടുകുളൈകളും റോവ് റമാക്കുഡോർ പാക്കു വരും. ഓകാരത്തിനു കുക്ക്, സാകാരത്തിനു ടുക്ക് | കുക്കിലും ടുകിലും ഇകാരകകാരങ്ങൾ ഇത്രുകളും ണം | അവ കിത്താഭത്രകാണ്ട് അന്താവാവുവണ്ണിലാക്കാ. (32) “ചുംബാപോി” — | പെണ്ണുംസാദിജീവന ഉത്തരവിൽ ചരുക്കിക്കും റൈ പരമാക്കുഡോർ പ്രതിശ്രദ്ധി (ഭവിഷ്യം) എന്ന വാച്ചുകുന്ന. പെണ്ണുംസാദിജീവന് റൈച്ചാഞ്ഞ റൈ പേരാകുന്ന. പ്രതിശ്രദ്ധി=ചർഗ്ഗപ്രതിശ്രദ്ധിക്കും വാച്ചുകും. “പും എം വീംഷ്ടി” മും + വീംഷ്ടി കുക്ക് | മും കുക്ക് + വീംഷ്ടി | കകാരാഡി ണ്ണപ്രതിശ്രദ്ധിഡേണ്ണ മും വീം വീംഷ്ടി | മും കുക്കും ഇവക്ലീകമാണുഡു. കുകം വരാത്തവക്ഷം മും വീംഷ്ടി; “സുഗണ്ഠം റീംഷ്ടി” സുഗണ്ഠം + വീംഷ്ടി ടുക്ക് | അതിനു പ്രതിശ്രദ്ധിം. പ്രതിശ്രദ്ധി

ഷണ്ണി, സുഗന്ധിക് ഷണ്ണി, സുഗന്ധി ഷണ്ണി (33)* നമ്മുടെ നൂതന പരസ്യ സസ്യ യൂഡാ സൻസി, സൻസി (34)* നി തുക്! വുന്നു പദാന്തസ്യ നസ്യ രേ പരേ തുഗാ സന്ന ചുംഭി, സന്ന ചുംഭി, സന്ന ചുംഭി, സന്ന ചുംഭി (35)* നു മോഹി സപാച്ചി എന്നി നിത്രുച്ചു! വുന്നു നു നു നു നു നു

രാ വരാത്തവക്കം സുഗന്ധി കുഞ്ചി ടുക്കം ഇല്ലാത്തവക്കം സു ഗന്ധി ഷണ്ണി! (33) “നമ്മുടെ”! നി, പ എന്ന ചേരും. “ഡി സി” എന്ന സുത്രതിൽനിന്ന സ് 8, യുട്, ശ്രവണം “മേരമവ അ” — എന്നതിൽനിന്ന വാഎന്നാം, അനവത്തിങ്ങനു. “നാ നാത്തുപ്”? നാന്തതികത പരമായിരിക്കുന്ന സകാരത്തിനു പ ക്രൈ യുട് ഭവിക്കം. സൻതീസി സൻ + സി! യുട്! ചത്തും യുട്ടില്ലാത്തവക്കം സൻസി! (34) “ശിത്രുക്”? റി, തുക്, എന്ന ചേരും. “നമ്മുടെ” എന്ന സുത്രതിൽനിന്ന നു എന്നാം മേരമവ അരയിൽനിന്ന വാ എന്നാം, “പദസ്യു” എന്ന സുത്രവും അന വത്തിക്കുന്നു. “പദാന്തസ്യ നസ്യ”? പദാന്തമായിരിക്കുന്ന ന കാരത്തിനു ശകാരം പരമാക്രമ്യമുണ്ടുകു പക്ഷേ ഭവിക്കം. “സ നെചുംഭി”? സൻ + ശുംഭി തുക്! കിത്തായത്രകാണ്ഡ് അന്താവ യബമാക്കുന്നു. സൻ+തീശുംഭി തകാരത്തിനും നകാരത്തിനും ആ തപാം ശകാരത്തിനു “ശേഖാടി” എന്ന ചത്തും തകാരസമാറി കമായ ചകാരത്തിനു “ഡിരായിരി” എന്ന ലോപം. ലോപം വരാത്തവക്കം സന്ന ചുംഭി തുക് ചത്തും വരാത്തവക്കതിൽ സ നെ ചുംഭി തുക് തുകില്ലാത്തവക്കതിൽ സന്ന ചുംഭി! (35) “ഒ ഒമാഹി സപാച്ചി” — 1 ഓ28, മുസ്താ, അച്ചി, എന്നു, നിത്രു എന്നു ചുരും. പദാർഥ എന്ന സുത്രം അനവത്തിക്കുന്നു. 1 ഓ28 എ നാതു പദ്മാനാഭത്രകാണ്ഡ് അച്ചി എന്ന സപ്പമുന്നും ഷണ്ണി! നമായി വിവരിണമിക്കുന്നു. “മുസ്താതുപരം” മുസ്താതിൽ നിന്നും പരമായ യാതാരി എന്നും നദിയും യാദത്തിൽനിന്നും പരമായ അച്ചിനു എന്നു നിത്രുമായി ഭവിക്കം. എന്നു എ

ଓৱা হো এম'তওৱা যত' পড়া তস্মাৰ্থ' পৰিস্যাখেৱা কেছক'। প্ৰক্ৰিয়াৰ বিষয়া, সুগ্ৰন্থ'ৰ লিখিত সন্ধিৰ পৰিপৰাৰণা (৩৬) * সূচী ৩২৪ সুট। পৃ-
ৰূপ-৭-১ সমৰাঙ্গ সুট। (৩৭) * অৱগুণনাবিকীৰ্ণ পৃষ্ঠাৰ পৰিপৰাৰণাৰ
বাবে পৃ-ৰূপ-৭-১ অৱগুণনাবিকীৰ্ণ সুট। পৃষ্ঠাৰ পৰিপৰাৰণাৰ
কোথাৰা (৩৮) * অৱগুণনাবিকীৰ্ণ পৰিপৰাৰণাৰ সুট। পৃ-ৰূপ-৭-১

என் எடுத்த புதூராமாரத்தில் கிடபால் வகுக்கின்றார்கள். அதூராமாரத்திலிருஷ்டி கிடபால் கால்மாவறுண்ணியை புதூருக்கால் ரகசீர் ஸ்திரை ஸங்பெயிக்கின்றன. அபேசுவை ஷா' ஸா' கா' எடுத்த கினாக்கள். குமேஹ உடாமரிக்கின் “புதூராமா” எடுத்துக்கொடி புதூர் + அத்தூரா ஹவிகாட் ஹுஸ்பத்தைக்கின்ற பரமாய எக்காரமாக்கள் அத்தேதைக்கூட்டுகிய புதூர் பகுதிக்கின்ற பரமாய எக்காரமாக்கிய (அத்தைக் கண்டுபிளிலுக்கூட்டுக்காரத்தினா) ஷா' கா' (அத்தூராவகைவமாயி) வகுக்கள். “நூக்கிளீங்கி”! நூக்கள்+நூக்கள் ஹவிகாட் ஸா' தாக்கள். “ஸாந்துதி”! ஸாந் + அபேசு தாக் ஹவிகாட் கா' வகுக்கள். (36) “ஸாந் நூடி”! ஸாந், நூடி எடுத்த சேர்வு. “மதுவஸூதிஸங்கூலிங்” — எடுத்த ஸுதுத்திக்கின்ற கினா கூ எடுத்த அதாவத்திக்கின்றன. “ஸமோகி”! ஸமிக்கி ஸுட் பரமாக்கொடு கூ வெிக்கால். ஸம் உபஸ்த்ரமாக்கள். நூக் கா' உபரி யியிக்கெபேஷன் * (37) அத்தாந்தாஸிகி”! அத்தா, அதாந்தாஸிகி, ஷுவ்ஸு, து, வா, எடுத்த பகுதேஷன். ஹது கூபுக்கரண்திலுக்கூட்டுத்தூக்காக்கூட்டு ஹதிலை அத்தா கூ ஷுந்திக்கின்ற அபுக்கரண்திலுக்கூட்டுத்தூக்காக்கால். ஹவிகாட் அபுக்கரண்தாக்கின் கவித்திக்கின்ற ஷுவ்மாயிடுக்கூட்டுத்தூக்கால் அதாந்தாஸி கால் பகுதை வெிக்கால். (38) “அதாந்தாஸிகால்” — எடுத்த அதாந்தாஸிகால், பாலி, அதாந்தாஸி, எடுத்த சேர்வு. அதாந்தாஸி கால் எடுத்த ஸுந்தர ஸுந்தர்லோவே பன்னமியைக்கள். ஸுந்தரம் லேம்

* സുംഘവില്ലാം കരോക്കാം ത്രിശ്ശേരി എന്ന സുതം ദയപ്പെട്ടെ.

അനന്നാസികം വിഹായ രോഗ ഘൃംഗ്രാത്‌പരാഗാസ്പാരംഗാട്ടകി (39)* പരവസാനങ്ങളായിരിപ്പജ്ജനിയിൽ | ഘൃന - ഫറോ വരി അവസ്ഥ ച പദം പദാന്തസ്യരഹമസ്യ വിസ്ത്രി (40) (സംഘം കാനാംസോ വക്തവ്യം) സ് സ്ലേ കത്താ, സംസ്ലേ കത്താ (41)* ഘ

പിച്ചിട്ടുള്ള ടീതിയകൾ പകരം പഞ്ചമിവരം എന്നാണ്. ഇവിട വിഹായ എന്ന ല്യാഡിനം ലോപിച്ചിരിക്കുന്നു. താതു കൊണ്ട് അനന്നാസികാൽ എന്നതിനും അനന്നാസികം വിഹാ യ എന്നത്താക്കുന്നു. “അത്രാനന്നാസികിൾ” — എന്ന സ്വത്തിൽ കുന്ന ഘൃംഗ്ര എന്നനുവർത്തിച്ച വിഭക്തിവിപരിശോശം ചെയ്യു ഘൃംഗ്രാൽ എന്നാക്കി പരി എന്നതിനോടന്പരയിക്കുന്നു. “അ നന്നാസികം വിഹായ്” — | അനന്നാസികരെ വിട്ടിട്ടും (അനന്നാ സികമില്ലാത്തപക്ഷത്തിൽ) തവികൾനിന്നു ഘൃംഗമായിട്ടുള്ളതു യാ തൊണ്ടു ഒറ്റിക്കൽനിന്നു പരമായി അന്നസ്താരാഗമംവിക്കും. (39) “പരവസാനംഗം—!” പരവസാനങ്ങളാണ്, വിസ്ത്രിയിൽ, എന്ന പദശൈഖ്യം. “രോർ്” എന്ന സ്വത്തിൽനിന്നും എന്നനു വന്തിക്കുന്നു. പദസ്യ എന്നുണ്ടുണ്ട്. പരാക്കലും (പർ പരമാക്കുന്നു കൂം) അവസാനത്തിലും പലാന്തമായിരിക്കുന്നരഹത്തിനു വിസ്ത്രിം ദിവിക്കും. (41) “സം ഘം കാ” വിസ്ത്രിസ്യ എന്നനുവർത്തിയാണ്. സം, ഘം, കാൻഡ്രൂതുകളാട വിസ്ത്രിത്തിനു് സകാരംവക്തവ്യമാക്കുന്നു. “സീസ്ലേത്താ സീസ്ലേത്താ” എന്ന്. സമി സൂടി എന്ന തുടക്കി ഇ തുവാര വ്യാഖ്യാനിശ്ചയപ്പേട്ട സ്വത്തുംബൈക്കൊണ്ട് ഇം തുപ്പന്മാർ സിലവിച്ചു എങ്ങിനെയെന്തുനാൽസമേം+സ്ലേത്താ എന്നാരിക്കുന്നും സമിനു് സുട് പരമായതുകൊണ്ട് ആത്പം വക്കുന്നു. സർ + സ്ലേത്താ | പിജന ഘൃംഗ്രായ അകാരത്തിനു് അനന്നാസികം വരു സ്വേം സീർ + സ്ലേത്താ എന്നും, അനന്നാസികമില്ലാത്തപക്ഷത്തിൽ അന്നസ്താരാഗമംകൊണ്ട് സം റ + സ്ലേത്താ എന്നും തുപ്പ സ്വേം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇം രണ്ട് പക്ഷത്തിലും രേഖയിനു് വിന്ദ്രീഡ്യം അതിനു് “സം ഘം കാനാം” എന്നു് സത്പരും വക്കുന്നു. (41)

മദ വയ്ക്കുമ്പോൾ | പുന്നന്തരാ അർപ്പരെ വയി വുമോ കൈ | വു സ്നേഹകിലഃ, വുംസ്നേഹകിലഃ | (42) * ന ശ്രദ്ധവുപ്രശാന്തം | പുന്നന്തരാ അർപ്പരെ ചരവി നാന്തസ്യ പദ്മസ്യ കൈ | (43) വിസജ്ജനിക്കാശസ്യ സദഃ | പുന്നന്തരാ വരി വിസജ്ജനിക്കാശസ്യ സദഃ സ്വാതം | ചക്രിന്ദ്രാധസ്യ, ചക്രിന്ദ്രാധസ്യ | അപ്രശാന്തം കിമോ |

“പുഡി വജ്ഞ”- | എന്നും, വയി, അർപ്പരെ എന്നു ചേരണം. “മത്രവണ്ണാത്”- എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്നും കു അനാവത്തിക്കണം. “അർപ്പരേവ്”- അർപ്പരമായിരിക്കുന്ന വയ് പരമാക്രമോദി വുമും ശബ്ദത്തിനും കു ഭവിക്കണം. അർപ്പരം= അമർ ആകുന്ന പരതോട്ടക്കൂടിയത്. അമർ പ്രത്യാഹാരമാകുന്നു. “വുംസ്നേഹകിലഃ വുംസ്നേഹകിലഃ” | വുമും + കോകിലഃ. കാഞ്ഞങ്ങൾ സംസ്കാരത്താ ഏ നേന്ത്രത്വോല തന്നെ. (42) “നഷ്ടവുപ്ര” | നൈ ചരവി അപ്രശാന്തം എന്നു ചേരണം. പദ്മസ്യ എന്ന സുത്രവും “പുഡി വജ്ഞ”- എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്നും അർപ്പരെ എന്നും, “മത്രവണ്ണാത്” എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്നും കു എന്നും അനാവത്തിക്കണം. “അർപ്പരേ ചു” അർപ്പരമായിരിക്കുന്ന ചരവ് പരമാക്രമോദി പ്രശാന്തം കു ബുദ്ധിനാമായിരിക്കുന്ന നാന്തമായ പദത്തിനും കു ഭവിക്കണം. അപ്രശ്നിനു എന്നതു ലുജ്ജച്ഛുടികമാണു. (43) “വിസജ്ജനിക്കാശസ്യ”- | വിസജ്ജനിക്കാശസ്യ, സദഃ, എന്നു ചേരണം. “പരവസാന മോദഃ” എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്നും വരി എന്ന എക്കറേം അനവത്തിക്കണം. “വരി വി”- വർ പരമാക്രമോദി വിസജ്ജനിക്കാശസ്യത്തിനും സകാരം ഭവിക്കണം. “ചക്രിന്ദ്രാധസ്യ ചക്രിന്ദ്രാധസ്യസ്യ” ചക്രിൻ + ത്രാധസ്യ | തന്ത്രം | അനന്തരാസികവികല്പം. തദ്ദോവപഹശ തരിക്കു അനന്തരാസപാരാഗ്രഹം. “പരവസാനമോദഃ” എന്നതുകാണ്ട് ആവിന്നു വിസ്ത്രിം | സത്പം | “അപ്രശാന്തം കിം” അപ്രശാന്തം എന്നതിന്റെ മലു എന്നോ? “പ്രശാന്താനോ തി”? പ്രശാന്തം + തന്നോതി. ഇവിടെ നാന്തമായ പദത്തിനും അർപ്പരെ ചരവ് പരമാക്രമോദഃം കുത്തം ഇല്ല. “പദ്മസ്യ

പ്രശ്നങ്ങോതി । പദ്ദേശത്തി കിമോ । മനി । (44)* തുന്നപേ ।
വു-നു-മു-ം- തുനിത്രസ്യ അംഗപേ । (45)* കപേപാഃ റീ ക റ
പേണ ച । വു-നു-നു-ം- കവദ്ധേ പവദ്ധേച വിസർജ്ജപ്പ റീ ക റ
പേണ സുഃ । ചാദ്രിസർജ്ജഃ । റീ റീ പാഹി, റീ റീ പാഹി, റീ റീ പാ
ഹി റീ റീ പാഹി, റീ റീ പാഹി । (46) * തസ്യ പരമാദ്രൂധിതയെ ।

തി കിം” എന്നും. പദ്ദേശ എന്നതിന്റെ മഹം എന്നും? “മ
നി”. മന + തി. ഇവിടെ മന പദമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതും
ഇല്ല. (44) “തുന്ന പേ” തുന്ന, പേ, എന്നും മേരം. “മനുവ
സോരു” എന്ന സുത്രത്തിൽ നിന്നും ഒരു എന്നനാവത്തിക്കണ്ണ.
തുന്ന എന്നത് ഭാഷയ്ക്കുകമാണും. “ഉദയമക്ഷു” എന്ന സു
ത്രത്തിൽനിന്നും വാദാഖ്യപഞ്ചായത്തായ ഉദയമാദാഖ്യവും അന്നവ
ത്തിക്കണ്ണ. “തുനിത്രസ്യ” എന്നും. തുന്ന എന്നതിനും പകാ
രം പരമാക്രമേം ഒരു പക്ഷേ ഭേദം. (45) “കപേപാഃ റീ ക”
കപേപാഃ, റീ ക റീ പേണ, ച എന്ന ശ്വേഠം. “വിസജ്ജനിയസ്യ
സഃ” എന്ന സുത്രത്തിൽനിന്നും വിസജ്ജനിയസ്യ എന്നനാവത്തി
കണ്ണ. “കവദ്ധേ പവദ്ധേ”. കവദ്ധവും പവദ്ധവും പരമാക്ര
മേം വിസർജ്ജത്തിനും റീ ക റീ പാഹി ഭേദം. ഇവിടെ ക
കാരപകാരാദ്ധിടു മുനിലുള്ള അബ്ലവിസർജ്ജമാക്കന്ന വിധിക്കല്ലെല്ല
ടന്നത്. “ചാദ്രിസർജ്ജഃ” (സുത്രത്തിലെ) ചകാരംകൊണ്ട് വി
സർജ്ജവും വിധിക്കല്ലെല്ലടന്ന. അപ്പോൾ പക്ഷേ വിസർജ്ജവും പ
ക്ഷേ അബ്ലവിസർജ്ജവും ഭേദമെന്നതും. ക്രമമായി ഉദാഹരിക്കു
ന്നും. “റീ റീ പാഹി” എന്നും തുടങ്ങി. റീ റീ പാഹി. റീ റീ + പാ
ഹി । അതും । അനന്താസികം, അബ്ലവിസർജ്ജം । റീ റീ പാഹി ।
അതും, അനന്തപാരാഗമം, അബ്ലവിസർജ്ജം । റീ റീ പാഹി । അ
തും, അനന്താസികം, വിസർജ്ജം, । റീ റീ പാഹി । അതും, അന
നന്തപാരം വിസർജ്ജം. തുന്ന പാഹി । അതും വികല്പമായതുകൊണ്ട്
ഇവിടെ അതും ഇല്ല. ധാരാതാരു കാഞ്ഞം ഇല്ല. (46) തസ്യ
പരമാഃ । തസ്യ, പരം, ആദ്രേഡിതം, എന്നും ശ്വേഠം. തശ്ശേ

വു_മരു_। പ്രിയക്കതസ്യ പരമാദ്ദേശിതം സ്വാൽ | (47) * കാനാ ക്രമിതേ | വു_രു_മരു_। കാനാകാരസ്യ അം സ്വാദാദ്ദേശിതേ | കു_പ_ സ്ന്താൻ, കാംസ്ന്താൻ | * ഷേര ച | റു_ച_നൈ_। ഗ്രസപസ്യ

ബ്രാഹ്മാകാണ്ഡ് “സവസ്യ ഭേദ” എന്ന ഘൃഷ്ടസ്ഥതതിൽ പര ഞഠിട്ടിള്ള പ്രിംഗവത്തെ ഗ്രഹിക്കബോധി കിട്ടുന്ന അത്മാത്ത പരയുന്ന — “പ്രിയക്കതസ്യ” — എന്ന്. പ്രിയക്കതതിന്റെ പരമായ ത്രാം ആദ്ദേശിതസംജ്ഞമായി ഭവിക്കം. പ്രിത്പം വന്നേട തൽ രണ്ടാമതുപ്പറിക്കബൈപ്പുട്ടതിനും ആദ്ദേശിതസംജ്ഞയുണ്ട്. (47) “കാനാദ്ദേശിതേ” — കാൻ, ആദ്ദേശിതേ എന്ന് ഷേരം. കാൻ എന്നതു ഘൃഷ്ടപ്പണ്ഡികമാകുന്നു. അദ്ദേശിം കാൻ എന്നതിനും എന്നത്മമാകുന്നു. ഒരു എന്നാനവത്തിക്കുന്നു. കാൻ എന്നതിനു ഒരു ഭവിക്കം എന്ന വിധിക്കബോധി അത് “അലോന്ത്രസ്യ” എന്നതിനെ അനുസരിച്ച് അന്തുമായ കകാരത്തിനാണെന്നു ഫലിക്കുന്നു. അതിനെത്തെന്നു കാണിക്കുന്നു — “കാനാകാരസ്യ” എന്ന്. കാൻ എന്നതിലെ കകാരത്തിനും ആദ്ദേശിതം പരമാക്കബോധി അനുഭൂതി ഭവിക്കം. കൊംസ്ന്താൻ + കാൻ. ഇവിടെ ഒന്നാമാത്തെ കാനിന്റെ നകർത്താത്തിനും രണ്ടാമത്തെ കാൻ ആക്കന്ന ആദ്ദേശിതം പരമായതുകാണ്ഡ് ഒരു ഭവിക്കം. ഒരു വരദന്വോദി വികല്പമായി അനുനാസിക്കം വരുന്നു. “ബഹവസാനങ്ങളോ?” എന്ന വിസ്ത്രിച്ചും, അതിനും “സം ഘും, കാനാം” എന്ന് സകാരാ ദേശവും ഭവിക്കുന്നു. കു_പ_ സ്ന്താൻ | അനുനാസിക്കാണാവപക്ഷത്തിൽ അനുസ്പരാരം വരുന്നു. വിസ്ത്രിസ്തപദാർഥ മുൻപ്രകാരം തന്നു. “ശേര ച” — ഷേര, ച, എന്ന ഷേരം. “ഗ്രസപസ്യ പിതി കൂതി തുക്ക്” എന്ന സ്ഥാതതിൽനിന്നും ഗ്രസപസ്യ തുക്ക് എന്നീ പദങ്ങൾഡി അനുവാദത്തിക്കുന്നു. “ഗ്രസപസ്യ ഷേര്” ഗ്രസത്തിനും ചും പരമാക്കബോധി തുക്ക് ഭവിക്കം. തുക്കിൽ ഉകാരകാരങ്ങൾഡി ഇത്സാജ്ഞങ്ങളാണ്. കിത്തായതുകാണ്ഡ് അന്താവക്കമാകുന്നു. റിവച്ചും | റിവ + ചരയാ. ഇവിടെ ഗ്രസപരമായ

ശര തുഗാഗമഃ । റിവച്ചായാ । * പദാന്താദ്വാ । സ്രൂത്യന്നൈ— । ദി
എംത് പദാന്താദ്വാതുഗാപാ । ലക്ഷ്മിച്ഛായാ, ലക്ഷ്മിചരായാ ॥ ഇതി
ഹലി സന്ധിപ്രകരണമ് ॥

॥ അമ വിസർ്ഗസന്ധിപ്രകരണമ് ॥

* വിസജ്ജനികസ്യ സഃ । പ്ര-ന്ന-നഞ്ച- । വരി । വിജ്ഞാന്മാ
താ । (1) * വാ ശരി । പ്ര-ന്ന-നഞ്ച- । ശരി വിസർ്ഗസ്യ വിസർ്ഗാ

അകാരത്തിനു് തുക് + വന്നു റിവത് + ചരായാ എന്നാക്കന്ന.
പിന്നെ തകാരത്തിനു് തുറ്പതം കൊണ്ട് ചകാരം ചകാരം വരുന്നു. റി
വച് + ചരായാ=റിവച്ചായാ । “പദാന്താദ്വാ” । പദാന്താദ്വാ,
വാ എന്നു് ചേരും. “ദിമലാൽ” എന്ന സുത്രവും “ആസപസ്യ
പിതൈ” എന്ന സുത്രത്തിൽനിനു് തുക് എന്നും “ചേരു” എ
ന്ന സുത്രവും അനുവത്തിക്കുന്നു. “ദിമലാൽപ്” പദാന്താദ്വായി
രിക്കുന്ന ഭിയ്മാത്തിൽനിനു് ഒരു പരമാക്രമോർ പ്രക്രഷ തുക് ഉ
വിക്രം. ഇം തുക് ഭിയ്മാത്തിനുന്നാക്കന്നു. ലക്ഷ്മിച്ഛായാ, ലക്ഷ്മി +
ചരായാ. തുക്, തുറ്പതം, തുക്കില്ലാതെപക്ഷം ലക്ഷ്മിചരായാ. “ഈ
രി ഹലിന്നധി” । ഹലി സന്ധി കഴിഞ്ഞതു.

“അമ വിസർ്ഗ്”— വിസർ്ഗസന്ധിപ്രകരണം തുടങ്ങുന്നു.

“വിസജ്ജനികസ്യ” । വിസജ്ജനികസ്യ, സഃ, ഏന്നു് ചേര
ഡം. “വരവസാന്തായാ” എന്ന സുത്രത്താൽനിനു് വരി എന്ന
എക്ലേജം അനുവത്തിക്കുന്ന എന്നു് കാണിക്കുന്നു. “വരി” എ
ന്നു് । വരം പരമാക്രമോർ വിസർ്ഗത്തിനു് സകാരം ഭവിക്രം എ
ന്നത്മാ. വിജ്ഞാന്മാതാ । വിജ്ഞി+ത്ര താ । (1) “വാ ശരി”, വാ,
ശരി എന്നു് ചേരും. വിസജ്ജനികസ്യ സഃ എന്ന സുത്രത്തിൽ
നിനു് വിസജ്ജനികസ്യ എന്നും, “ശപ്പരേ വിസജ്ജനിക്കും” എ
ന്ന സുത്രത്തിൽ നിനു് വിസജ്ജനിക്കും എന്നും അനുവത്തിച്ച്
വ്യാവ്യാനിക്കുന്ന “ശരി വി—” എന്നു്. ശരം പരമക്രമോർ

வு । மறிச் சோத, மறிசேஷ்டி (2) * ஸன ஜீ:ஹா ஈ; , வு_ட-
யுஞ் । பலான்தஸ் ஸபு ஸஜீஹயு ஈ ஸுஞ்! (3) * அதை
ரோபூ நாபூ:தி । ஸு_ட-முஞ் । அபூதாதை பரஸு ரோதி
ஸுபூ:தர்தி । ரீவாபு:ஷி । (4) மனி ச । ஸு_ட-முஞ் । த

வினாக்களின் பகுதி வினாக்கள். பகுதி ஸகாரவு. இ
தாமாகினா “மறிச் சோத” என். இவிடை வினாக்களின்
ஈ யாதாக மாரவு இபூ. மறிசேஷ்டி । வினாக்களின் ஸ
காரவு அதின் குத்தப் பகலே கொரவு வகை. (2) “ஸ
ஸஜீ:ஹா” । ஸபு ஸஜீ:ஹா, ஈ, என் சேலே. “பலஸு”
என ஸுது அவைத்திக்கண. ஏதினை வசாவிப்பிள்ளை
மாவழு ஸபு ஸஜீ:ஹா எனதின் விளையளமாக்களை. “ப
பாதஸு ஸபு” । பலான்தஸி மிக்கண ஸகாரத்தினால் பலமா
ய ஸஜீஹ் ரெபுத்தினால் ஈ விக்கண. (3) “அதோரோ” । ரூ
தி, ரோ, அபூதாதி, அபூதை । “பீஷி பலான்தாதை” என
ஸுதுதின்கிராஸ் அதி என, “பீவ உஞ்” என ஸுதுதின்
த்தின் உஞ் என, அவைத்திக்கண. “அபூதாதை?” । அ
பூதுயிரிக்கண அதிக்கத்தின் பரமாய ஈவின் அபூதமா
ய ரீக்கண அத் பரமாகவோல் ஒ விக்கண. ரீவோ பு:ஷி ।
ரீவஸ்+அது:ஷி । “ஸபு ஸஜீ:ஹா” என் அதப் । ரீவஸ்+
அது:ஷி । “அதோரோ” எனதுகொண் உதப். ரீவலு+அ
து:ஷி । “கூல் ஹஸி” என் ஹஸி. “பீஷி பலான்தாதை”
என் பூப்புது, “ரீவோ பு:ஷி । (4) “மனி ச” । மனி,
ச, என் சேலே. “அதோரோ”—என ஸுதுதின்கின்
அதி, ரோ, அபூதாதி ஹு பதனைது, “பீவ உஞ்” என ஸு
துதின்கின் உஞ் என, அவைத்திக்கண. ஹு அவைபூதி
கை ஸுபிழூகாகி ஸுதுதின் சுலைது புதோஸித்திரிக்க
ண. “தமா” । அபூதமாகிரிக்கண அதிக்கின் பரமாய
கிரிக்கண ஈவின் மஸ் பார்வாக்கவுட் உட்பிக்கண. ரீவோ ச

ମୁଖ୍ୟ ଶରୀର ୫୪ ୯,* । ନାମକଳି—ରାଜୁପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀ ହେବାଣୀ । ଏବୋ ହୁ
ବ, ଏ-ବୁନ୍ଦିର, କେବାସ । ନାମକଳି—ନାମକଳିଗାମ, ଲୁତି ସାଙ୍ଗ
ନିବାତାଶ । କୋମୁଂ ହୋର୍ଛୁଃତା ପୁଣ୍ୟ । (୮) * ମହି ସତ୍ୟପୁଣ୍ୟ ।
ରୁକ୍ଷ-ରୁକ୍ଷ । କୋ କେବା ଅକଳି ରାଜୁପୁଣ୍ୟ ଫୁଲୋପି

ସ୍ଵର୍ଗ । ଶିଵର୍ମନ୍+ବନ୍ଧୁ । କଥପଂ । ଉତ୍ତପଂ । ଗ୍ରହିଣ । (5) “କୋ କେ
ଗୋ”— । କୋ କେବା ଅକଳି ରାଜୁପୁଣ୍ୟ, ଯଦି, ଅଳି, ଏକିନ୍
ହେବାଣୀ । “ରାଜୀ ନୁହି” ଏକିନ ଗ୍ରହିଣିତିକିନ୍ତିରିକିନ୍ତିରି ରୋଧ ଏକିନ୍
ଅକଳିବନ୍ତିକିନିନୀ । “ଏକିନି ପୁଣ୍ୟ” ଏକିନି ପୁଣ୍ୟମାତ୍ର (କୋ
କେବା ଅକଳି ରାଜୁପୁଣ୍ୟମାତ୍ର) ଅବିନୀନ୍ ଅର୍ଦ୍ଧ ପରମାକାମୋଦୀ ଯ
କାରାଦେଶୀ ଭେଦିକଣ । କୋ କେବା ଅକଳି ରାଜୁପୁଣ୍ୟ=କାଳା, କେବା,
ଅକଳିଲା, ଅର, ଅକଳିକିନୀ ପୁଣ୍ୟତରାକ୍ଷ କୁଟିଲାତ । କୋ, କେବା,
ଅକଳିଲା, ଅକଳିକିନୀ କେବାନ୍ ଅକଳିଲାନ୍ ଏକିନ ନିବା
କଷତ୍ତିରକ ଏକାଦେଶୀଜ୍ଞଭ୍ରାଣୀ । ଆ=ଅକାରି । “କୋବା ହୁଏ” ।
କୋବାନ୍+ଜ୍ଞାନ । କଥପଂ । ଉତ୍ତପଂ । “ଲୋପଃ ଶାକଲ୍ୟଶ୍ରୀ” ଏକି
ନ୍ ପଦକିମ ଯତେବାପଂ । ଲୋପଃ ଭାବାବପକହିତିର “କୋବାକିମ” ।
କୋ ତୁଟିନିଯୁଜ୍ଜ୍ଵଳିବାର ଉତ୍ତାହରିପ୍ରାଣ ତୁଟିନ୍ଦିନ “କୋନ୍” ଏକି
ନ୍ । କୋନ୍, କେବାନ୍ ଅକଳିଲାନ୍ ଏକିନିବ ସାନ୍ତକାଳିନ୍ଦିନୀ
ପାତକାଳିନ୍ । ଅବଶ୍ୱର ଅବିନ୍ କଥପଂ କୁତମାଯଦ୍ଦ୍ରୀଦୀ ।
(6) “ମହି ସତ୍ୟପୁଣ୍ୟ” । ମହି, ସତ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଏକିନ ହେବାଣୀ । କୋ
କେବା ଅକଳି ରାଜୁପୁଣ୍ୟ ଏକିନା, “ବ୍ୟୋମ୍ପୁଣ୍ୟ”—ଏକିନ ପୁ
ତୁ ତିକିନିକିନ ବ୍ୟୋମ ଏକିନିତିକିନିର ଏକାଦେଶମାତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ଏକି
ନାମ, “ଲୋପଃ ଶାକଲ୍ୟଶ୍ରୀ” ଏକିନ ଗ୍ରହିଣିତିକିନିନ୍ ଲୋପଃ
ଏକାନ୍ ଅକଳିବନ୍ତିକିନିନୀ । ସତ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଏକିନ ପଦ ହୁ ବିଦି
ନିକୃତିକାଳାନିକିନ ବେଦ୍ୟିପ୍ରିକିନିନୀ । କୋ କେବା ଅକଳି
ରାଜୁପୁଣ୍ୟତାନିରିକିନ ଯତିନ୍ ଯଦ୍ଦୀକର ଲୋପଃ ଭେଦିକଣ ।
“କୋ କେବାନ୍” । କୋନ୍ ଏକିନ ସାନ୍ତକାଳିନ କଥିନ୍ କଥିନ୍
ଅବିନ୍ ଏକାନ୍ ଅକଳିନ୍ ଯକାରତାନୀ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମାତୁକଣ୍ଡ ଲୋପଃ

ಸ್ಯಾಂಕಲಿ | ಹೊ ಅವೋಹ, ಇಗ್ಯಾ ನಮಣ್ಯಾ ಅಂತಹ್ಯಾ ಯಾಹಿ | (7)*
ಹೊಸುಪಿ | ವ್ಯ-ಂ-ಣಂ | ಅಂದಮಾ ರೇಹಾತೆರೋ ನತ್ತ ಸುಪಿ |
ಅಂಚರಂಹಿ, ಅಂಹಂತ್ರಂಹಿ | (8) * ಹೋ ರಿ | ವ್ಯ-ಂ-ಹರ- | ರೇಹಾಸ್ಯ
ಹೋಸು ಹೇರ ಲೋಪಿ | (9) * ಶ್ಯಃಲಾಃಪ ಷ್ವಯಂಸ್ಯ ಲಿಫ್ಲಂಹಂಹಿ |
ಣ-ಂ-ಹರ- | ಈ ಅರಹಂಹೋಷ್ವಾಪಗಿತಿತಹಂಹಿ ಷ್ವಯಂಸ್ಯಂಹೋ

ദീർഘം | മുൻ രംഗേ, മഹിരമൃദി, ശംഖരാജതേ | അണ്ണം കിൽ | തുഡി വുഡി വുഡി | (10) മനസ് മെ ഇത്രതു തന്ത്ര കുങ്ഗേ മഹി ചേതുവേപേ രോഹിതി ലോപേ ച പ്രാഞ്ചേ | (11)* വി ദ്രാതിശ്യേ പരം കാച്ചുമും | ട-ഡ-റ- | ഇല്ലെ ലവിരോധേ പരം കാച്ചും സ്വാത് | ഇതി ലോപേ പ്രാഞ്ചേ | മുഖ്യത്രാസിലുഠിതി രോഹിത്രു

• 10 ദീർഘിക്കുന്നു. മഹിരമൃദി | മഹിസു+രമൃദി | ആതപം | റലോപേ | ലീഡ്രു | ശമംഖരാജതേ | ഇവിടെ പ്രക്രിയ മഹിരമൃദി എന്നേം തന്മാജല തന്നു | “അണ്ണം കിം” | അണ്ണം എന്നതിനും പ്രയോജനം എന്നും? | “തുഡി വുഡി” | തുഡി+വുഡി | വുഡി +ഡി | ഈ വിടക്കളിൽ ഡിലോപം വന്നിട്ടുണ്ട്. അണ്ണം ശ്രമണമില്ലെങ്കിൽ ഇന്ത ലക്ഷ്യങ്ങളിലെ ഒക്കാരം ദീർഘിച്ച പോകം. (10) “മനസ് ര മ ഇത്രതു” | മനസ് റട്ടി എന്നടക്കതു ആതപം കുതമായശ്ശേഷിൽ “ഹരിചു” എന്ന ഉത്പവ്യം “രോറി” എന്ന ലോപവും ആ പ്രമാക്കുന്നു. താഴും ആതപം വന്നതിനും ശൈശ്വം മനസ്+മേദ എന്നാരിക്കണമ്പോൾ ഒരുമം മഹോഷതുകാണ്ട് “ഹരിചു” എന്ന ഉത്പച്ചാ, ഒരു ദേഹത്തിനും മററാകു രേഖമം പരമായതുകാണ്ട് “രോരി” എന്ന ലോപവും പ്രാപിക്കുന്നു. ഇതിൽ എതാണ്ടുവ അണ്ണത്രജ്ജ കൈവരു നിരസിപ്പാൻ പ്രമാണാപത്രാസം ചെയ്യുന്നു. (11) “വി ദ്രാതിശ്യേ” എന്നു. വി ദ്രാതിശ്യേ, പരം, കാച്ചു, എന്ന് ഫേറു. വി ദ്രാതിശ്യേപദ്ധതിനും ഇല്ലെ ലവിരോധേ രോധം എന്നതുമാണ്. “തുഡി ബുലു” — | ഇല്ലെ ലവിരോധേം സത്താക്കണ്ണും പരാധാക്കിരിക്കുന്ന കാച്ചും ഭവിക്കം (പരം കാച്ചുമായി ഭവിക്കും). ഇല്ലെ ലവിരോധേം സമാനാ ലജ്ജയുണ്ട് എന്നു തന്മുഖം വിതലുത. ഇവിടെ പരം എന്നതിനും സൗത്രാംഗി കാച്ചും ഭവിക്കം (പരം കാച്ചുമായി ഭവിക്കുത്). “ഇതി ലോപേ” | ഇപ്പു കാരം ലോപേ പ്രാഞ്ചമായശ്ശേഷിൽ | ആകുതത്തിൽ വിതലുജ്ജയ രണ്ട് വി യിക്കളിൽ വാച്ചു ലോപു പരമായതുകാണ്ട് അതു ദീർഘിക്കുന്നു. “മുഖ്യത്രാസി” — | മുഖ്യത്രാസി ഇം എന്നതുകാണ്ട്

